

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Безвіз

Відданість принципам має демонструвати і Європейський Союз

Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина ГЕРАЩЕНКО.

СТОР. 2

Допомога

Герою — квартиру на вулиці Перемоги

СТОР. 7

Офіційно

ЗАКОН УКРАЇНИ
Про Вищу раду правосуддя

СТОР. 8—15

№ 1 (6506) СЕРЕДА, 4 СІЧНЯ 2017 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Дострокових виборів до Верховної Ради у 2017–му не буде

Про це у програмі «Погляд» (на одному з телеканалів) заявив Голова Верховної Ради Андрій Парубій. За його словами, цей сценарій нав'язується Росією, але в Україні він не матиме успіху.

«Дочасних виборів не буде. Я глибоко переконаний, що той сценарій, який нав'язується Україні зовні, це сценарій не український. А для агресора, який фактично обламав зуби об українську армію на сході, величезні кошти витрачаються на те, щоб дестабілізувати ситуацію всередині. Звичайно, парламент є головним майданчиком, на який здійснюється ця атака. Ми бачили подібні сценарії у Молдові, коли через дестабілізацію російські сили намагаються змінити вектор цілої країни. Такий сценарій намагаються нав'язати Україні, але він не матиме успіхів у державі», — запевнив Голова Верховної Ради.

Крім того, Андрій Парубій висловив переконання, що за кілька місяців Україна отримає безвізовий режим. За його словами, це питання мають розглянути на одному з найближчих засідань Європарламенту.

«В найближчі місяці на пленарних засіданнях Європарламенту це питання має бути вирішено. Я можу сказати одне напевно — коли воно постане до порядку денного, у нас буде переважна більшість депутатів. Я це знаю від депутатів різних фракцій і про це можу говорити впевнено. Можу твердо говорити, питання не знято з порядку денного — воно відтерміновано», — зазначив Андрій Парубій.

Що рік минулий нам приніс

ПІДСУМКИ

2016-й був насичений резонансними подіями. «Голос України» виділив 12 основних віх, акцентів року у політичній та законотворчій сфері. А також розповість про новації, які приготували парламент та уряд українцям у прийдешньому році.

I. Посилення обороноздатності

Зміцнення та розвиток української армії, справедлива зарплата та соціальний захист військовослужбовців, передусім учасників АТО та членів їхніх родин, були пріоритетами законодавчого портфеля парламенту та знайшли своє відображення в Законі про Держбюджет-2017.

Наступного року видатки на оборону зростуть до 5,2% від ВВП і будуть спрямовані не тільки на забезпечення Збройних Сил, а й на фінансування державного оборонного замовлення, виготовлення нових зразків озброєння. Інші силові відомства також отримають істотні збільшені асигнування. Загальний кошторис безпекового сектору сягне 135 млрд. грн., з яких 64 млрд. грн. піде безпосередньо на Міноборони та армію.

СТОР. 4—5

Колаж Олексія КУСТОВСЬКОГО.

ПОДІЇ

Заради підтримки економічного зростання

Одним з пріоритетів на 2017 рік для Високого представника ЄС із зовнішньої політики і безпеки Федеріки Могеріні буде продовження зусиль заради реформ в Україні. Про це йдеться в повідомленні, розміщеному на її сайті.

Могеріні наголосила, що 2016-й став роком постійної роботи для підтримки реформ, економічного зростання, миру і стабільності на східних кордонах Євросоюзу. «В першу чергу в Україні, з великим спільним зусиллям щодо реформування країни, боротьби з корупцією, і, звичайно ж, щоб досягнути повної реалізації мінських домовленостей для завершення конфлікту на сході країни», — зауважила Високий представник ЄС із зовнішньої політики і безпеки.

Для ознайомлення із ситуацією у зоні агресії

Учора до України з дводенним робочим візитом прибув новий голова ОБСЄ, міністр європейських, інтеграційних та закордонних справ Австрії Себастіан Курц. Як **інформує прес-служба українського зовнішньополітичного відомства,** разом із міністром закордонних справ України Павлом Клімкіним він відвідав Донбас. Мета поїздки — «ознайомлення керівника зовнішньополітичного відомства Австрії на початку головування цієї країни в ОБСЄ із станом імплементації Мінських домовленостей, соціально-економічною ситуацією в регіоні, зумовленою військовою агресією Росії проти України, а також реалізація доброчинних проектів за участю австрійських гуманітарних організацій».

Також С. Курц має зустрітися із керівництвом місцевої обласної та міської адміністрацій, членами Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ.

Рятувальники отримали нову техніку

Новий пожежно-рятувальний автомобіль відтепер допомагатиме вогнеборцям із Деражнянського району на Хмельниччині. Востаннє нову техніку тут отримували понад двадцять років тому. Вартість такого подарунка — чотири мільйони гривень. Сучасний автомобіль обладнаний потужним насосом на 60 літрів на секунду та просторими кабінами з можливістю кріплення дихальних апаратів.

А у рятувальників Кам'янця-Подільського тепер буде нова автоцистерна на базі сучасного автомобіля MAN, що коштує понад три мільйони гривень. Техніка дасть змогу ефективніше боротися з пожежами, адже автомобіль може перевозити значно більше вогнегасних речовин, ніж старі машини, а це допоможе зменшити час ліквідації пожежі, **повідомляє наш власкор Ірина КОЗАК.**

КОРОТКО

■ Спільнота святого Егідія запрошує іванофранківців подарувати Різдво ближньому. Волонтери пропонують містянам придбати сертифікат і у такий спосіб оплатити святковий обід нужденним. Різдвяні гостини для бідних традиційно відбуваються 7 січня. Цьогорічна благодійна акція стане вже 11-ю. А представники об'єднання «Поранені SOS» згукують колядників, щоб назбирати грошей для поранених бійців, **інформує наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

■ У 2016 році енергоблоками Рівненської АЕС вироблено 17 млрд. 468 млн. кВт./год. електроенергії, що відповідає 101,5 відсотка планового завдання, **повідомила «Голосу України» керівник прес-центру РАЕС Вікторія ЛЕОНОВА.**

■ На Черкащині для демобілізованих учасників АТО виділено майже 9,5 тисячі гектарів землі, **довідалася наш власкор Лідія ЛІСОВА.**

Ми зможемо забезпечити прорив та якісне економічне зростання у 2017 році ***(Прем'єр-міністр)***

Військовослужбовцям на передовій підвищили виплати

Президент Петро Порошенко разом з сенаторами Сполучених Штатів Америки здійснив робочу поїздку до Донецької області. Іноземна делегація, яку очолив сенатор Джон Маккейн, ознайомилася із ситуацією в зоні АТО на запрошення глави нашої держави.

Очільник країни відвідав передові позиції української армії в районі проведення антитерористичної операції. Завітав, зокрема, до підрозділу морської піхоти Військово-морських сил, який тримає лінію оборони в Широкиному. Він поспілкувався з особовим складом 36-ї окремої бригади морської піхоти, привітав захисників Вітчизни з Новим роком, Різдвом Христовим та вручив новорічні подарунки.

Петро Порошенко провів нараду у штабі АТО та прийняв доповідь його керівника про ситуацію в районі антитерористичної операції, зокрема у секторі «М», де продовжуються обстріли позицій українських військових з боку проросійських терористів.

Під час робочої поїздки Президент взяв участь у церемонії відкриття відбудованих мостів через річки Казенний Торець та Сіверський Донець. «Простим і зрозумілим проявом відновлення країни є відкриття двох відбудованих мостів, — зазначив він. — Ця подія — добрий знак для всієї України, і для регіону — особливо».

Петро Порошенко поінформував про те, що дав доручення міністру оборони підняти доплати, які отримують військовослужбовці на першій лінії — лінії зіткнення, **повідомляє прес-служба Президента.** Тепер ця сума становитиме шість тисяч гривень. Воїнам з другої лінії підняли доплати до 2,4 тисячі. «Упевнений, що ми маємо створювати фінансову та матеріальну мотивацію для того, щоб надійно були захищені й забезпечені українські військовослужбовці», — підкреслив глава держави.

Після передової Петро Порошенко побував у Маріуполі. Він виказав велику пошану і подяку військовим. «Ми маємо справу з ворогом, у якого — нічого святого, навіть Різдва, — сказав він там. — Хоча інтенсивність вогню бойовиків зменшилася, жодної тиші, про яку було домовлено у Мінську, так і не настало». За його словами, особливо напруженою залишається обстановка на Маріупольському напрямку, де останнім часом ворог застосовує практично весь спектр наявного в нього озброєння. Президент зазначив, що лише протягом 2016 року 211 військовослужбовців Збройних Сил України віддали своє життя за мир, свободу нашої держави. Присутні вшанували пам'ять загиблих хвилиною мовчання.

Президент України Петро Порошенко (у центрі) фотографується з бійцями 36-ї окремої бригади морської піхоти Військово-морських сил України.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

Відданість принципам має демонструвати і Європейський Союз

Європейський Союз втрачає довіру серед українського суспільства. Про це в ефірі одного з телеканалів заявила Перший заступник Голови Верховної Ради Ірина Геращенко.

«Важливо, щоб в українському суспільстві правильно розуміли: вся історія стосовно безвізу не пов'язана з якоюсь українською зрадою. Ми все зробили в цьому питанні. Але, на жаль, ми зіштовхнулися з позицією, коли європейська сторона веде себе не зовсім зрозуміло, безпідставно прив'язуючи безвізовий режим до так званого «спеціального механізму», відтерміновуючи введення безвізового режиму для нас. Не можу знайти пояснення цих позицій і чесно про це говорю з європейськими партнерами. Для мене так само очевидно, що вся ця історія обернулася тим, що Європейській Союз втрачає довіру серед українського суспільства. А це дуже серйозно», — зауважила політик.

Однак, за її словами, це не означає, що українське суспільство змінює свої принципи, або зовнішні пріоритети. «Але, так само відданість принципам має демонструвати сьогодні Європейський Союз, який від України завжди вимагає відповідальної політики. Так, це правильно, але має бути відповідальним і Європейський Союз», — наголосила Ірина Геращенко.

Що стосується внутрішньої політики, то відповідаючи на питання щодо дочасних парламентських виборів, Ірина Геращенко зазначила, що їх не буде.

«2017 рік буде непростим і це очевидно... Часто будуть емоції, а не рацію при голосуванні, чи позиція — такий у нас парламент. Але я переконана: ті, хто нині стурбовані підготовкою до дочасних виборів, дарма витрачають кошти. Краще ці кошти витратити на доброчинність, на фронт, на допомогу переселенцям, хворим дітям, ніж на плакати та ролики... Тому що дочасних виборів не буде», — наголосила політик.

«Промінь» надії для дітей з інвалідністю

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Терапевтичне обладнання для реабілітації найменших дітей з фізичними вадами отримали напередодні новорічних свят у колективі Вінницького центру соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Промінь».

Його передали колективу народний депутат України від Опозиційного блоку Тетяна Бахтеєва і співголова цієї політичної сили Борис Колесніков. «Таке обладнання вкрай необхідне нашому закладу, — розповіла заступник директора Центру Ірина Саранча. — Нині у нас перебувають на реабілітації понад 150 діток. Приблизно половина з них — віком до 12 років. Саме для такої вікової категорії вихованців передбачено застосування отриманого обладнання».

Як пояснила пані Ірина, аналогічне обладнання для старших діток Центр має і успішно використовує його в роботі. Тепер з'явилася можливість вдосконалити наявні методики реабілітації і для найменших вихованців закладу.

— Ми завершуємо ремонт кімнати механотерапії, саме там буде встановлено «Мотомед», таку назву має наш механічний помічник, — уточнила Ірина Саранча. — Його налаштування і підготовку до роботи виконуватимуть фахівці фірми-виробника. Представники політичної сили, які придбали обладнання, пообіцяли сприяти у їх приїзді до нашого закладу після завершення ремонтних робіт.

Під час зустрічі з педагогами і вихованцями Центру Тетяна Бахтеєва і Борис Колесніков *(на знімку)* привітали колектив з прийдешнім 2017 роком і вручили дітям солодкі подарунки. До речі, нинішнього року Вінницький центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів «Промінь» відзначатиме 20-ліття з часу свого заснування. Упродовж двох десятиліть у закладі пройшли реабілітацію декілька тисяч дітей з фізичними вадами. «Промінь» став для них променем надії. І не тільки на поліпшення свого фізичного стану. «Дуже важливо, що, крім реабілітації, діти отримують можливість для спілкування, — наголошує заступник директора Центру Ірина Саранча. — Тут вони також проходять процес первинної соціалізації. Центр допомагає батькам у реабілітації і вихованні дітей, на долю яких випали нелегкі випробування. До його створення все це лягало на плечі батьків».

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

Фото з сайту
http://opposition.org.ua/

Ми маємо справу з ворогом, у якого — нічого святого, навіть Різдва

Розпочато реформи, держава зміцніла...

АНАЛІЗ І ПРОГНОЗ

Минулий рік залишив відчуття колосальної втоми й психологічного напруження. Хоч кого запитаєш — усі повторюють, що був він найважчий за всі роки незалежності. І цей психологічний ефект доволі дивний, бо мова йде, швидше, про наше відчуття дискомфорту, ніж про реальний стан справ. Незрівнянно страшнішим, загрозливішим був 2014-й, коли ми втратили тисячі життів і ледь не загубили державу. Якщо говорити про економічну, фінансову й соціальну кризи, то «гідним» його спадкоємцем став 2015-й, коли ми всі остаточно збідніли й ледь не втратили надію. На їх тлі минулий рік мав би сприйматися як доволі успішний, принаймні падіння вже припинилося, розпочато реформи, держава зміцніла, накопичила ресурси для економічних та соціальних змін. Вочевидь, для 2016-го характерними стали суб'єктивні відчуття втоми й нервозності, які накопичувалися вже не перший рік.

Якщо пройтися окремими знаковими подіями року, то першою мусимо назвати війну на сході. Дипломатичними та воєнними зусиллями її вдалося локалізувати, перевести в розряд позиційних, окопних, мінімізувати втрати — у нас немає свого Алеппо, хоча й перебували за півкроку від найстрашніших сценаріїв. Але ця рана продовжує кровоточити, й немає жодних передумов очікувати швидкого її загоєння. Агресор прагне дестабілізувати нашу державу, не дозволити їй стати успішною, а на тлі майже повного розриву всіх економічних зв'язків війна — це єдиний механізм у його руках. Єдине, що втішає: навряд чи слід очікувати великих наступальних операцій, масового введення російських військ та авіації, а успішно воювати без застосування тактики «випаленої землі» Росія не вміє. Тож іще рік промине в тривозі й неспокої.

Тісно пов'язані з військовими й наші дипломатичні зусилля. Зовнішня політика в 2016-му перетворилася на вирішальний чинник оборони. І тут нас очікують серйозні випробування. Завершення минулого року ознаменувалося спалахом активності президента США Обами (одразу б так!) та безальтернативності в політиці санкцій щодо Росії.

В Європі тенденція євроскептицизму та електоральних успіхів «друзів Путіна», схоже, вже перевалила через свій пік, але це не зможе змінити тенденції в особливо важливій для нас країні—членові «Нормандської четвірки» Франції. Із середини року цей ефективний механізм стримування агресора може розбалансуватися або й цілковито розпастися. А реальних альтернатив йому, як і Мінському формату, на жаль, ніхто запропонувати не зміг.

Попередній рік приніс багато розчарувань у розвитку євроінтеграції. Європа стала більш егоїстична, заглиблена у власні проблеми й уперше продемонструвала нездатність виконувати власні зобов'язання. Мало хто знає весь детективний сюжет порятунку Угоди про асоціацію з ЄС та безвізового режиму. Але новий рік має всі шанси стати роком дещо більш відкритих дверей до європейського простору. Принаймні дві базові угоди таки набудуть чинності в першому півріччі.

У внутрішній політиці ми пережили чимало потрясінь, опинилися за крок до дострокових виборів, які навесні минулого року могли привести до перемоги реваншистських сил та політичного хаосу. І хоча коаліція нині обмежується лише двома фракціями, між якими теж не завжди панує злагода, а пошук голосів за принципові рішення в парламенті йде болісно та зі скандалами, можна стверджувати, що влада зміцніла, а в середовищі опозиції помітна серйозна криза. Усі численні й добре скоординовані антивладні акції зазнали фіаско — попри важкий соціальний стан та незліченне число проблем, ми сьогодні дуже далекі від можливості виникнення нового Майдану. Новий уряд зумів вишукати ресурси для пом'якшення впливу кризи й реформ на соціальний стан, а ще вперше виникла певна надія на позитивні зміни, яка знайшла своє відображення в новому бюджеті. Побіжний аналіз перспектив уряду та коаліції на новий рік показує, що в них є достатній запас міцності й поступово наростає ресурсна база. Головна загроза чинній владі уже не з боку опозиції, а від протистоянь усередині самої владної команди: зуміють пройти рік без конфліктів — вистоять і матимуть шанси не лише проіснувати до кінця 2019-го, а й здобути перемогу на наступних чергових виборах.

Рік, який щойно розпочався, загалом повинен бути вигідним для владних політичних сил. Ми зуміли пройти найнекомфортнішу «санітарну зону» запуску реформ, коли всі негативи вже наявні, а про позитиви нам тільки розповідають урядовці. Якщо перша ластівка — подвоєння мінімальної зарплати — матиме своє продовження, то можна буде припустити, що вже наступного року ми зможемо оцінити перші наслідки реформування країни. Показово, що поки що мова йшла більше про реформування правової й організаційної сфер, ніж власне про економічні реформи. Але й цього вистачило, щоб держава отримала необхідний ресурс. Можна тільки уявляти, скільки в країні розкрадалося, коли лише першими антикорупційними заходами вдалося зберегти десятки мільярдів гривень, особливо в енергетичній сфері.

Саме реформування правоохоронних структур та створення нових антикорупційних органів стало основним досягненням минулого року. Ще з перебоями працює оновлена поліція (занадто формальною була переатестація колишніх міліціонерів), тільки починається діяльність НАЗК, «дитячі хвороби» становлення, схоже, вже переростає НАБУ, доволі успішно пройшла переформатування Генеральна прокуратура. Але все впирається в головну реформу правової сфери — судову. У минулому році «з боями» таки вдалося провести зміни до Конституції та створити законодавчу базу реформи. 2017-й виявить не лише нашу спроможність очистити судову гілку влади, а й перспективи всіх інших реформ, оскільки дотепер усі найкращі наміри нівелювалися в нечесних і корумпованих судах.

І наостанок коротко про перспективи парламенту. Він зумів минулого року прийняти низку важливих законів. Наступного року Раді треба починати зі себе самої. Якщо не відбудеться парламентська реформа та не підвищиться дисципліна, так і будемо пробуксовувати та дедалі більше відставати від усього світу. Інтелектуальний потенціал Верховної Ради не гірший, ніж у попередників, а політично її склад набагато більше готовий до серйозних змін. Жодних дострокових виборів уже точно не буде, а тому просто потрібно почати ефективно працювати, з чим у наших депутатів не завжди складається.

Новий рік має всі шанси стати роком якісних змін і перших позитивних результатів від проведення реформ. Він точно буде кардинально відрізнятися від дуже важкого в моральному та психологічному плані року попереднього, але це ще не гарантія успішності. 2017-й може стати роком успіху або роком стагнації, і від нас усіх залежить, який він буде насправді.

Тарас ЧОРНОВІЛ,
політолог
і незалежний експерт.

Це була самооборона

ПОДІЯ

Напередодні Нового року, ввечері 31 грудня, на Київщині в одному із сіл Васильківщини стався інцидент з народним депутатом України, головою Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони Сергієм Пашинським. Як повідомляє веб-сайт Національної поліції Київської області, С. Пашинський, захищаючись від нападника, застосував вогнепальну зброю. Наразі поліцейські з'ясовують усі обставини пригоди.

«Народний депутат близько 17-ї години повертався додому, — йдеться у повідомленні Відділу комунікації поліції Київської області. — В одному з сіл Васильківщини автівка нардепа звернула на неосвітлену частину дороги, посередині якої був залишений мікроавтобус без габаритних вогнів, і водій ледве зміг уникнути зіткнення. Депутат вийшов із салону автомобіля, щоб з'ясувати, в чому справа. На зауваження та прохання переставити машину, один із двох невідомих чоловіків у стані алкогольного сп'яніння почав рухатися зі скляною пляшкою та погрозами вбивства. Депутат із власної зброї зробив попереджувальний постріл у повітря, але це не зупинило хулігана — він пляшкою вдарив по голові і збив із ніг депутата. Вже лежачи на землі, депутат вистрілив у ногу нападнику. Після чого народний депутат надав пораненому невідкладну медичну допомогу, викликав «швидку» та наряд поліції. 38-річному жителю Васильківщини надано медичну допомогу».

«Працівники поліції встановили, що чолов'яга вже притягався до кримінальної відповідальності за ст. 125 (умисне легке тілесне ушкодження) Кримінального кодексу України. Наразі всі учасники події встановлені, поліцейські з'ясовують усі обставини інциденту», — сказано в інформації Нацполіції.

У свою чергу Сергій Пашинський прокоментував цю подію на сторінці у «Фейсбуці», продемонструвавши фото своєї розбитої голови. «Так, я був без охорони. Незаплановано з дружиною вирішили поїхати в кінотеатр «Баттерфляй Кантрі». Оскільки це була субота, перед Новим роком, я відпустив водія та охорону. Дружина була сама за кермом, — стверджує депутат. — Після закінчення сеансу, приблизно о 17.15, ми в'їхали з траси Київ—Одеса в поворот на своє село Хлепча. Їхали з ближнім світлом. Дружина змушена була різко загальмувати перед великим автомобілем, без ввімкнених габаритів, на темній ділянці дороги. Було вже зовсім темно, і наша реакція зрозуміла. Зброя, яку я з собою мав, — дозволена і зареєстрована, з правом носіння та застосування у випадках, передбачених законом. Я застосував цю зброю лише після удару скляною пляшкою по голові, чому є підтвердження від незалежних свідків. Покази свідків та догляд місця події підтверджують, що я зробив попереджувальний постріл вгору, а другий, уже після удару мене пляшкою, здійснив у ногу нападнику. Пістолет нині вилучено на відповідну експертизу. Мене належним чином оглянули лікарі, надали першу медичну допомогу. Я наполіг на проведенні тесту на алкоголь, який встановив, що я НЕ ВЖИВАВ алкогольні напої». Політик також заявив, що «ця справа однозначно буде в суді», і закликав «не робити поспішних висновків та оцінок до суду та результатів розслідування».

Пашинський додав, що особисто надав першу медичну допомогу пораненому нападнику, стягнувши його поранену ногу своїм ременем. «Весь вечір учора я та моя сім'я допомагали йому отримати належну медичну допомогу. Щиро бажаю не потрапляти в такі ситуації навіть тим людям, які шкодують, що цією пляшкою мене не вбили. Бог із вами. Мені нічого приховувати, я готовий повністю працювати зі слідством», — сказав парламентарій. Водночас Пашинський висловився за надання дозволу на носіння вогнепальної зброї ширшому колу осіб. «Ураховуючи погіршення криміногенної ситуації, видача зброї більш широкому колу осіб має сенс, — вважає Пашинський. — Людина повинна мати можливість захистити свою родину. Будемо над цим працювати».

Народний депутат України, радник міністра внутрішніх справ України Антон Геращенко, секретар Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності, в коментарі «Голосу України» заявив, що це звичайне побутове хуліганство. «Обставини знає вся країна, і їх скоро навіть знатиме міжпланетний галактичний простір — що Пашинський їхав з дружиною, посеред дороги стояла машина без габаритів, дружина Пашинського зробила зауваження, у відповідь — матерна лайка і погрози. Сергій теж зробив зауваження — у відповідь удар пляшкою по голові. Пашинський із метою самозахисту вистрелив із пістолета нагородного. З боку Пашинського — це самооборона. Якщо слідство вкаже, що Пашинський винний, він буде притягнутий до відповідальності. Однак я поки що таких підстав не бачу» — зазначає Антон Геращенко.

Анна ШЕВЧЕНКО.

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Завдяки децентралізації вирішили екологічну загрозу

Керівник фракції «Об'єднання «Самопоміч» Олег Березюк спільно з міським головою Шостки та міністром оборони протягом шести місяців працювали над можливими варіантами вирішення питання гептиломісних речовин, які зберігаються на території Шосткинського району.

«Свого часу держава відзвітувала про знищення ракетного палива, хоча насправді воно не було утилізовано та становить серйозну загрозу для екології», — **цитує слова Олега Березюка прес-служба «Самопомочі»**.

Днями сесія міської ради Шостки ухвалила рішення про виділення 800 тисяч гривень, які дадуть змогу знешкодити гептиловмісні суміші за допомогою спеціальної установки.

«На таких прикладах ми вкотре переконуємося в перевагах децентралізації. Міська рада невеликого міста змогла знайти кошти для розв'язання проблеми, яка півтора року тому призвела до екологічної катастрофи та могла повторитись у будь-який момент», — наголосив керівник фракції «Об'єднання «Самопоміч» Олег Березюк.

ЗАЯВА

У боротьбі з бюрократами журналісти завжди перемагають

Політична партія «Батьківщина» оприлюднила заяву.

«Останнім часом ми стаємо свідками безпідставних утисків свободи слова, — йдеться у тексті. — Бачимо наступ на ЗМІ, які критично інформують суспільство про стан справ у країні».

У «Батьківщині» зазначили: «Свобода слова — це єдине надбання, яке Україна зуміла обстояти за роки незалежності. Тому надзвичайно прикро спостерігати, як нищаться демократичні, європейські цінності». «Батьківщина» закликала чинну владу припинити наступ на вільне слово та дати можливість журналістам чесно й неупереджено виконувати свою роботу.

На своїй сторінці у Facebook ситуацію з «1+1» прокоментувала голова парламентського Комітету з питань свободи слова та інформаційної політики Вікторія Сюмар **(на знімку)**. «Журналісти канала зробили надзвичайно багато для утвердження проукраїнської позиції, — йдеться в її повідомленні. — І в 2014-му, і тепер. Жодних претензій до їх контенту в регулятора не було. Відповідно канал має отримати ліцензію на аналогове мовлення, як за це проголосувала Нацрада». Будь-які спроби бюрократично «підвісити» можливість мовлення сприйматимуться як наступ на свободу слова та спроба переділити медіа-ринок, підкреслила народний депутат. За її словами, у війнах журналістів проти бюрократів і політиків завжди перемагають журналісти. Очільниця профільного комітету повідомила, що надіслала запит з приводу ситуації, що склалася, до Нацради з питань телебачення та радіомовлення.

НАГОРОДА

Педагогу з Рівненщини присуджено премію Верховної Ради

Премії Верховної Ради України, яка присуджується щороку кращим педагогічним працівникам загальноосвітніх, професійно-технічних, дошкільних та позашкільних навчальних закладів за особливі успіхи в здійсненні навчання та виховання учнів, вихованців, слухачів, удостоєний Сергій Бадига **(на знімку)** — вчитель фізичної культури та предмету «Захист Вітчизни» Кідрівської загальноосвітньої школи Володимирецького району Рівненщини. Про це перед профільним комітетом парламенту клопотали депутати Рівненської обласної ради.

Олександра ЮРКОВА.
Рівне.

Фото
Тетяни ПАНАСЮК.

Що рік минулий нам приніс

ПІДСУМКИ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

21 грудня 2016 р. Голова Верховної Ради України Андрій Парубій, Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман, голова депутатської фракції Радикальної партії Олег Ляшко, Перший заступник Голови Верховної Ради України Ірина Геращенко, Перший віце-прем'єр-міністр — міністр економічного розвитку і торгівлі України Степан Кубів, міністр Кабінету Міністрів Олександр Саєнко** (справа наліво) **під час обговорення проекту Державного бюджету на 2017 рік.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Для порівняння — у 2016-му Міноборони реально отримало майже 50 млрд. грн. (хоча закладено було більше), із яких 28 млрд. грн. становила зарплата військовослужбовців. На зростання зарплат військовослужбовців передбачено майже 32 млрд. грн. Істотно збільшаться також зарплати працівників Нацполіції, прокуратури, Державної служби з надзвичайних ситуацій та інших силових структур.

Упродовж 2016-го парламент ухвалив низку законів, спрямованих на посилення соціального захисту учасників АТО, зокрема, збільшення зарплати контрактникам у зоні АТО та спрощення їх звільнення після двох років військової служби, надання статусу учасника бойових дій бійцям добровольчих батальйонів, перерахунок грошового забезпечення членам родин тих військовослужбовців, котрі потрапили у полон чи стали заручниками, житлове забезпечення, лікування та психологічну реабілітацію учасників АТО.

Серед недоліків 2016-го в безпековій сфері можна відзначити проблеми з фінансуванням державного оборонного замовлення — багато воєнних заводів простоюють без замовлень та оборотних коштів. А також неспроможність парламенту прийняти закон про спецконфіскацію, яким планувалося додатково залучити до держбюджету понад 40 мільярдів доларів, украдених Януковичем, половина з яких мала піти на потреби оборони.

З цього року рядовий у зоні АТО отримуватиме щонайменше 10 тисяч гривень.

Президент України Петро Порошенко під час робочої поїздки до Донецької області повідомив, що дав доручення міністру оборони підвищити доплати, які отримують військовослужбовці, котрі перебувають на передовій на першій лінії зіткнення, — до 6 тисяч гривень. А військовослужбовцям на другій лінії — до 2,4 тис. грн.

Лідерами за кількістю самостійно зареєстрованих у 2016 році законопроектів стали народні депутати Євгеній Мураєв — 59, Юрій Бублик — 21, Сергій Міщенко — 18, Антон Яценко — 13.

2. Боротьба з корупцією, е-декларування

Увесь 2016-й минув під гаслом боротьби з корупцією, що є однією з умов надання Україні безвізового режиму з ЄС. Запрацювали створені ще торік нові антикорупційні органи — Національне антикорупційне бюро (НАБУ), Спеціалізована антикорупційна прокуратура (САП) і Національне агентство з питань запобігання корупції (НАЗК). Усю необхідну антикорупційну законодавчу базу парламентом уже фактично ухвалено. Жоден із майже 200 законопроектів, які впродовж року Комітет Верховної Ради з питань запобігання та протидії корупції визнав корупціогенними, не став законом.

НАЗК уперше провело електронне декларування ТОП-чиновників. Під час заповнення е-декларацій неодноразово виникали технічні проблеми з онлайн-реєстром системи та захистом інформації. Йшлося навіть про можливе перенесення термінів завершення е-декларування. Однак зрештою всі терміни подання е-декларацій, передбачені законом, були дотримані. Перший етап завершився 30 жовтня. Українці були шоковані розміром статків чиновників. Наступний етап — НАЗК спільно з НАБУ перевірятимуть правдивість поданих е-декларацій. Хоча закон не визначає чітко, коли має бути завершена ця перевірка.

З 2017-го відповідно до Закону «Про запобігання корупції» розпочнеться друга хвиля е-декларування: окрім чиновників вищого рангу всі свої доходи, статки та витрати повинні будуть вказати директори державних та комунальних підприємств, шкіл та ректори вишів, керівники та їхні заступники структурних підрозділів державних та комунальних підприємств та організацій, відомчі ревізори і контролери тощо. А тим, хто вже заповнював е-декларації у 2016-му за 2015 рік, доведеться їх знову подати, але вже за 2016-й.

Завдання на наступний рік — створення антикорупційних судів та публічного реєстру посадових осіб найвищого рангу.

За підсумками 2016-го в НАБУ прозвітували про 44 кримінальні провадження, які передано до суду. За результатами перевірки е-декларацій наразі зареєстровано шість проваджень. Детективам НАБУ вдалося запобігти розкраданню бюджетних коштів на держпідприємствах на суму понад 580 млн. грн., відшкодувати збитки на більш як 100 млн. грн. Станом на 1 грудня 2016 року в роботі детективів НАБУ — 256 активних проваджень, 121 особі повідомлено про підозру. Складено обвинувальні акти стосовно 63 осіб. Проте суд виніс усього 9 обвинувальних вироків щодо корупціонерів.

Де-факто стара «Європейська коаліція» працює: депутати з фракцій «Батьківщини», «Самопомочі» та Радикальної партії Олега Ляшка, попри заяви про перебування в опозиції, підтримали 3/4 прийнятих у 2016 році законів.

3. Невідворотна децентралізація

Проведення реформи децентралізації в країні вже третій рік поспіль призвело до істотного збільшення місцевих бюджетів та можливостей місцевих громад — місцеві бюджети об'єднаних територіальних громад зросли у 5—6 разів. Водночас зростає і відповідальність за використання коштів.

Загалом реформа передбачає три рівні: фінансова децентралізація, об'єднання громад і ухвалення необхідних змін до чинного законодавства. 2016 року запрацювали 159 об'єднаних громад, деякі з них отримали додаткові ресурси, вже показали певні результати: активізувалось будівництво, ремонт, вирішення проблем, що накопичувалися роками, але на які вічно бракувало грошей.

За даними дослідження Комітету виборців України, за час роботи Верховної Ради VIII скликання було зареєстровано 4600 законопроектів. Це майже 37 законопроектів на один день пленарного засідання, або 12 хвилин на розгляд одного проекту (із обговоренням та голосуванням). Із них тільки 160 (проти 350 в 2015 році) стали законами.

Утім, на законодавчому рівні було певне гальмування реформи децентралізації: через політичні суперечності, зокрема, не ухвалено закони, які б дозволили об'єднуватися громадам, розташованим у різних районах. Об'єднаним громадам обіцяли, що їм збільшать ресурс для реалізації різних інфраструктурних проектів, на власні повноваження, але натомість ухваленими змінами до Бюджетного кодексу переклали на утримання об'єднаних громад освітні та медичні заклади, оплату комунальних послуг для шкіл, ФАПів, пільги за проїзд. Водночас усі 159 об'єднаних громад, яким у 2016 році було виділено 1 млрд. грн. державної субвенції на розвиток інфраструктури, отримали 100% цих коштів.

За офіційними даними, нині в Україні створено 367 об'єднаних територіальних громад, до яких увійшло майже 3 тисячі місцевих рад різних населених пунктів. У 2016-му місцеву владу обирали в 209 громадах.

4. Вчасне ухвалення Держбюджету-2017

Уперше за багато років уряд вчасно, у визначені Бюджетним кодексом строки, до 15 вересня подав до Верховної Ради проект закону про Держбюджет-2017, а депутати ухвалили його не в останні передноворічні дні, а 20 грудня. Щоправда, знову вночі.

Головною новацією стане підвищення з 1 січня 2017-го мінімальної заробітної плати до 3200 гривень, зростання зарплат у бюджетній сфері — передусім вчителів, лікарів. Посадові оклади вчителів виростуть на два тарифні розряди, тобто на 50%. Зарплата вчителя вищої категорії становитиме від 5266 до 5841 грн. Зарплати лікарів зростуть на 30%, інших бюджетників — до 30%. У бюджеті 2017 року також збільшено видатки на дорожнє будівництво, фінансування субсидій малозахищеним громадянам. Хоча ухвалений парламентом бюджет важко назвати «соціальним» — у ньому істотно урізано виплати та пільги багатьом соціально вразливим верствам населення.

У державному кошторисі на 2017 рік закладено зростання ВВП на 1,8%. Інфляція — 8,5%, курс національної валюти — на рівні 27,2 грн. за долар.

5. Податкова реформа

Згідно з чинним Податковим кодексом, з 1 січня 2017 року всі аграрії мають перейти на загальну систему оподаткування. Водночас у Держбюджеті-2017 майже збільшено дотації сільгоспвиробникам — до 4 млрд. грн. Ще 500 млн. грн. передбачено на підтримку сектору сільськогосподарського машинобудування, 300 млн. грн. — на компенсацію по кредитах фермерам, 700 млн. грн. — на фонд гарантування державою сільськогосподарських кредитів, 500 млн. грн. — на дотацію виробникам молока в приватному секторі.

Серед приємних сюрпризів податкової реформи — зниження акцизу на ввезення старих машин з-за кордону, скасування з 1 січня 2017 року 1,5% збору до Пенсійного фонду при купівлі іноземної валюти. Сподіваються, що це дасть змогу вивести з чорного ринку не менше мільярда доларів.

Відповідно до ухвалених змін до Податкового кодексу України з нового року розпочне працювати бюджетне відшкодування ПДВ навіть без додаткових документальних перевірок платників. Автоматично, на підставі заяв, які розглядатимуться у хронологічному порядку. Сподіваються, що так вдасться додатково наповнити бюджет на 20 млрд. грн.

Зі зростанням «мінімалки» до 3200 грн. зростуть і відрахування Єдиного соціального внеску (ЄСВ) до Пенсійного фонду для підприємців-спрощенців, які з нового року дорівнюватимуть 22% від «мінімалки» — 704 грн. на місяць, незалежно від отримання прибутку. Отож для більшості підприємців розмір цього збору зросте вдвічі, бо раніше він становив 352 грн. Окрім того, фізичні особи-підприємці, за винятком тих, які перебувають на єдиному податку 1-ї групи, з 2017 року будуть зобов'язані платити ЄСВ у тому числі за ті місяці, в яких вони не отримали доходу. Тому так звані нульовки — підприємці, які нині не ведуть бізнес, уже вишикувалися у чергу до податківців, щоб закрити свої неживі ФОПи. Єдиний податок для платників 1-ї групи становитиме 10% від мінімальної заробітної плати (320 грн.), 2-ї групи — 20% (640 грн.).

Для підприємців 2-ї і 3-ї груп, які використовують найману працю, мінімальний страховий внесок за одного працівника з 1 січня дорівнюватиме також 704 грн. А мінімальне податкове навантаження на одного працівника з трудовою книжкою становитиме 1 184 гривні на місяць. Для ФОП 3-ї групи розмір податку визначається залежно від отриманого доходу (5% від виручки). Виросте також розмір штрафів за порушення трудового законодавства.

У 2017-му збережеться 15% оподаткування пенсій працюючих пенсіонерів, 18% податку на пасивні доходи — з банківських депозитів, 1,5% військовий збір. Зростуть акцизи на тютюнові вироби та горілку — на 20%, на пиво і вино — на 10—15%. Пачка цигарок подорожчає приблизно на 3,5 гривні.

6. Судова реформа

30 вересня набули чинності зміни до Конституції щодо правосуддя і нова редакція Закону «Про судоустрій і статус суддів», проголосовані Верховною Радою 2 червня. Зокрема, скасовується 5-річний термін призначення суддів, і вони призначаються виключно безстроково. При цьому судді фактично втрачають недоторканність і можуть бути затримані правоохоронцями за підозрою у скоєнні тяжких або особливо тяжких злочинів. Проте скасовується можливість притягнення судді до відповідальності за винесення умисно неправосудного рішення або за порушення присяги.

Конституційні зміни передбачають реорганізацію Вищої ради юстиції у Вищу раду правосуддя (ВРП), яку мають обрати до 30 квітня 2019 року. Президент і Верховна Рада втрачають права створювати суди і звільняти суддів, але у глави держави залишається право їх призначати. Суддя Конституційного Суду зможе бути звільнений тільки за рішенням не менше 2/3 складу КС. Підвищено з 25 до 30 років мінімальний вік для заняття посади судді та запроваджено систему конкурсного відбору суддів.

Прокуратура втратила функцію нагляду — за нею зберігається тільки подання публічного обвинувачення в суді та процесуальне керівництво досудовим розслідуванням.

З 1 січня 2020-го в Україні захищати громадян у суді можуть тільки адвокати. А з 30 червня 2019 року набуде чинності норма про визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду у Гаазі (Нідерланди).

Новим Законом «Про судоустрій і статус суддів» передбачається ліквідація вищих спеціалізованих судів і створення нової структури Верховного Суду як єдиного суду касаційної інстанції. Конкурсний відбір до оновленого Верховного Суду триватиме до 30 березня 2017 року. Законом також передбачене створення Вищого антикорупційного суду, Вищого суду з питань інтелектуальної власності, апеляційних судів у нових апеляційних округах (до 30 вересня 2017-го) та місцевих окружних судів. Однак строки створення Вищого антикорупційного суду та місцевих окружних судів законом не визначено.

Відтепер суддя повинен окрім декларації про доходи подавати декларацію сімейних зв'язків і декларацію доброчесності. Неподання таких декларацій може стати основою для притягнення судді до кримінальної відповідальності та звільнення.

Ще одним кроком судової реформи є створення Громадської ради доброчесності, що збирає інформацію стосовно суддів й надає Вищій кваліфікаційній комісії суддів, котра передає дисциплінарні провадження стосовно суддів до Вищої ради правосуддя.

З 1 січня 2017 року зарплата суддів Верховного Суду зросте у 6 разів — із 13 до 75 мінімальних заробітних плат (близько 110 тисяч гривень).

7. Відповідальність недоторканних

Загалом за часи незалежності Верховна Рада України голосувала за позбавлення депутатської недоторканності 13 разів. У 2016 році депутатам довелося двічі обмежити імунітет своїх колег: 5 липня Верховна Рада 250 голосами надала згоду на подання Генпроку-

11 жовтня 2016 р. Спеціалізований броньований автомобіль КрАЗ-SPARTAN, обладнаний системою безпілотного керування, на Міжнародній спеціалізованій виставці «Зброя та безпека-2016».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

рора щодо затримання і притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата із депутатської групи "Воля народу" Олександра Онищенка, котрий на той час уже перебував за межами України. Онищенка звинувачують в організації злочинного угруповання та злочинних схем із державним підприємством «Укргазвидобування», що завдали державі збитків на майже 3 млрд. гривень. Потім Онищенко заявив, що володіє «компроматом» на вище керівництво держави, а також звинувачує депутатів у купівлі мандатів. 1 грудня СБУ повідомила, що депутат Онищенко отримав російське громадянство.

А 8 грудня Верховна Рада задовольнила подання Генпрокурора Юрія Луценка **(на знімку)** про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності народного депутата з фракції Опозиційний блок Вадима Новинського, яке підтримали 228 обранців. Новинський, за даними ГПУ, був співучасником у викраденні особистого помічника покійного предстоятеля УПЦ Володимира, архієпископа Переяслав-Хмельницького і Вишневського Олександра Драбинка. Досудове розслідування проти Новинського проводиться одразу за трьома статтями Кримінального кодексу, за якими йому загрожує до 10 років позбавлення волі.

Втечі за кордон депутатів, котрих підозрюють у тяжких злочинах (досі перебуває у розшуку і ховається від правосуддя за кордоном депутат від Опозиційного блоку Сергій Клюєв, позбавлений недоторканності ще в 2015 році), спонукали до розробки законопроектів для спрощення скасування недоторканності. Зокрема, у парламенті зареєстровано декілька законопроектів про зміни до Регламенту Верховної Ради, де пропонується обмежити право народного депутата на виїзд за кордон, якщо на нього є подання Генпрокурора. Щоправда, скасування недоторканності народного депутата — це конституційна норма. І змінити її одним законом не можна. Хоча в передвиборчих

програмах майже всі політичні сили обіцяли повністю скасувати депутатську недоторканність, однак досі цього не сталося.

8. Наближення безвізу

Однією з провідних тем 2016 року став вихід на фінішну пряму для запровадження безвізового режиму з Євросоюзом. Україна виконала всі свої зобов'язання перед ЄС, в т. ч. і в законодавчому плані, однак безвізу ми не дочекалися через буремні політичні події в Україні та світі. Загальмували процес і бюрократизація в самому ЄС, референдум у Великій Британії, проблеми європейських держав із біженцями з Сирії та інших країн Близького Сходу, незавершений військовий конфлікт на Донбасі. Українські політики сподівалися отримати конкретну дату запровадження безвізу на саміті Україна—ЄС у Брюсселі 21—24 листопада, проте її названо не було. Тепер говорять про весну-2017, після того, як у лютому Європарламент має ухвалити процедуру припинення безвізу як реагування на міграційні ризики, після чого його затвердить Рада ЄС. Також знадобиться ще додатковий час для впровадження технічних механізмів безвізу. 2016 року набула чинності Угода про зону вільної торгівлі з ЄС.

9. Лікуватимемося і навчатимемося по-новому

З 1 січня держава розпочала регулювати ціни на деякі ліки — зокрема, на препарати проти серцево-судинних захворювань, цукрового діабету II типу і бронхіальної астми. Кабмін повинен встановити граничні ціни (верхню межу) на ці препарати — не вище, аніж у сусідніх країнах (Польщі, Латвії, Словаччині, Угорщині, Чехії).

У 2017 році фінансування програми з протидії епідемії ВІЛ зросте на 132%. Це означає, що понад 100 тисяч ВІЛ-інфікованих українців отримають АРВ-терапію (ліки хоч і не вбивають вірус ВІЛ, але уповільнюють його розвиток і поширення хвороби, завдяки чому ВІЛ-інфіковані люди можуть жити нормальним життям).

За підсумками моніторингу громадського руху «ЧЕСНО», у 2016 році тільки 13 парламентаріїв із 406 не пропустили жодного пленарного засідання. Двоє народних депутатів за 2016 рік не відвідали жодного пленарного засідання.

На відшкодування за рахунок держави вартості ліків у Держбюджеті-2017 передбачено 500 млн. грн., ще 632 млн. грн. закладено на відшкодування вартості інсуліну хворим на цукровий діабет.

До кінця лютого — початку березня 2017-го має бути доопрацьовано до другого читання проект закону «Про освіту», ухвалений у 2016-му в першому читанні. До спільної робочої групи увійшли 86 представників уряду та парламенту. Серед найдискусійніших новацій законопроекту — структура та терміни середньої освіти, запровадження 12-річного навчання в школі, сертифікація вчителів, механізми фінансування та управління освіти на різних рівнях, науково-методичне забезпечення. Уже нині до профільного парламентського комітету з питань науки та освіти надійшло понад 1000 пропозицій до законопроекту.

4 грудня на засіданні Кабінету Міністрів було презентовано нову концепцію реформування середньої освіти «Нова українська школа» до 2029 року.

Невдачами 2016 року респонденти опитування «Слова і діла» вважають переговори з ЄС про надання Україні безвізового режиму, мінські перемовини щодо врегулювання конфлікту на Донбасі, розслідування вбивств на Майдані, зростання тарифів на житлово-комунальні послуги, цін на основні продовольчі товари, долар по 27 гривень.

З 1 січня 2017 року суттєво скоротиться число одержувачів стипендій серед студентів вишів, але при цьому розмір стипендії зросте майже вдвічі. Якщо нині мінімальна стипендія — 840 грн., то з нового року звичайна академічна стипендія становитиме 1600 грн. (як прожитковий мінімум). Однак тепер на допомогу від держави зможуть розраховувати щонайбільше 40% студентів (за рейтинговою системою), а не дві третини, як раніше. А до 2019-го кількість стипендіатів може зменшитися до 15%. У рамках освітньої реформи стипендії розділяться на два види: соціальні (для соціально незахищених студентів — учасників АТО, сиріт, інших пільговиків, малозабезпечених і т. п.) та академічні (за успіхи в навчанні). Соціальну стипендію отримуватимуть 7% студентів.

12 найрезонансніших суспільно–політичних подій року (моніторинг «Голосу України»):

1. Відставка уряду Яценюка і формування нового уряду Гройсмана.

2. Вихід зі складу парламентської коаліції фракцій «Батьківщина», «Самопоміч» та Радикальної партії.

3. Обрання Генпрокурором України Юрія Луценка. Реформа правоохоронних органів.

4. Оприлюднення е-декларацій високопосадовців.

5. Звільнення Надії Савченко з російського полону та виключення її зі складу парламентської делегації в ПАРЄ і фракції «Батьківщина».

6. Виконання Україною всіх зобов'язань за Планом асоціації та перенесення безвізового режиму між Україною та ЄС на 2017 рік.

7. Запровадження електронної системи державних закупівель «ProZorro».

8. Вбивство журналіста Павла Шеремета

9. Скандал довкола квартири депутата Сергія Лещенка.

10. Відставки «грузинських реформаторів» — Саакашвілі та його команди, заступника Генпрокурора Сакварелідзе, глави Нацполіції Деканоїдзе, міністра охорони здоров'я Квіташвілі.

11. План «Шатун».

12. Націоналізація «ПриватБанку».

10. Схуднення соціалки та нова пенсійна система

Із 1 січня, згідно з ухваленими парламентом змінами до Закону «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», розпочала діяти накопичувальна система виплати пенсій. Відтак кожен українець, молодший 35 років, відраховуватиме частину своєї зарплати на майбутню пенсію. Ці кошти акумулюватимуться на особистому рахунку застрахованої особи, яким можна буде скористатися лише після виходу на пенсію. Упродовж наступних п'яти років — із 2017-го до 2022-го — поступово зростатиме відсоток відрахувань на особистий пенсійний рахунок: з 2% до 7%. При цьому відрахування до солідарної пенсійної системи та виплата пенсій за солідарною системою зберігаються.

Мінімальна пенсія зростатиме наступного року в два етапи: в травні до 1312 грн., а в грудні до 1373 грн. Мінімальна зарплата з 1 січня становитиме 3200 грн. Прожитковий мінімум до кінця 2017-го зросте до 1700 грн.

Цього року планується збільшити субсидії на оплату комунальних послуг із минулорічних 40 млрд. до 51 млрд. грн. Щоправда, їх видаватимуть не лише на сплату рахунків, а й на енергоефективність — заміну котлів, вікон, утеплення будинків, встановлення лічильників.

Чимало сюрпризів приніс і так званий пакет щастя — законопроект № 5130 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України», котрий скоротив або взагалі зрізав низку соціальних виплат та пільг, зокрема, в частині індексації пенсій, допомоги матерям-одиначкам, безплатного проїзду в громадському транспорті.

За стандартами ООН, мінімальні видатки на одну особу мають становити п'ять доларів (135 гривень) на день, або 150 доларів (4050 гривень) на місяць. Якщо менше — людина перебуває за межею бідності.

11. Декомунізація

Після завершення «ленінопаду» — знесення пам'ятників Леніну — нової сили набув процес декомунізації — перейменувань міст, сіл, селищ, вулиць і площ, які носили назви, пов'язані зі старим радянським минулим. Іноді цей процес доходив до крайнощів. Деякі населені пункти доводилося перейменовувати декілька разів.

У 2016-му нові назви отримали два обласні центри. Дніпропетровськ став Дніпром, а Кіровоград — Кропивницьким. Хоча не всі це сприйняли гладко. Найбільше суперечок викликало перейменування райцентру Комсомольськ на Полтавщині на Горішні Плавні. Місцева міськрада навіть подала позов до Вищого адміністративного суду України, запропонувавши свій декомунізований варіант — Святомиколаївськ. Однак суд відхилив це клопотання. Загалом за 2013—2016 роки в Україні «впали» 552 пам'ятники Леніну. А з часу здобуття незалежності демонтовано понад 1200 монументів «червоному» вождю.

12. Українізація ефіру та книжкового ринку

8 листопада 2016 року набрав чинності закон про зміни до Закону «Про телебачення і радіомовлення» (щодо частки пісень державною мовою в музичних радіопрограмах і радіопередачах), так званий закон про квоти на українські пісні. Згідно з ним, половина радіопрограм та чверть пісень в ефірі лунатиме українською. За невиконання цих вимог телерадіоорганізаціям загрожує штраф у розмірі 5% від загальної суми ліцензійного збору. Згідно з прикінцевими положеннями, протягом першого року з моменту набуття чинності закону квота на українські пісні становитиме 25%, протягом другого — 30% і з третього — 35%. У Нацраді з питань телебачення та радіомовлення обіцяють проводити моніторинг виконання закону.

Мовний контроль на радіо є і в інших країнах. До прикладу, в Польщі, Франції та Канаді діють такі самі пісенні квоти, як в Україні.

1 січня 2017 року набрав чинності закон про внесення змін до Закону України «Про телебачення і радіомовлення» (щодо уточнення умов розповсюдження програм телерадіоорганізацій у складі універсальної програмної послуги). Медіагрупи отримали право вимагати плату за мовлення їх каналів. Вочевидь, це призведе до збільшення витрат споживачів на телебачення.

Стела з новою назвою на в'їзді у місто.

Фото Петра МЕЛЬНИКА.

Важливим також є ухвалений закон щодо обмеження доступу на український ринок іноземної друкованої продукції антиукраїнського змісту... Законом передбачено створення експертної ради при Міністерстві культури України, до якої увійдуть визнані експерти і автори, які аналізуватимуть всі тиражі друкованої продукції, котрі заходять з держави-агресора. Адже досі на українських ринках та у магазинах продається багато книжок, в яких прославляється Російська імперія, держава-агресор та її ідеологія.

Юліана ШЕВЧУК.

У НОМЕР

Черговий позов до Росії готують у ФДМУ

Вражаючий рахунок готується виставити владі Російської Федерації регіональне відділення Фонду державного майна України в Херсонській області, АР Крим та Севастополі. Тут щойно завершили оцінку збитків, завданих окупантами через захоплення 1400 об'єктів державласності на окупованому півострові та недоотримані надходження до бюджету за дев'ятьма сотнями договорів оренди таких об'єктів. Їх сума перевищує два мільярди гривень, і повертатимуть кошти через позов до РФ — спочатку в українських судах, а за потреби — й у міжнародних. Про це на круглому столі за участю представників облдержадміністрації, прокуратури та СБУ повідомила виконувач обов'язків начальника відділення ФДМУ Наталія Дудченко.

Прикметно, що регіональний осередок ФДМУ таки продовжує отримувати частину коштів за оренду майна, що залишилося на окупованій території. Зокрема, українські фінансові установи припинили дію договорів про оренду тамтешніх філій, але перед тим сплатили загалом сто тисяч гривень заборгованості за винаймання площ. До відділення Фонду держмайна України також надійшов лист від бізнесмена з пропозицією придбати базу відпочинку в Алушті. А це — красномовний приклад того, що у вітчизняних ділових колах є упевненість: анексія півострова триватиме недовго і наша держава поверне собі все загарбане окупантами.

Наталія Дудченко каже: укладення таких угод, у принципі, можливе й нині. Однак для відчуження нерухомості насамперед потрібно визначити її ціну. А проведення такої оцінки безпосередньо в Криму надто ускладнене з відомих причин.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

Батька з фронту зустрінуть у новому будинку

Вінницькі волонтери купили будинок для сім'ї з дев'ятьма дітьми добровольця Федора Твардовського. Нині він зі своїм підрозділом виконує завдання у зоні АТО у складі 95-ї десантної бригади.

Після демобілізації діти й дружина зустрінуть Федора в новому будинку у їхньому селі Ходаки Барського району. Напередодні Новорічного свята родина перебралася у значно більшу оселю. «Раніше ми тулилися у маленькій старій хатині, — розповідає дружина бійця мати-героїня Олена Твардовська. — Коштів на кращу і більшу в нас нема. Де їх у селі заробити? Сталося все, як у сні, як у казці! Спершу навіть не повірила, що це для нас купили хату... Меншенькі діти все допитуються: «Мамо, а ми тут справді житимемо?» Подобається будинок і старшеньким».

Будинок, придбаний волонтерами, має площу 120 квадратних метрів. Привітати Твардовських із новосіллям приїхали ті, хто збирав кошти і підбирав помешкання.

— Федір Твардовський — єдиний із бійців, хто залишив удома дев'ятеро дітей і став на захист країни, — каже голова Всеукраїнського об'єднання учасників бойових дій та волонтерів АТО Анатолій Сливінський. — Коли ми про це дізналися, вирішили зібрати кошти, щоб придбати на них більше помешкання. На щастя, нам це вдалося. Підшукували у такому місці, щоб дітям було недалеко до школи. Та й до центру звідси рукою подати.

Дружна сім'я Твардовських усім складом зустріла гостей. Не було за столом тільки глави родини. «Федір нині на Донеччині, — пояснила його дружина. — У листопаді минув рік, як пішов на службу. Йому вже сказали про гарну новину по телефону».

Багатодітних батьків у АТО не мобілізують. Добровольцем — можна. Саме так добився служби в десанті.

Детальніше про те, як збирали гроші на хату для бійця, хто зробив найбільший внесок, як обирали будинок, а також про невимовну радість від того, що деякі мрії все-таки збуваються під Новий рік, розповімо в одному з наступних чисел газети.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Із 1 січня кожен українець, молодший 35 років, відраховуватиме частину своєї зарплати на майбутню пенсію

ГОЛОС УКРАЇНИ № 1 (6506)
СЕРЕДА, 4 СІЧНЯ 2017

У Херсоні затримали зловмисників, котрі підпалили помешкання міського голови. Затримані належать до нелегальної сепаратистської організації «Громада Херсона», яка через Інтернет погрожує патріотично налаштованим городянам. Один із затриманих — громадянин Росії, *довідався наш власкор Сергій Яновський*

Учаснику АТО Андрію Михальцю з Рокитнівського району Рівненщини, котрий під час бойових дій на сході України втратив нижню кінцівку, вручили ключі від квартири **(на знімку)**, яку придбали в рамках Державної програми забезпечення житлом осіб, які брали безпосередню участь в АТО. *Про це «Голосу України» повідомила працівниця прес–служби Рівненської ОДА Тетяна Панасюк*

Десятки тисяч рідкісних птахів можуть загинути на Херсонщині

Жертвами глобального потепління на півдні України можуть стати перелітні птахи. Через відсутність морозів у грудні на Херсонщині залишилися десятки тисяч білих лебедів, гусей тощо, котрі не продовжили свій звичний шлях в Азію та Африку. Тільки на водоймах заповідника Асканія-Нова скупчилося майже 10 тис. гусей, качок та огарів, каже директор заповідника Віктор Гавриленко.

Тисячну зграю лебедів біля узбережжя Тендрівської затоки помітили науковці Чорноморського біосферного заповідника. Лебеді тримаються також на фарватері Дніпра у межах Херсона, де кригу розбивають транзитні суховантажі. Та вже за якийсь тиждень температура повітря має знизитися до мінус двадцяти градусів, прогнозують синоптики, і природні водойми вкриє товстий шар криги. Тож без допомоги людини виживе небагато особин, а голод знесилить птахів, і остаточно зробить неможливою подорож у вирій.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.
Херсонська область.

Чорторийським лебедям загрожує мор

За добу загинув 21 птах. Лебеді-шипуни вже давно облюбували для зимівлі озера, розташовані у заплаві Черемоша поблизу села Чортория. Вони стали візитівкою і села, і району, і всієї Чернівецької області. Місцеві мешканці підгодовують їх і рубають лід під час холодів. Нині там зимує понад сотня особин. І ось краєм поширилася тривожна звістка: голова села Брусниця Іван Загарія повідомив про смерть 16, а потім ще п'яти птахів. Трагедія сколихнула громадськість.

Упродовж години на озеро прибули ветеринари та інспектори Держпродпотребслужби Кіцманського району. Разом із рятувальниками вони виловили з озера загиблих птахів і відправили їх в регіональну лабораторію ветеринарної медицини, щоби з'ясувати причини загибелі.

Ветеринари припускають, що птахи помирають через якусь інфекційну хворобу, можливо, через пташиний грип. А місцеві мешканці схиляються до версії про отруєння. Мовляв, приїжджає дуже багато охочих помилуватися лебедями і погодувати їх із власних рук привезеними наїдками.

Відповідь на всі питання дасть експертиза та заключний діагноз, який надійде з науково-дослідницького інституту. Але люди занепокоєні, адже в разі діагнозу «пташиний грип» усіх лебедів буде знищено. Дехто вважає, що під цим приводом навіть здорових птахів можуть просто відстріляти. Головне управління Держпродпотребслужби в області просить буковинців поки що зменшити кількість візитів на пташину водойму.

Сергій СУЛИМА.
Чернівецька область.
Фото з youtube.com.

Смолоскипною ходою вшанували Степана Бандеру

Першого січня у Полтаві активісти партії «Свобода» та ГО «Сокіл» влаштували традиційну ходу зі смолоскипами з нагоди 108-ї річниці з дня народження Степана Бандери. Цього разу вона зібрала трохи більш як сто осіб. Як і завжди, крокували вони центральною вулицею міста *(на знімку)*, ***що віднедавна має назву Соборності (раніше називалася Жовтневою). Уперше хода завершилася не біля кам'яного хреста на честь українських загиблих козаків, а біля пам'ятника Івану Мазепі на Соборній площі.***

Показово, що жоден із керівників області, котрі навесні минулого року брали участь у відкритті згаданого пам'ятника разом із Президентом, не наважився вшанувати пам'ять продовжувача справи видатного гетьмана, одного з найвідоміших борців за волю України у XX столітті, провідника ОУН Степана Бандери. Із посадовців у колоні помітили тільки заступника голови обласної ради Анатолія Ханка, котрий є представником «Свободи» і прийшов разом зі своїми бойовими побратимами-добровольцями.

Під час маршу зі смолоскипами його учасники згадували полеглих у тій війні, скандували патріотичні гасла. А кинуті на дорогу кілька димових шашок, за словами організаторів, — своєрідний флешмоб на підтримку однодумців-націоналістів, яких вони вважають політв'язнями.

Василь НЕЙЖМАК.
Фото автора.

* * *

Хода зі смолоскипами на честь дня народження провідника ОУН Степана Бандери відбулася також у Кропивницькому. Кількасот городян пройшли центральною вулицею міста колоною від пам'ятника Янголу-охоронцю до пам'ятника Богдану Хмельницькому. Учасники ходи вигукували традиційні гасла «Україна — понад усе!», «Слава Україні!», «Героям слава!».

Влаштували ходу активісти міської організації ВО «Свобода» та обласного осередку Всеукраїнської громадської організації «Сокіл».

Вл. інф.

* * *

Першого січня в Запоріжжі відбувся автопробіг, а коли вже стемніло, то й традиційна хода зі смолоскипами. Заходи були присвячені 108-й річниці з дня народження Степана Бандери.

Приблизно сотня представників «Свободи» та ГО «Сокіл» пройшли тротуарами від площі Маяковського до площі Героїв Революції Гідності. Вигукуючи доволі радикальні гасла, учасники ходи без пригод дісталися майданчика під стінами будівлі обласної влади і провели мітинг. Цього року вперше в історії акції місцева влада, суди та поліція не заважали у проведенні ходи.

Схожі акції відбулися і в Бердянську, а в Мелітополі на честь провідника Організації українських націоналістів провели пісенний флешмоб з виконанням Гімну України.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.

Спокій охороняли бійці «Чернігова»

У Новорічні свята поліція Чернігівщини працювала в режимі посиленого несення служби. Спокій на вулицях обласного центру патрулям правоохоронців допомагали оберігати бійці роти «Чернігів». Тож незважаючи на те, що в регіоні відбулося понад 30 масових заходів, у яких взяли участь майже 16 тисяч громадян, у регіоні обійшлося без ексцесів. Про це повідомив сектор комунікації головного управління Національної поліції в області.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.
Фото надано сектором комунікації ГУНП у Чернігівській області.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Представили антикорупційний журнал

В Івано-Франківську презентували всеукраїнський журнал «Антикорупційний вісник «Ваша Надія». З місцевими журналістами та представниками громадських організацій спілкувався головний редактор видання Федір Олексюк. Гість розповів про злободенність створення вісника та ознайомив з його основною тематикою. «У журналі ви знайдете матеріали про законодавчі акти щодо боротьби з корупцією в Україні та зможете побачити їх ефективність на практиці, а також дізнаєтеся про міжнародний досвід такої боротьби», — зазначив редактор. Журнал виходитиме щоквартально, перший його наклад налічує 4500 примірників, половина з яких буде адресовані керівництву держави та дипломатичним установам.

Галина БРУХАЛЬ.
Івано-Франківська область.

ЦИФРА

214 тис. грн.

було виділено минулого року з міського бюджету Горішніх Плавнів, що на Полтавщині, для надання матеріальної допомоги землякам — учасникам АТО та їхнім родинам.

Василь НЕЙЖМАК.

Лісівники спорудили малечі містечко

Прекрасний подарунок напередодні Новорічних і Різдвяних свят отримала малеча прикордонного містечка Устилуг. Біля Будинку культури працівники місцевого лісництва Володимир-Волинського державного лісомисливського господарства спорудили дитяче містечко з гойдалками, лавочками, гіркою для спуску, пісочницею, грибком.

— Це не перша така добра ініціатива наших лісівників, — розповідає голова об'єднаної Устилузької територіальної громади Віктор Поліщук. — До того ж вони допомагають родинам наших військових дровами.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

Тонни алкоголю вилучили з підпільного цеху

Працівники фіскальної служби Хмельницької області знайшли підпільний цех з виготовлення фальсифікованого алкоголю. Хмельничанин обладнав складське приміщення під виробництво, де з використанням спеціального обладнання виготовляв алкогольну продукцію. Під час проведення обшуків правоохоронці виявили та вилучили понад три тисячі літрів готового фальсифікату та ще сімсот літрів спирту. Крім цього — спеціальне обладнання. Загальна вартість вилученого майна становила майже 570 тисяч гривень.

Ірина КОЗАК.
Хмельницький.

Понад 250 звернень за минулий рік розглянула регіональна громадська приймальня міністра оборони у Харкові (Урядовий портал)

Терористи не вгамувалися і на свята

Болгари, які звикли зустрічати Новий рік у Стамбулі, недарма відмовилися наприкінці 2016 року від поїздок до мегаполіса на Босфорі.

Терористи не вгамувалися і в найулюбленіше для багатьох свято. Цього разу об'єктом нападу угруповання «Ісламська держава» обрало найвідвідуваніший турками та іноземцями елітний клуб Reina. Зустріти Новий рік сюди прийшло від 600 до 800 осіб. Терорист у вбранні Санта-Клауса, як і чимало гостей, під'їхав до нього на таксі та дістав з багажника сумку з автоматом. Убивши на вході охоронця й ще одну особу, він безперешкодно пройшов до клубу і відкрив стрілянину по присутніх. У паніці люди вистрибували з вікон просто в холодні води Босфору. Але врятуватися від куль терориста не вдалося 39 гостям клубу, з яких 16 — іноземці: громадяни Саудівської Аравії, Марокко, Ліване, Лівії, Ізраїлю, Бельгії, Індії, Франції і Росії. Ще 69 осіб було поранено. Багато хто з них перебуває у тяжкому стані.

Нападнику вдалося втекти, поліція продовжує його шукати. «Солдат халіфату скоїв напад на клуб, де християни святкували єретичне свято», — йдеться у заяві «Ісламської держави», що взяла на себе відповідальність за терористичний акт. 1 січня поліція затримала вісім чоловік, яких підозрюють у причетності до організації цього жахливого злочину.

Турецькі ЗМІ нагадали, що перед Різдвом і Новим роком організація Nashir Media Foundation, пов'язана з «Ісламською державою», опублікувала заклик до нападів на клуби, ринки та кінотеатри в країнах Заходу для того, щоб перетворити свята на дні «терору й крові». Було названо й можливі мішені атак у Туреччині, включно з посольствами та консульствами. Для забезпечення безпеки жителів і гостей Стамбула на вулиці міста вивели майже 17 тисяч поліцейських і жандармів. Деякі з них були в костюмах Санта-Клаусів, щоби ввести в оману можливих терористів. Як бачимо, це не допомогло: зловмисник перехитрив і посилену напередодні охорону закладу, і турецькі спецслужби, надягнувши таке саме вбрання. Турецькі ЗМІ зазначають, що теракт у Стамбулі міг вчинити виходець із країн Середньої Азії — Узбекистану чи Киргизстану.

Олександр БІЛИК.

Герою — квартиру на вулиці Перемоги

У Кременчуці на Полтавщині міський голова Віталій Малецький вручив ордер і ключі від нової квартири учаснику АТО Євгену Саленку та його дружині.

Це житло в елітній новобудові на вулиці Перемоги, що в центрі міста, придбали за кошти державного та міського бюджетів. Серед інших помешкань родина тяжко пораненого героя, котрий змушений сьогодні пересуватися на інвалідному візку, обрала саме це зовсім не випадково. Адже будинок і квартира, в яких мешкатиме подружжя, обладнані всім необхідним для проживання людини з особливими потребами **(на знімку)**.

Наша газета вже розповідала про зворушливе весілля Євгена Саленка та його нареченої Світлани, яке за участю побратимів і багатьох гостей відгуляли в Кременчуцькому госпіталі для ветеранів війни восени 2015-го. Нагадаємо, що цей боєць батальйону «Донбас» був серед перших добровольців, хто став на захист Вітчизни від терористів і загарбників за покликом серця. Тяжкі поранення він дістав у Широкиному, що поблизу Маріуполя.

Вл. інф.

Фото з сайту Кременчуцької міської ради.

РЕГІОН: СУМЩИНА

Миротворцям відправили гвинтокрили

Конотопський авіаремонтний завод «Авіакон» здійснив модернізацію та відправив до Демократичної Республіки Конго п'ять гвинтокрилів — три «Мі-24» та два «Мі-8». Їх використовуватимуть українські військовослужбовці, що виконують в африканській державі миротворчі завдання місії ООН. 250 військовослужбовців 18-го окремого вертолітного загону змінили своїх попередників у рамках ротації, що відбулася у лютому 2016 року. Всі вони мають досвід участі в антитерористичній операції.

Сучасний сміттєвоз боротиметься зі стихійними звалищами

Напередодні Нового року комунальники Лебедина на Сумщині отримали подарунок — сучасний автомобіль-сміттєвоз. Коштує він 1,5 млн. грн., а профінансували його придбання з двох джерел — обласного Фонду охорони навколишнього природного середовища та міського бюджету.

Окрім традиційного бункера-накопичувача для відходів об'ємом 9 кубометрів, автомобіль обладнано ще й ковшем з відвалом. Він дає змогу використовувати техніку для снігоочисних робіт. Директор комунального підприємства «Комбінат благоустрою» Володимир Піщанський стверджує, що придбання додаткової техніки дасть змогу зробити місто чистішим, зокрема, ліквідувати в ньому несанкціоновані сміттєзвалища.

З'явиться притулок для бездомних тварин

У Шостці споруджують притулок для бездомних тварин. Для цього із міського бюджету виділили і частково освоїли 150 тис. грн. Об'єкт будують поряд із міською ветеринарною лікарнею. Його планують повністю завершити та здати в експлуатацію влітку наступного року, але для цього знадобиться додаткове фінансування.

Окрім відкриття притулку для бездомних тварин, передбачається також створення у Шостці спеціалізованої структури, яка займатиметься їх гуманним відловом та стерилізацією. Нова служба буде підпорядкована комунальному підприємству «Шостка — Зеленбуд».

Володимир ЧЕРНОВ.

Факсимільне Королевське Євангеліє надійде до бібліотек

У Тернопільській обласній науковій бібліотеці дослідники з Ужгорода та Львова презентували факсимільне видання унікальної пам'ятки української культури — Королевське Євангеліє 1401 року Станіслава Граматика.

Керівник проекту, кандидат мистецтвознавства, завідувач кафедри дизайну Закарпатського художнього інституту Одарка Сопко (Долгош), заслужений працівник культури України Юрій Глеба, дизайнер Ірина Дяк розповіли про роботу над виданням. Було переписано, реставровано, розшифровано сотні сторінок рукопису, вивчено структуру паперу того часу, технологію виготовлення оправи, зшиття книги тощо.

Надруковані примірники — не для продажу. Вони поповнять бібліотеки, книгозбірні наукових і навчальних закладів.

Галина МИКОЛИН.

Тернопільська область.

Колядували різними мовами

У Кременці Тернопільської області різдвяні колядки та новорічні привітання лунали українською, англійською, німецькою та польською мовами. Організувавши благодійний вечір колядок, студенти Кременецької гуманітарно-педагогічної академії імені Тараса Шевченка підготували сценку «У Вифлеємі Христос родився» та провели передріздвяний ярмарок. На зібрані кошти вони закупили іграшки та спортивний інвентар для вихованців Кременецького психоневрологічного санаторію.

А у ніч з 13 на 14 січня у Борщівському районі на Тернопільщині традиційно відбудеться «Свято Маланки». Щороку масове театралізоване дійство збирає тут тисячі людей, які з'їжджаються не лише з різних регіонів України, а й з-за кордону.

13 січня о 17-й годині «Маланка» розпочнеться у селі Устя. На імпровізованій сцені виступлять понад 10 фольклорних ансамблів з навколишніх сіл.

Місцеві мешканці на фестиваль традиційно готують святкову шоу-програму з героями-«перебиранцями» і величезними пересувними фігурами. Нічний фестиваль обіцяє бути з танцями, колядками, вертепами, козацькими забавами, з новорічно-різдвяними веселощами та смачними стравами.

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Напередодні Нового року прикордонників Херсонського загону відвідали волонтери ГО «Жіночий автомайдан» та журналісти ТРК «Скіфія» і привезли святкові подарунки, які виготовили власноруч учні шкіл Херсона та Скадовська.

Фото ДПСУ.

СПОРТ

Розмови навколо можливих переходів

Футбол. Триває відпустка у футболістів, котрі виступають у чемпіонаті УПЛ. Але непомітно минуть дні, і матимуть підтвердження або ж спростування різні чутки, котрих нині чимало.

Київське «Динамо» повертається з канікул 14 січня. Чемпіони планують провести дев'ять контрольних матчів на зимових зборах. Чотири зустрічі відбудуться на першому, п'ять — на другому.

Перемовини з потенційними суперниками ще не завершено. Серед них значаться німецькі, китайські та болгарські клуби. Обидва збори команда проведе в Іспанії.

***

Не вщухають розмови про можливий від'їзд за кордон Андрія Ярмоленка. Хоча вони не такі активні, як перед Євро-2016. За повідомленням Calciomercato, ФК «Наполі» всерйоз замислюється над придбанням вінгера київського «Динамо» і збірної України.

За інформацією джерела, завершивши угоду з нападником Леонардо Паволетті, неаполітанці почнуть готувати ґрунт для трансферу українця. За даними порталу, «Динамо» оцінює свого лідера в 22 мільйони євро.

***

Оборонець збірної Хорватії та київського «Динамо» Домагой Віда, за повідомленнями турецьких ЗМІ, ніби погодив зі стамбульським «Бешикташем» умови контракту терміном на 3,5 року.

Тепер «орлам» залишилося домовитися з киянами про суму відступних за Віду. Раніше повідомлялося, що «Динамо» готове відпустити хорвата за 5,5 мільйона євро. Втім, на цьому крапку ставити не варто. Адже до боротьби за Віду підключився ще й ФК «Галатасарай» (Стамбул). Повідомляється, що «леви» готові викласти за хорвата 5 мільйонів євро.

***

На Віді українські інтереси «Бешикташа» не обмежуються. Турки не проти підписати ще й оборонця збірної України Едуарда Соболя, котрий належить «Шахтарю» і поки що перебуває в оренді в «Зорі».

Тренер стамбульського клубу Шенол Гюнеш заявив:

«Це хороший варіант. Якщо дасть бюджет, ми підпишемо Соболя», — цитує Гюнеша авторитетне видання Milliyet.

***

Інший елітний клуб із міста на Босфорі «Фенербахче» запропонував «гірникам» за півоборонця Тайсона 3 мільйони євро.

Як повідомляє Fotomac, керівництво донечан позитивно відреагувало на таку пропозицію, однак проти цього трансферу категорично виступив наставник українського клубу португалець Паулу Фонсека. Але і сам Тайсон заявив через свого агента, що його не цікавлять пропозиції з Туреччини. Хоча і «Шахтар» поки що не домовився з бразильцем про продовження контракту.

***

Зрозуміло, що відбудуться кадрові зміни і в інших клубах української Прем'єр-ліги. Скажімо, одеський «Чорноморець» залишили два провідні виконавці. Й обидва збираються продовжити кар'єру у львівських «Карпатах». Воротар Євген Боровик домовився про розірвання контракту з одеським клубом й отримав статус вільного агента. Раніше півоборонець Артем Філімонов вирішив не продовжувати договір з одеським клубом, тому до «Карпат» перейде також на правах вільного агента...

Світоліна у чвертьфіналі

Теніс. Брісбен (Австралія). WTA Premier Brisbane International-2016. Призовий фонд — 890 100 доларів США.

Друге коло. Еліна Світоліна (Україна) — Шелбі Роджерс (США). 7:5, 2:6, 7:5. У стартовому матчі перша ракетка України Світоліна перемогла олімпійську чемпіонку Ріо-2016 Моніку Пуїг (Пуерто-Рико). 6:3, 6:3.

За вихід до півфіналу Світоліна боротиметься з переможницею матчу між першою ракеткою світу Анжелікою Кербер (Німеччина) та Ешлі Барті (Австралія).

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Вищу раду правосуддя

Цей Закон визначає статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя.

Розділ I
ЗАГАЛЬНА ЧАСТИНА

Глава 1. Загальні положення

Стаття 1. Статус Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя є колегіальним, незалежним конституційним органом державної влади та суддівського врядування, який діє в Україні на постійній основі для забезпечення незалежності судової влади, її функціонування на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування доброчесного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції і законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів.

2. Вища рада правосуддя є юридичною особою, видатки на її утримання визначаються окремим рядком у Державному бюджеті України.

Стаття 2. Нормативно-правові засади діяльності Вищої ради правосуддя

1. Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, цим Законом та Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

2. Вища рада правосуддя затверджує регламент Вищої ради правосуддя, положення якого регулюють процедурні питання здійснення нею повноважень.

Стаття 3. Повноваження Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя:

1) вносить подання про призначення судді на посаду;

2) ухвалює рішення стосовно порушення суддею чи прокурором вимог щодо несумісності;

3) забезпечує здійснення дисциплінарним органом дисциплінарного провадження щодо судді;

4) утворює органи для розгляду справ щодо дисциплінарної відповідальності суддів;

5) розглядає скарги на рішення відповідних органів про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді чи прокурора;

6) ухвалює рішення про звільнення судді з посади;

7) надає згоду на затримання судді чи утримання його під вартою чи арештом;

8) ухвалює рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя;

9) вживає заходів щодо забезпечення авторитету правосуддя та незалежності суддів;

10) ухвалює рішення про переведення судді з одного суду до іншого, рішення про відрядження судді до іншого суду того самого рівня і спеціалізації;

11) ухвалює рішення про припинення відставки судді;

12) погоджує кількість суддів у суді;

13) затверджує Положення про Єдину судову інформаційну (автоматизовану) систему, Положення про Державну судову адміністрацію України та типове положення про її територіальні управління, Положення про Службу судової охорони, Положення про проведення конкурсів для призначення на посади державних службовців у судах, органах та установах системи правосуддя, Положення про Комісію з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя, Порядок ведення Єдиного державного реєстру судових рішень;

14) погоджує Типове положення про апарат суду, Положення про порядок створення та діяльності служби судових розпорядників;

15) надає обов'язкові до розгляду консультативні висновки щодо законопроектів з питань утворення, реорганізації чи ліквідації судів, судоустрою і статусу суддів, узагальнює пропозиції судів, органів та установ системи правосуддя стосовно законодавства щодо їх статусу та функціонування, судоустрою і статусу суддів;

16) здійснює функції головного розпорядника коштів Державного бюджету України щодо фінансового забезпечення своєї діяльності; бере участь у визначенні видатків Державного бюджету України на утримання судів, органів та установ системи правосуддя;

17) затверджує за поданням Державної судової адміністрації України нормативи кадрового, фінансового, матеріально-технічного та іншого забезпечення судів;

18) погоджує в установленому порядку перерозподіл бюджетних видатків між судами, крім Верховного Суду;

19) призначає на посаду та звільняє з посади Голову Державної судової адміністрації України, його заступників;

20) визначає за поданням Голови Державної судової адміністрації України граничну чисельність працівників Державної судової адміністрації України, у тому числі її територіальних управлінь;

21) здійснює інші повноваження, визначені цим Законом та Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

2. Вища рада правосуддя в зв'язку із реалізацією визначених законом повноважень бере участь у міжнародному співробітництві, у тому числі взаємодіє з іноземними закладами, установами та організаціями з питань правосуддя, може бути членом відповідних міжнародних асоціацій.

3. Вища рада правосуддя може залучати для виконання допоміжних і консультативних функцій органи суддівського самоврядування, установи та організації, суддів, суддів у відставці, адвокатів, прокурорів та інших спеціалістів, Громадську раду доброчесності за їхньою згодою на громадських засадах.

Стаття 4. Символи та місцезнаходження Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя має печатку із зображенням Державного Герба України та своїм найменуванням і емблему Вищої ради правосуддя, яка затверджується її рішенням.

2. Невід'ємними атрибутами зали засідань Вищої ради правосуддя є Державний Герб України та Державний Прапор України.

3. Вища рада правосуддя знаходиться у місті Києві.

Глава 2. Склад Вищої ради правосуддя

Стаття 5. Склад Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя складається з двадцяти одного члена, з яких десятьох - обирає з'їзд суддів України з числа суддів чи суддів у відставці, двох - призначає Президент України, двох - обирає Верховна Рада України, двох - обирає з'їзд адвокатів України, двох - обирає всеукраїнська конференція прокурорів, двох - обирає з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ.

Голова Верховного Суду входить до складу Вищої ради правосуддя за посадою.

2. Члени Вищої ради правосуддя обираються (призначаються) строком на чотири роки. Одна й та сама особа не може обіймати посаду члена Вищої ради правосуддя два строки поспіль.

3. Якщо Вища рада правосуддя може стати неповноважною через закінчення строку повноважень члена Вищої ради правосуддя, такий член Вищої ради правосуддя продовжує виконувати свої повноваження до дня обрання (призначення) на його посаду іншої особи, але в будь-якому випадку не більше трьох місяців з дня закінчення строку, на який такого члена Вищої ради правосуддя було обрано (призначено).

Стаття 6. Вимоги та обмеження щодо членів Вищої ради правосуддя

1. На посаду члена Вищої ради правосуддя може бути обраний (призначений) громадянин України, не молодший тридцяти п'яти років, який володіє державною мовою, має вищу юридичну освіту та стаж професійної діяльності у сфері права не менше п'ятнадцяти років, належить до правничої професії та відповідає критерію політичної нейтральності.

2. Члени Вищої ради правосуддя, крім Голови Верховного Суду, здійснюють свої повноваження на постійній основі.

3. На членів Вищої ради правосуддя поширюються вимоги та обмеження, встановлені законодавством у сфері запобігання корупції.

4. Члени Вищої ради правосуддя у своїй діяльності та поза її межами повинні дотримуватися встановлених для судді етичних стандартів.

5. Член Вищої ради правосуддя має відповідати критерію політичної нейтральності. Зокрема, не може бути обрана (призначена) членом Вищої ради правосуддя особа, яка на день обрання (призначення):

1) є членом або обіймає посаду в політичній партії, іншій організації, яка має політичні цілі або бере участь у політичній діяльності;

2) є обраною на виборну посаду в органі державної влади (крім судової) чи органі місцевого самоврядування, має представницький мандат;

3) бере участь в організації або фінансуванні політичної агітації чи іншої політичної діяльності.

6. Член Вищої ради правосуддя не має права суміщати свою посаду з будь-якою посадою в органі державної влади або органі місцевого самоврядування, органі суддівського, адвокатського чи прокурорського самоврядування, зі статусом народного депутата України, депутата Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласної, районної, міської, районної у місті, сільської, селищної ради, з підприємницькою діяльністю, обіймати будь-яку іншу оплачувану посаду (крім посади Голови Верховного Суду), виконувати будь-яку іншу оплачувану роботу або отримувати іншу винагороду, крім винагороди члена Вищої ради правосуддя (за винятком здійснення викладацької, наукової чи творчої діяльності та отримання винагороди за неї), а також входити до складу керівного органу чи наглядової ради юридичної особи, що має на меті одержання прибутку. Член Вищої ради правосуддя не може належати до політичних партій, професійних спілок, брати участь у будь-якій політичній діяльності.

7. Особа, яка є власником акцій або володіє іншими корпоративними правами чи має інші майнові права або інший майновий інтерес у діяльності будь-якої юридичної особи, що має на меті отримання прибутку, зобов'язана передати такі акції (корпоративні права) або інші відповідні права в управління незалежній третій особі (без права надання інструкцій такій особі щодо розпорядження такими акціями, корпоративними або іншими правами, або щодо реалізації прав, які з них виникають) на час перебування на посаді члена Вищої ради правосуддя. Член Вищої ради правосуддя може отримувати відсотки, дивіденди та інші пасивні доходи від майна, власником якого він є.

8. Член Вищої ради правосуддя, який є суддею, не може здійснювати правосуддя (крім Голови Верховного Суду).

9. Член Вищої ради правосуддя, який є адвокатом, повинен на час здійснення повноважень члена Вищої ради правосуддя зупинити в установленому порядку адвокатську діяльність.

На час здійснення суддею, прокурором, адвокатом повноважень члена Вищої ради правосуддя він не може брати участі в органах суддівського, адвокатського чи прокурорського самоврядування.

10. Не можуть бути членами Вищої ради правосуддя:

1) особи, визнані судом недієздатними або обмежено дієздатними;

2) особи, які мають судимість, не погашену або не зняту в установленому законом порядку;

3) особи, на яких протягом останнього року накладалося адміністративне стягнення за вчинення правопорушення, пов'язаного з корупцією;

4) особи, які були членами Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або Вищої ради юстиції до набрання чинності Законом України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні»;

5) особи, які перебувають на адміністративних посадах у судах (крім посади Голови Верховного Суду);

6) особи, які не відповідають вимогам цього Закону щодо несумісності з іншими видами діяльності та не усунули таку невідповідність протягом розумного строку, але не більш ніж протягом тридцяти календарних днів із дня виникнення обставин, що призводять до порушення вимог щодо несумісності, чи іншого строку, встановленого Вищою радою правосуддя відповідно до цього Закону.

11. За заявою особи, яка не відповідає вимогам цього Закону щодо несумісності з іншими видами діяльності та не має можливості з незалежних від неї причин усунути цю невідповідність протягом тридцяти календарних днів, Вища рада правосуддя має право продовжити цей строк, але не більше ніж на тридцять календарних днів.

12. Перебування особи на посаді члена Вищої ради правосуддя також несумісне із наявністю заборони такій особі обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади в порядку, визначеному Законом України «Про очищення влади».

Глава 3. Порядок обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя

Стаття 7. Принципи обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя

1. Обрання (призначення) на посади членів Вищої ради правосуддя здійснюється в порядку, передбаченому цим Законом, на основі принципів верховенства права, професійності, публічності, політичної нейтральності.

Стаття 8. Подання кандидатом на посаду члена Вищої ради правосуддя документів для обрання (призначення)

1. Для участі у процедурі обрання (призначення) членів Вищої ради правосуддя кандидат на посаду члена Вищої ради правосуддя подає:

1) письмову заяву щодо обрання (призначення) на посаду члена Вищої ради правосуддя;

2) автобіографію;

3) мотиваційний лист, у якому викладаються мотиви бути обраним (призначеним) членом Вищої ради правосуддя;

4) копію документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство України;

5) копію трудової книжки, послужного списку (за наявності);

6) декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за рік, що передує року, в якому було оприлюднено оголошення про конкурс, за формою, що визначена Законом України «Про запобігання корупції», декларацію родинних зв'язків та декларацію доброчесності судді;

7) копію диплома про вищу юридичну освіту (з додатками), здобуту в Україні, та/або копії документів про вищу юридичну освіту, здобуту за кордоном, разом із копіями документів, що підтверджують їх визнання в Україні, а також копії документів про науковий ступінь, вчене звання (за наявності);

8) довідку медичної установи про стан здоров'я кандидата з висновком щодо його придатності до роботи на посаді, пов'язаній із виконанням функцій держави;

9) копію військового квитка (для військовослужбовців або військовозобов'язаних);

10) письмову згоду на обробку персональних даних та оприлюднення копій документів, визначених цією статтею, крім копій документів, визначених пунктами 4, 8, 9 цієї частини;

11) письмову заяву про відсутність обмежень щодо членства у Вищій раді правосуддя відповідно до статті 6 цього Закону, а також про відповідність вимогам щодо несумісності або зобов'язання виконувати вимоги щодо несумісності у разі обрання (призначення) членом Вищої ради правосуддя;

12) заяву про проведення перевірки, передбаченої Законом України «Про очищення влади», або висновок за результатами такої перевірки;

13) згоду на проведення спеціальної перевірки відповідно до закону;

14) копію документа, що підтверджує відповідний статус (для суддів, адвокатів та прокурорів).

2. Форма заяви щодо обрання (призначення) на посаду члена Вищої ради правосуддя затверджується Вищою радою правосуддя та розміщується на її офіційному веб-сайті.

3. Вимагати від кандидата надання документів, не визначених цією статтею, забороняється.

Стаття 9. Прийом документів від кандидатів та інші підготовчі дії для обрання (призначення) члена Вищої ради правосуддя

1. Для обрання члена Вищої ради правосуддя з'їздом суддів України, з'їздом адвокатів України, з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ або всеукраїнською конференцією прокурорів орган, що скликає відповідно з'їзд або конференцію, не пізніше ніж за сорок п'ять календарних днів повідомляє секретаріат Вищої ради правосуддя про дату та місце їх проведення.

2. Не пізніше наступного робочого дня після надходження повідомлення про дату та місце проведення відповідно з'їзду або конференції секретаріат Вищої ради правосуддя оприлюднює на її офіційному веб-сайті оголошення, в якому зазначаються:

1) дата і місце проведення з'їзду або конференції;

2) інформація про початок прийому документів від кандидатів на посади членів Вищої ради правосуддя.

3. Кандидат на посаду члена Вищої ради правосуддя особисто подає документи, визначені частиною першою статті 8 цього Закону, до Вищої ради правосуддя не пізніше ніж за тридцять календарних днів до дати проведення відповідно з'їзду або конференції.

4. Секретаріат Вищої ради правосуддя приймає документи кандидатів у хронологічному порядку надходження заяв та не пізніше наступного робочого дня оприлюднює на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя інформацію про кандидата разом із копіями поданих документів, крім документів, визначених пунктами 4, 8, 9 частини першої статті 8 цього Закону.

5. Прийом документів кандидатів завершується о 24 годині останнього дня строку, передбаченого частиною третьою цієї статті. Секретаріат Вищої ради правосуддя не має права відмовити у прийнятті документів з інших підстав, ніж закінчення зазначеного строку.

6. Не пізніше наступного дня після завершення прийому документів секретаріат Вищої ради правосуддя формує переліки кандидатів, які невідкладно оприлюднюються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя та надсилаються органу, який скликає відповідний з'їзд або конференцію, а також публікуються у газеті «Голос України».

7. Секретаріат Вищої ради правосуддя забезпечує проведення спеціальної перевірки стосовно кандидатів для обрання членами Вищої ради правосуддя відповідними з'їздами або конференцією. Секретаріат Вищої ради правосуддя передає органу, який скликає відповідний з'їзд або конференцію, висновок про результати спеціальної перевірки, а також висновок про відповідність кандидата та його документів вимогам, встановленим цим Законом.

8. Для призначення Президентом України члена Вищої ради правосуддя на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента України розміщується оголошення про проведення відкритого конкурсу.

9. Положення про проведення відкритого конкурсу для призначення Президентом України членів Вищої ради правосуддя затверджується Президентом України.

10. Особа, яка претендує на участь у конкурсі, подає документи, визначені частиною першою статті 8 цього Закону, протягом п'ятнадцяти календарних днів з дня оголошення на веб-сайті Офіційного інтернет-представництва Президента України про проведення відкритого конкурсу.

11. Інформація про осіб, які претендують на участь у конкурсі, разом із копіями поданих документів, крім документів, визначених пунктами 4, 8, 9 частини першої статті 8 цього Закону, оприлюднюються на веб-сторінці Офіційного інтернет-представництва Президента України на наступний робочий день з дня надходження документів, але не пізніше ніж за десять календарних днів до дня проведення конкурсу.

12. Для обрання Верховною Радою України члена Вищої ради правосуддя Апарат Верховної Ради України оприлюднює інформацію на офіційному веб-сайті Верховної Ради України про початок прийому пропозицій депутатських фракцій (депутатських груп) щодо кандидатів на посади членів Вищої ради правосуддя.

13. Депутатська фракція (депутатська група) подає пропозицію щодо кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя разом з документами, визначеними частиною першою статті 8 цього Закону, протягом сорока п'яти календарних днів з дня оголошення на офіційному веб-сайті Верховної Ради України про початок прийому пропозицій депутатських фракцій (депутатських груп).

Право подання пропозиції щодо кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя, передбачене цією частиною, може реалізувати також група позафракційних народних депутатів України у кількості, що не менша від кількісного складу найменшої депутатської групи.

14. Інформація про пропозиції депутатських фракцій (депутатських груп) та про осіб, які претендують бути обраними на посаду члена Вищої ради правосуддя, разом із копіями поданих документів, крім документів, визначених пунктами 4, 8, 9 частини першої статті 8 цього Закону, оприлюднюються на офіційному веб-сайті Верховної Ради України на наступний робочий день з дня надходження пропозиції депутатської фракції (депутатської групи) відповідно до вимог, встановлених Регламентом Верховної Ради України.

Стаття 10. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя з'їздом суддів України

1. З'їзд суддів України обирає членів Вищої ради правосуддя з числа суддів або суддів у відставці шляхом таємного голосування.

2. Голосування проводиться виключно за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та обрані делегатами цього з'їзду. Голосування також проводиться за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та висунуті безпосередньо на з'їзді не менш як двадцятьма відсотками обраних делегатів з'їзду.

3. Обраним на посаду члена Вищої ради правосуддя вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних делегатів з'їзду суддів України.

4. За результатами голосування головуючим і секретарем з'їзду суддів України підписуються рішення про обрання членами Вищої ради правосуддя.

5. Порядок скликання та порядок проведення з'їзду суддів України визначаються Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Стаття 11. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя з'їздом адвокатів України

1. З'їзд адвокатів України обирає членів Вищої ради правосуддя шляхом таємного голосування.

2. Голосування проводиться виключно за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та обрані делегатами цього з'їзду. Голосування також проводиться за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та висунуті безпосередньо на з'їзді не менш як двадцятьма відсотками обраних делегатів з'їзду.

3. Обраним на посаду члена Вищої ради правосуддя вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних делегатів з'їзду адвокатів України.

4. За результатами голосування головуючим і секретарем з'їзду адвокатів України підписуються рішення про обрання членами Вищої ради правосуддя.

5. Порядок скликання та проведення з'їзду адвокатів України визначається Законом України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність».

Стаття 12. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя всеукраїнською конференцією прокурорів

1. Всеукраїнська конференція прокурорів обирає членів Вищої ради правосуддя шляхом таємного голосування.

2. Голосування проводиться виключно за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та обрані делегатами на всеукраїнську конференцію прокурорів. Голосування також проводиться за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та висунуті безпосередньо на всеукраїнській конференції прокурорів не менше ніж двадцятьма відсотками обраних делегатів конференції.

3. Обраним на посаду члена Вищої ради правосуддя вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних делегатів всеукраїнської конференції прокурорів.

4. За результатами голосування головуючим і секретарем всеукраїнської конференції прокурорів підписуються рішення про обрання членами Вищої ради правосуддя.

5. Порядок скликання та порядок проведення всеукраїнської конференції прокурорів визначаються Законом України «Про прокуратуру».

Стаття 13. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ

1. З'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ обирає членів Вищої ради правосуддя шляхом таємного голосування.

2. Голосування проводиться виключно за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та обрані делегатами цього з'їзду. Голосування також проводиться за кандидатів у члени Вищої ради правосуддя, які подали документи у порядку, встановленому цим Законом, та висунуті безпосередньо на з'їзді не менш як двадцятьма відсотками обраних делегатів з'їзду.

3. Обраним на посаду члена Вищої ради правосуддя вважається кандидат, який за результатами таємного голосування отримав більшість голосів обраних делегатів з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ.

4. За результатами голосування головуючим і секретарем з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ підписується рішення про обрання членами Вищої ради правосуддя.

5. У з'їзді представників юридичних вищих навчальних закладів та нау-

кових установ беруть участь по два представники від кожного навчального закладу та наукової установи.

6. Для цілей цього Закону до участі у з'їзді представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ для обрання членів Вищої ради правосуддя допускаються представники:

1) вищих навчальних закладів (університетів, академій чи інститутів, крім вищих військових навчальних закладів), які мають у своєму складі навчальні підрозділи, що на день проведення з'їзду здійснюють підготовку фахівців зі ступенем вищої освіти «магістр» протягом щонайменше десяти років та мають ліцензований обсяг на підготовку фахівців зі ступенем вищої освіти «магістр» за спеціальністю «Право», «Міжнародне право» щонайменше сімдесят п'ять осіб;

2) науково-дослідних установ, які на день проведення з'їзду перебувають у віданні Національної академії наук України, національних галузевих академій наук, пройшли державну атестацію та здійснюють наукову діяльність у сфері права як основну щонайменше десять років.

7. Час і місце проведення з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ визначаються Вищою радою правосуддя, а в разі неможливості ухвалення рішення Вищою радою правосуддя через відсутність достатньої кількості обраних (призначених) її членів - центральним органом виконавчої влади у сфері освіти і науки.

8. Повідомлення про час і місце проведення з'їзду публікується не пізніше ніж за сорок п'ять календарних днів до його проведення у газеті «Голос України» та оприлюднюється на веб-сайті Вищої ради правосуддя або центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки, якщо ним визначені час і місце проведення з'їзду, а також невідкладно надсилається навчальним закладам та науковим установам, які делегують своїх представників на з'їзд.

9. З'їзд проводиться у приміщенні навчального закладу або наукової установи.

10. Порядок проведення з'їзду визначається рішенням з'їзду.

11. Для вирішення організаційно-технічних питань щодо підготовки з'їзду представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ може створюватися організаційний комітет з їх представників у кількості до десяти осіб.

Запрошення до участі в роботі організаційного комітету надсилає орган, який скликає з'їзд.

До складу організаційного комітету не можуть входити посадові особи центрального органу виконавчої влади у сфері освіти і науки.

Стаття 14. Строки скликання з'їздів, конференції для обрання членів Вищої ради правосуддя

1. З'їзд суддів України, з'їзд адвокатів України, всеукраїнська конференція прокурорів, з'їзд представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ з метою обрання членів Вищої ради правосуддя проводяться не пізніше ніж за два місяці до дня закінчення строку, на який було обрано (призначено) члена Вищої ради правосуддя.

Стаття 15. Порядок голосування на з'їздах та конференції

1. Кожен із кандидатів для обрання членом Вищої ради правосуддя має право виступити перед делегатами з'їзду або конференції до початку голосування. Рішенням з'їзду або конференції може бути встановлено розумне обмеження часу для виступу, однакове для всіх кандидатів.

2. Кандидат надає делегатам з'їзду або конференції за їх запитом будь-яку інформацію про себе, крім інформації, яка стосується його приватного життя і щодо якої відсутні розумні підстави вважати, що вона може бути важливою для визначення здатності кандидата належним чином виконувати повноваження члена Вищої ради правосуддя, а також інформації, що становить державну таємницю.

3. Після виступів кандидатів та обговорення кандидатур проводиться голосування.

4. Голосування на відповідних з'їздах або конференції проводиться одним бюлетенем.

До бюлетеня заносяться в алфавітному порядку прізвища кандидатів для обрання членами Вищої ради правосуддя.

5. Якщо за результатами голосування член Вищої ради правосуддя не обраний, проводиться повторне голосування щодо двох кандидатів, які набрали більшу кількість голосів порівняно з іншими кандидатами, щодо кожної вакантної посади члена Вищої ради правосуддя.

6. Голосування відбувається шляхом проставлення відмітки навпроти прізвищ кандидатів, за обрання яких голосує делегат.

Бюлетень, у якому проставлено відмітки навпроти більшої кількості прізвищ кандидатів, ніж які мають бути обрані відповідним з'їздом або конференцією, або не проставлено жодної відмітки, а також бюлетень невстановленого зразка вважаються недійсними.

7. Форма бюлетенів та інші організаційно-технічні питання щодо порядку голосування та підрахунку голосів встановлюються з'їздами суддів України, адвокатів України, представників юридичних вищих навчальних закладів і наукових установ, всеукраїнською конференцією прокурорів.

Стаття 16. Порядок призначення членів Вищої ради правосуддя Президентом України

1. Президент України за результатами проведеного конкурсу видає указ про призначення членів Вищої ради правосуддя.

Стаття 17. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя Верховною Радою України

1. Верховна Рада України обирає членів Вищої ради правосуддя в порядку, встановленому Регламентом Верховної Ради України.

Стаття 18. Повноважність Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя є повноважною за умови обрання (призначення) на посаду щонайменше п'ятнадцяти членів, серед яких більшість становлять судді (включаючи суддів у відставці), та складення ними присяги.

Глава 4. Статус члена Вищої ради правосуддя

Стаття 19. Присяга члена Вищої ради правосуддя

1. Особа, обрана (призначена) членом Вищої ради правосуддя, складає присягу такого змісту:

«Присягаю сумлінно, чесно і неупереджено здійснювати повноваження члена Вищої ради правосуддя для забезпечення незалежності судової влади, її функціонування на засадах відповідальності, підзвітності перед суспільством, формування доброчесного та високопрофесійного корпусу суддів, додержання норм Конституції України і законів України, а також професійної етики в діяльності суддів і прокурорів».

2. Член Вищої ради правосуддя складає присягу невідкладно після обрання (призначення) на посаду перед органом, який його обрав (призначив). Голова Верховного Суду складає присягу члена Вищої ради правосуддя на засіданні Пленуму Верховного Суду, на якому його обрано Головою Верховного Суду.

3. Відмова від складення присяги має наслідком втрату чинності рішенням про обрання (призначення) відповідної особи членом Вищої ради правосуддя.

4. Член Вищої ради правосуддя набуває повноважень з моменту складення присяги, але не раніше дня, наступного за днем закінчення повноважень відповідного члена Вищої ради правосуддя.

Стаття 20. Права та обов'язки члена Вищої ради правосуддя

1. Член Вищої ради правосуддя має право:

1) вносити пропозиції щодо вдосконалення роботи Вищої ради правосуддя та її органів, секретаріату Вищої ради правосуддя;

2) залучати відповідно до регламенту Вищої ради правосуддя працівників структурних підрозділів секретаріату для підготовки питань, що виносяться на розгляд Вищої ради правосуддя, органів Вищої ради правосуддя, до складу яких він входить;

3) ознайомлюватися з усіма матеріалами, що стосуються питань порядку денного засідань Вищої ради правосуддя, органів Вищої ради правосуддя, до складу яких він входить;

4) наводити свої мотиви та міркування, а також подавати додаткові документи з питань, що розглядаються;

5) вносити пропозиції щодо проектів рішень Вищої ради правосуддя, брати участь в ухваленні рішень, у визначених цим Законом випадках висловлювати письмово окрему думку щодо рішень Вищої ради правосуддя чи органів Вищої ради правосуддя, до складу яких він входить;

6) ініціювати скликання засідання Вищої ради правосуддя, засідання органу Вищої ради правосуддя, до складу якого він входить.

2. Член Вищої ради правосуддя має інші права, визначені законом.

3. Член Вищої ради правосуддя зобов'язаний:

1) дотримуватися присяги;

2) не розголошувати та не використовувати у цілях інших, ніж для виконання своїх обов'язків як члена Вищої ради правосуддя, інформацію з обмеженим доступом та інформацію, яка стала йому відома в закритому засіданні;

3) виконувати вимоги та дотримуватися обмежень, встановлених законодавством у сфері запобігання корупції, у тому числі подавати у визначеному законом порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, декларацію родинних зв'язків, а також декларацію доброчесності судді;

4) брати участь у засіданнях Вищої ради правосуддя та її органів, до складу яких він входить;

5) звертатися з повідомленням про втручання в його діяльність до Вищої ради правосуддя упродовж п'яти днів після того, як йому стало відомо про таке втручання;

6) виконувати інші обов'язки, визначені законом та регламентом Вищої ради правосуддя.

4. Член Вищої ради правосуддя до звільнення з посади або припинення його повноважень не може бути нагороджений державними нагородами України, а також будь-якими іншими нагородами, відзнаками, грамотами. Член Вищої ради правосуддя може бути нагороджений державними нагородами України лише за проявлену ним особисту мужність і героїзм в умовах, пов'язаних із ризиком для життя.

5. Член Вищої ради правосуддя зобов'язаний відмовитися від участі у розгляді питання, якщо:

1) він перебуває у родинних чи інших особистих стосунках із суддею, кандидатом на посаду судді чи прокурором, стосовно якого розглядається питання, а також особою, яка звернулася зі скаргою до Вищої ради правосуддя;

2) він особисто, прямо чи побічно заінтересований у справі, яку розглядає такий суддя;

3) за наявності іншого конфлікту інтересів або обставин, що викликають сумнів у його неупередженості.

6. Якщо в діях члена Вищої ради правосуддя є ознаки, які свідчать про обґрунтованість наявних підстав для звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади, визначені пунктами 3-5 частини першої статті 24 цього Закону, Вища рада правосуддя може ухвалити рішення про зупинення повноважень такого члена Вищої ради правосуддя до закінчення встановленої законом процедури, в якій відповідні факти мають бути встановлені, в сукупності не більше чотирьох місяців. Рішення про зупинення повноважень члена Вищої ради правосуддя вважається ухваленим, якщо за нього проголосувало не менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя.

Стаття 21. Гарантії діяльності членів Вищої ради правосуддя

1. На час виконання повноважень члени Вищої ради правосуддя з числа суддів та прокурорів відряджаються до Вищої ради правосуддя із збереженням за ними посад, які вони обіймали на момент обрання (призначення) членами Вищої ради правосуддя.

2. Розмір винагороди члена Вищої ради правосуддя встановлюється у розмірі посадового окладу судді Верховного Суду з коефіцієнтом 1,5.

Розмір винагороди члена Вищої ради правосуддя, який є суддею, дорівнює сумі його суддівської винагороди, якщо така сума перевищує розмір посадового окладу судді Верховного Суду з коефіцієнтом 1,5.

Виплата винагороди членам Вищої ради правосуддя провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України.

3. Члену Вищої ради правосуддя, який не є суддею, надається відпустка та допомога на оздоровлення відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

4. Член Вищої ради правосуддя у своїй діяльності є незалежним від будь-якого незаконного впливу, тиску або втручання.

Стаття 22. Голова Вищої ради правосуддя

1. Голова Вищої ради правосуддя обирається з членів Вищої ради правосуддя строком на два роки.

2. Голова Вищої ради правосуддя обирається на засіданні Вищої ради правосуддя таємним голосуванням шляхом подання бюлетенів з будь-якою кількістю кандидатур, запропонованих членами Вищої ради правосуддя.

3. Рішення про обрання Голови Вищої ради правосуддя вважається ухваленим, якщо за нього проголосувало більше половини від конституційного складу Вищої ради правосуддя.

4. Порядок проведення голосування встановлюється Вищою радою правосуддя.

5. До повноважень Голови Вищої ради правосуддя належать:

1) організація роботи Вищої ради правосуддя, призначення засідань та головування на них;

2) координація роботи органів Вищої ради правосуддя;

3) направлення Президентові України подання Вищої ради правосуддя про призначення судді на посаду;

4) підписання ухвалених Вищою радою правосуддя актів, протоколів засідань;

5) загальне керівництво секретаріатом Вищої ради правосуддя;

6) погодження призначення на посади та звільнення з посад працівників секретаріату, застосування до них заходів заохочення, дисциплінарного впливу, вирішення або порушення в установленому порядку питання про присвоєння рангів державним службовцям секретаріату Вищої ради правосуддя;

7) розпорядження бюджетними асигнуваннями на утримання і забезпечення діяльності Вищої ради правосуддя;

8) представництво Вищої ради правосуддя у відносинах з іншими органами та установами у системі правосуддя, органами державної влади та органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, органами влади іноземних держав та міжнародними організаціями.

6. Голова Вищої ради правосуддя здійснює також інші повноваження, визначені законом.

7. Голова Вищої ради правосуддя з питань, що належать до його адміністративних повноважень, видає накази і розпорядження.

8. У разі ненабуття Вищою радою правосуддя повноважності здійснення повноважень, визначених пунктами 5 - 7 частини п'ятої цієї статті, покладається на керівника секретаріату Вищої ради правосуддя, а у разі необрання Голови Вищої ради правосуддя або йогозаступника - на члена Вищої ради правосуддя, який є найстаршим за віком.

Стаття 23. Заступник Голови Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя за поданням Голови Вищої ради правосуддя обирає його заступника з числа членів Вищої ради правосуддя строком на два роки.

2. Якщо Головою Вищої ради правосуддя обраний суддя або суддя у відставці, заступник обирається з числа членів Вищої ради правосуддя, які не є суддями або суддями у відставці. У разі якщо Головою Вищої ради правосуддя обрано члена Вищої ради правосуддя, який не є суддею або суддею у відставці, то заступник обирається з числа членів Вищої ради правосуддя, які є суддями або суддями у відставці.

3. Обрання заступника Голови Вищої ради правосуддя здійснюється в порядку, визначеному статтею 22 цього Закону.

4. Заступник Голови Вищої ради правосуддя виконує обов'язки Голови Вищої ради правосуддя в разі його відсутності, забезпечує підготовку справ до розгляду та здійснює інші повноваження, визначені законом та регламентом Вищої ради правосуддя.

Стаття 24. Звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади

1. Підставами для звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади є:

1) неспроможність виконувати свої повноваження за станом здоров'я за наявності медичного висновку;

2) подання заяви про звільнення з посади члена Вищої ради правосуддя за власним бажанням;

3) грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом члена Вищої ради правосуддя або виявило його невідповідність займаній посаді, допущення іншої поведінки, що підриває авторитет та суспільну довіру до правосуддя та судової влади;

4) виявлення обґрунтованості наявних обставин щодо його невідповідності вимогам, визначеним у статті 6 цього Закону;

5) істотне порушення вимог, установлених законодавством у сфері запобігання корупції;

6) систематична неучасть у роботі Вищої ради правосуддя чи органу Вищої ради правосуддя, до складу якого він входить.

2. Рішення про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади з підстав, визначених пунктами 1, 2 частини першої цієї статті, Вища рада правосуддя ухвалює на найближчому засіданні після отримання медичного висновку або заяви відповідно. Процедура ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про звільнення її члена із зазначених підстав ініціюється Головою Вищої ради правосуддя або його заступником.

3. Рішення про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади з підстав, визначених пунктами 3 - 6 частини першої цієї статті, ухвалюється органом, що обрав (призначив) члена Вищої ради правосуддя, за поданням Вищої ради правосуддя. З дня внесення зазначеного подання такий член Вищої ради правосуддя відсторонюється від посади, а його повноваження зупиняються до ухвалення рішення органом, що обрав (призначив) цього члена Вищої ради правосуддя. Рішення про внесення подання про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади вважається ухваленим, якщо за нього проголосувало не менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя.

4. Член Вищої ради правосуддя, стосовно якого Вищою радою правосуддя розглядається питання про звільнення з посади або внесення подання про звільнення з посади, не бере участі у голосуванні щодо такого рішення.

Стаття 25. Припинення повноважень члена Вищої ради правосуддя

1. Повноваження члена Вищої ради правосуддя припиняються у разі:

1) закінчення строку, на який його обрано (призначено), крім випадку, визначеного частиною третьою статті 5 цього Закону;

2) набрання законної сили обвинувальним вироком щодо нього;

3) припинення громадянства України або набуття громадянства іншої держави;

4) визнання його безвісно відсутнім або оголошення померлим, визнання недієздатним або обмежено дієздатним;

5) припинення повноважень судді або звільнення з посади судді (крім виходу судді у відставку) з підстав, визначених Конституцією України;

6) його смерті.

Закінчення строку, на який суддю обрано Головою Верховного Суду, а також його звільнення з адміністративної посади, у тому числі висловлення йому недовіри Пленумом Верховного Суду, припиняє повноваження Голови Верховного Суду як члена Вищої ради правосуддя.

2. Повноваження члена Вищої ради правосуддя з підстав, визначених частиною першою цієї статті, припиняються з настанням відповідної події.

Глава 5. Структура Вищої ради правосуддя

Стаття 26. Структура та організація діяльності Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя діє у пленарному складі, якщо інше не встановлено цим Законом.

2. Для розгляду справ щодо дисциплінарної відповідальності суддів Вища рада правосуддя утворює Дисциплінарні палати з числа членів Вищої ради правосуддя.

3. Кількість Дисциплінарних палат та кількісний склад кожної палати визначаються рішенням Вищої ради правосуддя з урахуванням вимог цього Закону.

4. До складу кожної Дисциплінарної палати входить щонайменше чотири члени Вищої ради правосуддя. При формуванні Дисциплінарних палат Вища рада правосуддя має забезпечити, щоб щонайменше половина, а якщо це неможливо - принаймні значна частина членів кожної Дисциплінарної палати були суддями або суддями у відставці.

5. У разі необхідності Вища рада правосуддя може ухвалити рішення про залучення членів однієї Дисциплінарної палати до роботи іншої Дисциплінарної палати або про делегування Голові Вищої ради правосуддя повноважень ухвалювати такі рішення.

Організація роботи Дисциплінарних палат здійснюється в порядку, визначеному регламентом Вищої ради правосуддя.

6. Вища рада правосуддя може утворювати інші органи для виконання повноважень, визначених Конституцією України, цим Законом та Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

7. Рішення про утворення органів Вищої ради правосуддя та про їх персональний склад ухвалюються Вищою радою правосуддя.

Стаття 27. Секретаріат Вищої ради правосуддя

1. Організаційне, інформаційно-довідкове та інше забезпечення діяльності Вищої ради правосуддя та її органів здійснює секретаріат.

2. Секретаріат Вищої ради правосуддя очолює керівник.

3. Керівник секретаріату та його заступники призначаються на посади та звільняються з посад Вищою радою правосуддя у порядку, встановленому законодавством про державну службу, з урахуванням особливостей, визначених цим Законом.

4. Керівник та інші посадові особи секретаріату Вищої ради правосуддя є державними службовцями, якщо інше не визначено цим Законом.

5. Для забезпечення здійснення членами Вищої ради правосуддя своїх повноважень у складі секретаріату Вищої ради правосуддя діє служба інспекторів.

6. Гранична чисельність працівників секретаріату, в тому числі інспекторів Вищої ради правосуддя, затверджується Вищою радою правосуддя.

7. Виплата заробітної плати працівникам секретаріату Вищої ради правосуддя провадиться за рахунок коштів Державного бюджету України.

Фонд оплати праці працівників секретаріату Вищої ради правосуддя формується за рахунок коштів державного бюджету, а також коштів, які надходять до державного бюджету в рамках програм допомоги Європейського Союзу, урядів іноземних держав, міжнародних організацій, донорських установ. Порядок використання таких коштів, які надходять до державного бюджету, затверджується Кабінетом Міністрів України за поданням Вищої ради правосуддя.

8. Положення про секретаріат Вищої ради правосуддя, його структура і штатна чисельність затверджуються Вищою радою правосуддя.

Стаття 28. Служба інспекторів Вищої ради правосуддя

1. Служба інспекторів Вищої ради правосуддя формується з числа осіб, які мають вищу юридичну освіту і стаж професійної діяльності у сфері права не менше п'яти років.

У разі призначення судді у відставці інспектором Вищої ради правосуддя за ним зберігається пенсія або довічне грошове утримання, а також інші гарантії, визначені Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

2. Інспектори Вищої ради правосуддя призначаються на посади та звільняються з посад Головою Вищої ради правосуддя за поданням відповідного члена Вищої ради правосуддя.

3. Інспектори Вищої ради правосуддя не є державними службовцями, їх статус визначається цим Законом.

Особливості діяльності інспекторів Вищої ради правосуддя визначаються Положенням про інспектора Вищої ради правосуддя, яке затверджується Вищою радою правосуддя.

4. Інспектори Вищої ради правосуддя діють за дорученням члена Вищої ради правосуддя відповідно до актів, що регулюють діяльність Вищої ради правосуддя.

5. За дорученням члена Вищої ради правосуддя інспектори виконують завдання в межах повноважень члена Вищої ради правосуддя, визначених цим Законом.

6. Службу інспекторів Вищої ради правосуддя очолює керівник служби інспекторів Вищої ради правосуддя, який підпорядковується безпосередньо Голові Вищої ради правосуддя.

7. За дорученням члена Вищої ради правосуддя інспектор:

1) попередньо аналізує матеріали справ, які передані члену Вищої ради правосуддя за результатами автоматизованого розподілу;

2) збирає у разі необхідності інформацію, документи, інші матеріали;

3) надає пропозиції та готує проекти висновків з питань, які віднесені до повноважень члена Вищої ради правосуддя;

4) виконує інші завдання в межах повноважень члена Вищої ради правосуддя, визначених цим Законом.

8. Інспектори Вищої ради правосуддя у своїй діяльності та поза її межами повинні:

1) дотримуватися норм суддівської етики;

2) не розголошувати та не використовувати у цілях інших, ніж для виконання своїх обов'язків, інформацію з обмеженим доступом та інформацію, яка стала їм відома;

3) виконувати вимоги та дотримуватися обмежень, встановлених законодавством у сфері запобігання корупції, у тому числі подавати у визначеному законом порядку декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Стаття 29. Комісія з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя

1. Комісія з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя (далі - Комісія) є колегіальним органом, який діє при Вищій раді правосуддя.

2. До складу Комісії входять:

1) два члени Вищої ради правосуддя, які не є суддями чи суддями у відставці;

2) два члени Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які не є суддями чи суддями у відставці;

3) два члени Ради суддів України;

4) три судді Верховного Суду.

3. Вища рада правосуддя ухвалює рішення про затвердження персонального складу Комісії на підставі та в межах пропозицій суб'єктів формування Комісії, зазначених у частині другій цієї статті.

ПРОДОВЖЕННЯ НА 10—11-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 8–9-Й СТОР.

4. До складу Комісії не можуть входити Голова Вищої ради правосуддя та Голова Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, судді, які перебувають на адміністративних посадах у судах.

5. Комісія здійснює повноваження Комісії з питань вищого корпусу державної служби, визначені Законом України «Про державну службу», щодо питань державної служби в системі правосуддя.

6. Комісія здійснює діяльність відповідно до Положення про Комісію з питань вищого корпусу державної служби в системі правосуддя, яке затверджується Вищою радою правосуддя після консультацій з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної служби.

7. Засідання Комісії проводяться відкрито, оголошення про їх проведення, порядок денний, протоколи таких засідань та висновки Комісії оприлюднюються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя. На засіданні Комісії має право бути присутнім Голова Державної судової адміністрації України або його заступник.

8. Засідання Комісії є правомочним, якщо в ньому бере участь не менше двох третин від загального складу Комісії.

9. Організаційне та матеріально-технічне забезпечення діяльності Комісії здійснюється секретаріатом Вищої ради правосуддя.

Розділ II

ОСОБЛИВА ЧАСТИНА

Глава 1. Здійснення повноважень Вищою радою правосуддя, її органами

Стаття 30. Засідання Вищої ради правосуддя, її органів

1. Засідання Вищої ради правосуддя та Дисциплінарних палат проводяться відкрито. Закрите засідання проводиться у виняткових випадках, за наявності підстав, визначених законом для проведення закритих судових засідань або цим Законом. Рішення про проведення закритого засідання ухвалюється більшістю від складу Вищої ради правосуддя чи відповідної Дисциплінарної палати, якщо інше не визначено цим Законом.

2. Засідання Вищої ради правосуддя у пленарному складі, засідання Дисциплінарної палати є повноважним, якщо в ньому бере участь більшість від складу Вищої ради правосуддя або Дисциплінарної палати відповідно. Засідання Вищої ради правосуддя у пленарному складі, на якому розглядається питання щодо внесення подання про призначення судді на посаду, є повноважним, якщо в ньому бере участь не менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя.

3. Голова Вищої ради правосуддя визначає дату, час і місце проведення засідання Вищої ради правосуддя, пропонує порядок денний засідання, який затверджується Вищою радою правосуддя.

4. Інформація про дату, час і місце проведення засідання Вищої ради правосуддя, а також проект порядку денного засідання, крім випадків, передбачених регламентом Вищої ради правосуддя, оприлюднюються на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

5. Особа, питання щодо якої має розглядатися Вищою радою правосуддя, повідомляється про такий розгляд не пізніш як за десять календарних днів до дня засідання, крім випадків, якщо законом не вимагається участь такої особи у засіданні, а також якщо інше не визначено цим Законом.

6. Особа вважається належним чином повідомленою, якщо повідомлення направлено на адресу її місця проживання чи перебування або на адресу суду чи прокуратури, де така особа обіймає посаду, а за неможливості такого направлення - розміщене на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

7. На засіданнях Вищої ради правосуддя, Дисциплінарних палат ведуться протоколи та здійснюється повне фіксування засідання технічними засобами.

8. Особи, які бажають бути присутніми на засіданнях, допускаються до зали до початку засідання за наявності вільних місць.

Особи, присутні в залі засідання, мають право робити письмові записи, можуть використовувати портативні аудіотехнічні засоби. Проведення в залі засідання фотозйомки, відео-, звукозапису із застосуванням стаціонарної апаратури допускається за згодою головуючого.

Особи, присутні в залі засідання, повинні дотримуватися порядку та не вчиняти дій, які б перешкоджали проведенню засідання.

Головуючий на засіданні може прийняти мотивоване рішення про позбавлення права бути присутніми на засіданні осіб, які протиправно перешкоджають його проведенню.

Стаття 31. Запити Вищої ради правосуддя, її органів та членів Вищої ради правосуддя

1. Вища рада правосуддя, її органи, член Вищої ради правосуддя для здійснення своїх повноважень мають право витребовувати та одержувати на їх запит необхідну інформацію та документи від:

1) суддів, судів, органів суддівського самоврядування, інших органів та установ у системі правосуддя;

2) органів державної влади та органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб;

3) юридичних осіб.

2. Право робити запити від імені Вищої ради правосуддя має Голова Вищої ради правосуддя або його заступник. Член Вищої ради правосуддя має право робити запити у справі, по якій такий член є доповідачем.

3. Особа, яка отримала запит Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя зобов'язана протягом десяти календарних днів з дня його отримання надати необхідну інформацію та/або відповідні документи (їх копії).

У разі отримання запиту щодо надання інформації щодо подання про надання згоди на затримання, утримання під вартою чи арешту судді інформація та документи надаються невідкладно, однак не пізніше трьох днів з дня отримання запиту.

4. У випадку зберігання інформації, документів у її власника (розпорядника) в електронній формі до Вищої ради правосуддя відповідна інформація та документи надаються в електронній формі (за наявності технічної можливості).

5. Особа, яка отримала запит Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя (крім органу державної влади), може відмовити у наданні інформації (документів), яка містить державну, професійну таємницю, таємницю досудового розслідування, банківську таємницю, таємницю про стан здоров'я або іншу таємницю, що охороняється законом. Розкриття такої таємниці здійснюється на вимогу Вищої ради правосуддя за судовим рішенням у порядку та на підставах, визначених законом.

6. Матеріали судової справи (їх копії), пояснення від суддів чи прокурорів щодо судових справ можуть бути надані на вимогу Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя тільки щодо тих справ, розгляд яких закінчено. Член Вищої ради правосуддя не може витребувати матеріали судових справ, розгляд яких не закінчено, крім витребування копій матеріалів судової справи у випадку подання дисциплінарної скарги з підстав, передбачених пунктом другим частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

7. Якщо судову справу направлено на новий розгляд або її передано у провадження іншого судді, а предметом перевірки є відомості стосовно дій судді, у провадженні якого перебувала зазначена справа, Вища рада правосуддя, її органи або член Вищої ради правосуддя можуть витребувати копії матеріалів цієї судової справи в частині, що розглядалася цим суддею або стосується його дій чи бездіяльності.

8. Вища рада правосуддя чи її орган можуть ухвалити рішення про зупинення розгляду відповідного питання чи провадження у справі на період, необхідний для отримання запитуваної інформації або документів.

9. Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органів або члена Вищої ради правосуддя щодо надання інформації або документів, або надання завідомо неправдивої інформації на їх запит мають наслідком відповідальність, встановлену законом.

10. Член Вищої ради правосуддя, уповноважена особа секретаріату Вищої ради правосуддя мають безпосередній доступ до автоматизованих інформаційних і довідкових систем, реєстрів та банків даних, держателем (адміністратором) яких є державні органи або органи місцевого самоврядування, користуються державними, у тому числі урядовими, засобами зв'язку і комунікацій, мережами спеціального зв'язку та іншими технічними засобами. Обробка такої інформації здійснюється членами Вищої ради правосуддя та уповноваженими особами секретаріату Вищої ради правосуддя із дотриманням вимог законодавства про захист персональних даних та забезпеченням таємниці, що охороняється законом.

11. Доступ до інформації, що містить державну таємницю, здійснюється в порядку, встановленому законодавством про державну таємницю.

Стаття 32. Розподіл справ у Вищій раді правосуддя, її органах

1. Для здійснення розподілу справ у Вищій раді правосуддя, її органах діє автоматизована система розподілу справ (визначення члена Вищої ради правосуддя - доповідача).

2. Положення про автоматизовану систему розподілу справ затверджується Вищою радою правосуддя.

Стаття 33. Відвід члена Вищої ради правосуддя

1. Член Вищої ради правосуддя не може брати участі в розгляді питання і підлягає відводу, якщо буде встановлено, що він особисто, прямо чи побічно заінтересований у результаті справи, є родичем особи, стосовно якої розглядається питання, або якщо будуть встановлені інші обставини, що викликають сумнів у його неупередженості.

За наявності таких обставин член Вищої ради правосуддя повинен заявити самовідвід.

2. За наявності обставин, передбачених частиною першою цієї статті, відвід члену Вищої ради правосуддя може заявити особа, за поданням якої розглядатиметься питання, а також особа, стосовно якої вирішується питання, чи особа, що подала заяву, скаргу.

3. Головуючий на засіданні зобов'язаний ознайомити із заявою про відвід члена Вищої ради правосуддя, якому заявлено відвід.

4. Відвід (самовідвід) повинен бути вмотивованим, викладеним у письмовій формі і заявленим до початку розгляду відповідного питання, справи. Заявляти відвід (самовідвід) після початку розгляду питання, справи дозволяється лише у виключних випадках, коли про підставу відводу (самовідводу) не могло бути відомо до початку розгляду.

5. Рішення про відвід (самовідвід) ухвалюється більшістю членів Вищої ради правосуддя, які беруть участь у засіданні Вищої ради правосуддя чи її органу, шляхом голосування в нарадчій кімнаті, за відсутності члена Вищої ради правосуддя, питання про відвід (самовідвід) якого вирішується.

Стаття 34. Рішення Вищої ради правосуддя, її органів

1. Рішення Вищої ради правосуддя ухвалюється більшістю членів Вищої ради правосуддя, які беруть участь у засіданні Вищої ради правосуддя, якщо інше не визначено цим Законом.

2. Рішення органу Вищої ради правосуддя ухвалюється більшістю членів Вищої ради правосуддя, які беруть участь у засіданні органу Вищої ради правосуддя, якщо інше не визначено цим Законом.

3. Рішення Вищої ради правосуддя, її органів ухвалюється у спеціальному приміщенні (нарадчій кімнаті), бути присутніми у якому іншим особам, крім членів Вищої ради правосуддя, які мають право голосу при ухваленні рішення, забороняється.

4. Рішення Вищої ради правосуддя, її органів ухвалюється відкритим голосуванням, якщо інше не визначено цим Законом.

5. Члени Вищої ради правосуддя, які не є одночасно членами відповідного органу Вищої ради правосуддя, не можуть брати участі у засіданнях такого органу та ухваленні ним рішення.

6. Резолютивна частина рішення Вищої ради правосуддя, її органів оголошується публічно, безпосередньо після його ухвалення, а повний текст рішення оприлюднюється на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя не пізніше ніж на сьомий день із дня його ухвалення, якщо інше не визначено законом.

7. За наявності окремої думки члена Вищої ради правосуддя щодо рішення, ухваленого у дисциплінарній справі, або рішення за скаргою на рішення Дисциплінарної палати щодо дисциплінарної відповідальності судді або відповідного органу щодо дисциплінарної відповідальності прокурора, така окрема думка викладається у письмовій формі і додається до матеріалів справи, про що головуючий повідомляє на засіданні. Зміст окремої думки оголошенню на засіданні не підлягає. Окрема думка оприлюднюється разом із повним текстом рішення.

Стаття 35. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя, її органів

1. Рішення Вищої ради правосуддя може бути оскаржене до Верховного Суду протягом тридцяти днів з дня його ухвалення.

Голова Верховного Суду не може брати участі у перегляді Верховним Судом рішень Вищої ради правосуддя.

2. Порядок та підстави оскарження рішення Вищої ради правосуддя визначаються законом. Підстави оскарження окремих рішень Вищої ради правосуддя визначаються цим Законом.

3. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя не зупиняє його виконання, якщо інше не визначено законом.

4. Рішення Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя може бути оскаржено до Вищої ради правосуддя.

Глава 2. Участь у формуванні суддівського корпусу

Стаття 36. Розгляд Вищою радою правосуддя рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Призначення на посаду судді здійснюється Президентом України за поданням Вищої ради правосуддя.

2. Вища рада правосуддя ухвалює рішення щодо внесення Президентові України подання про призначення судді на посаду за результатами розгляду рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, до якої обов'язково додається особова справа (досьє) кандидата на посаду судді.

3. За результатами попереднього розгляду доповідач складає висновок щодо можливості призначення судді на посаду та виносить такий висновок на розгляд Вищої ради правосуддя.

4. На засіданні Вищої ради правосуддя кандидатура на посаду судді розглядається після доповіді члена Вищої ради правосуддя, який визначений доповідачем у цій справі.

5. Кандидат на посаду судді, стосовно якого розглядається питання щодо внесення подання про призначення судді на посаду, запрошується на засідання Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному цим Законом. Неявка кандидата на посаду судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду питання за його відсутності.

Стаття 37. Рішення Вищої ради правосуддя щодо кандидата на посаду судді

1. Рішення щодо кандидата на посаду судді ухвалюється на засіданні Вищої ради правосуддя.

2. Засідання Вищої ради правосуддя у пленарному складі, на якому розглядається питання щодо внесення подання про призначення судді на посаду, є повноважним, якщо в ньому бере участь не менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя.

3. Рішення щодо внесення Президентові України подання про призначення судді на посаду вважається ухваленим, якщо за нього проголосувало не менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя.

4. Якщо за рішення щодо внесення Президентові України подання про призначення судді на посаду проголосувало менше чотирнадцяти членів Вищої ради правосуддя, вважається, що Вищою радою правосуддя ухвалено рішення про відмову у внесенні Президентові України подання про призначення судді на посаду.

Вища рада правосуддя може ухвалити рішення про відмову у внесенні Президентові України подання про призначення судді на посаду відповідно до пункту 1 частини дев'ятнадцятої статті 79 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» тільки на підставі обґрунтованих відомостей, які були отримані Вищою радою правосуддя в передбаченому законом порядку, якщо:

1) такі відомості не були предметом розгляду Вищої кваліфікаційної комісії суддів України;

2) Вища кваліфікаційна комісія суддів України не дала належної оцінки таким відомостям в межах процедури кваліфікаційного оцінювання щодо відповідного кандидата.

Стаття 38. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя щодо кандидата на посаду судді

1. Рішення Вищої ради правосуддя про відмову у внесенні Президентові України подання про призначення судді на посаду може бути оскаржене та скасоване виключно з підстав, визначених Законом України «Про судоустрій і статус суддів».

Глава 3. Розгляд справ щодо порушення вимог щодо несумісності

Стаття 39. Відкриття справ щодо несумісності

1. Вища рада правосуддя відкриває та розглядає справи про порушення суддями і прокурорами вимог щодо несумісності їх посад із діяльністю або статусом, визначеними Конституцією та законами України (справи щодо несумісності).

2. Справа щодо несумісності може бути відкрита за заявою будь-якої особи, якій відомі відповідні факти.

3. Заява подається у письмовій формі та повинна містити:

1) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) заявника, адресу його місця проживання (перебування) або місцезнаходження, номери засобів зв'язку;

2) прізвище, ім'я, по батькові та посаду судді (суддів), прокурора (прокурорів), щодо якого (яких) подано заяву;

3) конкретні відомості про порушення вимог щодо несумісності;

4) посилання на фактичні дані (свідчення, пояснення, інші докази), що підтверджують зазначені заявником відомості.

4. Член Вищої ради правосуддя залишає без розгляду та повертає заявнику заяву щодо несумісності, якщо вона не відповідає вимогам, встановленим цим Законом, зазначаючи про мотиви такого повернення.

5. Ухвалення рішення про відкриття справи щодо несумісності здійснюється членом Вищої ради правосуддя, визначеним для розгляду відповідної заяви.

Стаття 40. Порядок розгляду справ щодо несумісності

1. Справа щодо несумісності розглядається Вищою радою правосуддя на її засіданні.

2. Суддя, прокурор, справа щодо несумісності якого розглядається, та його представник мають право давати пояснення, ставити питання учасникам засідання, висловлювати міркування і заперечення з питань, які виникають під час розгляду справи щодо несумісності, заявляти клопотання і відводи.

3. Виклик на засідання Вищої ради правосуддя судді, прокурора, справа щодо несумісності якого розглядається, є обов'язковим. У разі неможливості взяти участь у засіданні з поважних причин суддя, прокурор може надати письмові пояснення по суті справи, які додаються до матеріалів справи і виголошуються на засіданні Вищої ради правосуддя.

4. Повторна неявка судді, прокурора на засідання Вищої ради правосуддя незалежно від причин є підставою для розгляду справи щодо несумісності за його відсутності.

Стаття 41. Рішення Вищої ради правосуддя у справі щодо несумісності

1. За результатами розгляду справи щодо несумісності Вища рада правосуддя може ухвалити рішення:

1) про визнання порушення суддею вимог щодо несумісності з іншою діяльністю або статусом і звільнення його з посади;

2) про визнання порушення прокурором вимог щодо несумісності з іншою діяльністю або статусом і внесення в установленому порядку подання про звільнення його з посади;

3) про визнання відсутності порушень суддею або прокурором вимог щодо несумісності з іншою діяльністю або статусом.

2. Рішення у справі щодо несумісності ухвалюється більшістю голосів членів Вищої ради правосуддя, які беруть участь у засіданні. Член Вищої ради правосуддя, визначений доповідачем у справі, не бере участі у голосуванні.

Глава 4. Дисциплінарне провадження щодо суддів

Стаття 42. Дисциплінарне провадження

1. Дисциплінарне провадження розпочинається за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати чи Вищої кваліфікаційної комісії суддів України у випадках, визначених законом.

2. Дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя.

3. Дисциплінарне провадження включає:

1) попереднє вивчення та перевірку дисциплінарної скарги;

2) відкриття дисциплінарної справи;

3) розгляд дисциплінарної скарги та ухвалення рішення про притягнення або відмову в притягненні судді до дисциплінарної відповідальності.

4. Дисциплінарне провадження здійснюється у розумний строк. Строки здійснення дисциплінарного провадження визначаються цим Законом та регламентом Вищої ради правосуддя.

Стаття 43. Попередня перевірка дисциплінарної скарги

1. Член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач):

1) вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи;

2) за наявності підстав, визначених пунктами 1-5 частини першої статті 44 цього Закону, - повертає дисциплінарну скаргу скаржнику;

3) за наявності підстав, визначених пунктом 6 частини першої чи частиною другою статті 44 цього Закону, - передає скаргу на розгляд Дисциплінарної палати для ухвалення рішення щодо залишення без розгляду та повернення її скаржнику або відкриття дисциплінарної справи;

4) за відсутності підстав для залишення без розгляду та повернення дисциплінарної скарги - збирає у разі необхідності інформацію, документи, інші матеріали для перевірки викладених у скарзі обставин та складає вмотивований висновок з пропозицією про відкриття чи відмову у відкритті дисциплінарної справи.

2. Висновок доповідача разом із дисциплінарною скаргою та зібраними у процесі попередньої перевірки матеріалами передається на розгляд Дисциплінарної палати.

Стаття 44. Підстави для повернення дисциплінарної скарги

1. Дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо:

1) дисциплінарна скарга подана з порушенням порядку, визначеного Законом України «Про судоустрій і статус суддів», або не підписана чи не містить прізвища, імені, по батькові скаржника або судді, місця проживання (місця перебування, місцезнаходження) скаржника;

2) дисциплінарна скарга не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді;

3) дисциплінарна скарга не містить посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді;

4) дисциплінарна скарга містить виражені у непристойній формі висловлювання або висловлювання, що принижують честь і гідність будь-якої особи;

5) у дисциплінарній скарзі порушується питання про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді, звільненого з посади або повноваження якого припинені;

6) дисциплінарна скарга ґрунтується лише на доводах, що можуть бути перевірені виключно судом вищої інстанції в порядку, передбаченому процесуальним законом.

2. Очевидно безпідставна дисциплінарна скарга може бути залишена без розгляду та повернута скаржнику, якщо він неодноразово протягом дванадцяти місяців, що передують даті надходження скарги, подавав очевидно безпідставні дисциплінарні скарги, які були залишені без розгляду та повернуті скаржнику або за якими у відкритті дисциплінарної справи було відмовлено.

3. При розгляді питання про наявність підстав для повернення дисциплінарної скарги не оцінюються достовірність відомостей про ознаки дисциплінарного проступку у поведінці судді, докази його вчинення.

4. Рішення про повернення дисциплінарної скарги має бути вмотивованим та оскарженню не підлягає.

Стаття 45. Підстави для відмови у відкритті дисциплінарної справи

1. У відкритті дисциплінарної справи має бути відмовлено, якщо:

1) факти неналежної поведінки судді, що повідомляються у дисциплінарній скарзі, вже були предметом перевірки та розгляду і щодо них відмовлено у відкритті дисциплінарної справи або ухвалено рішення у дисциплінарній справі;

2) закінчився встановлений законом строк для притягнення судді до дисциплінарної відповідальності;

3) очевидною метою подання скарги є спонукання судді до ухвалення певного судового рішення;

4) суть скарги зводиться лише до незгоди із судовим рішенням.

2. Рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи ухвалюється Дисциплінарною палатою та оскарженню не підлягає.

Стаття 46. Відкриття дисциплінарної справи

1. Дисциплінарна палата розглядає висновок доповідача та додані до нього матеріали без виклику судді та особи, яка подала дисциплінарну скаргу, та за результатами такого розгляду ухвалює рішення про відкриття або відмову у відкритті дисциплінарної справи.

2. Рішення про відкриття дисциплінарної справи оскарженню не підлягає.

3. Рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи на вимогу члена Дисциплінарної палати, який не згодний з таким рішенням, передається на затвердження до Вищої ради правосуддя у пленарному складі.

У такому випадку Вища рада правосуддя розглядає питання на пленарному засіданні без виклику судді та особи, яка подала дисциплінарну скаргу, і ухвалює рішення про відмову у відкритті дисциплінарної справи або про скасування такого рішення Дисциплінарної палати і відкриття дисциплінарної справи.

4. Копія рішення про відкриття або відмову у відкритті дисциплінарної справи не пізніш як через три дні з дня його ухвалення надсилається судді, щодо якого подано дисциплінарну скаргу, та особі, яка подала дисциплінарну скаргу.

Стаття 47. Учасники дисциплінарної справи

Оприлюднюється державною мовою на підставі Указу Президента України

1. Розгляд дисциплінарної справи здійснюється Дисциплінарною палатою за участю судді, щодо якого відкрито дисциплінарну справу (далі у главі 4 цього Закону - суддя), та скаржника.

2. Суддя, скаржник можуть брати участь у розгляді справи самостійно та/або через свого представника.

Стаття 48. Підготовка дисциплінарної справи до розгляду

1. Після відкриття дисциплінарної справи доповідач здійснює підготовку справи до розгляду Дисциплінарною палатою, зокрема запитує та збирає додаткову інформацію і документи, матеріали, пояснення судді та скаржника, ознайомлюється з суддівським досьє, визначає свідків чи інших осіб, які підлягають виклику або запрошенню взяти участь у засіданні тощо.

2. Після завершення підготовки дисциплінарної справи до розгляду доповідач повідомляє інших членів Дисциплінарної палати про можливість призначення засідання для її розгляду.

3. Матеріали дисциплінарної справи надаються іншим членам Дисциплінарної палати для вивчення.

4. Суддя та скаржник мають бути повідомлені про засідання Дисциплінарної палати не пізніше ніж за сім днів до дня його проведення в порядку, визначеному регламентом Вищої ради правосуддя, та шляхом розміщення відповідної інформації на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

5. Суддя вважається належним чином повідомленим, якщо повідомлення направлено на адресу його місця проживання чи перебування або на адресу суду, в якому такий суддя обіймає посаду, а за неможливості такого направлення - розміщене на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

Стаття 49. Розгляд дисциплінарної справи

1. Розгляд дисциплінарної справи відбувається у відкритому засіданні Дисциплінарної палати, в якому беруть участь суддя, скаржник, їх представники.

2. Розгляд дисциплінарної справи у закритому засіданні Дисциплінарної палати відбувається у виняткових випадках, за наявності підстав, визначених законом для проведення закритих судових засідань.

3. За вмотивованим клопотанням судді Дисциплінарна палата також може ухвалити рішення про розгляд дисциплінарної справи у закритому засіданні, якщо це є необхідним для забезпечення незалежності судді. Рішення про розгляд дисциплінарної справи у закритому засіданні на цій підставі вважається ухваленим, якщо за нього проголосували всі члени Дисциплінарної палати.

4. У разі неможливості з поважних причин взяти участь у засіданні Дисциплінарної палати суддя може заявити клопотання про відкладення розгляду дисциплінарної справи. Повторна неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду дисциплінарної справи за його відсутності.

Дисциплінарна палата може визнати явку судді для участі у засіданні Дисциплінарної палати обов'язковою.

5. Неявка скаржника не перешкоджає розгляду дисциплінарної справи.

6. Суддя має право надати письмові пояснення по суті скарги.

7. У засіданні Дисциплінарної палати заслуховуються доповідач, суддя, скаржник, їх представники, свідки та інші особи, які були викликані або запрошені взяти участь у засіданні.

8. Учасники дисциплінарної справи мають право подавати докази, надавати пояснення, заявляти клопотання про виклик свідків, ставити запитання учасникам дисциплінарної справи, висловлювати заперечення, заявляти інші клопотання або відводи, ознайомлюватись з матеріалами справи. Для ознайомлення можуть надаватися матеріали, які безпосередньо пов'язані зі скаргою, із дотриманням вимог законодавства про захист персональних даних щодо знеособлення персональних даних.

9. Перебіг розгляду дисциплінарної справи та оголошення результатів її розгляду фіксуються технічними засобами.

10. Якщо в процесі розгляду дисциплінарної справи Дисциплінарна палата дійде висновку про наявність ознак дисциплінарного проступку в діяннях інших суддів або про наявність ознак іншого дисциплінарного проступку в діяннях судді, щодо якого розглядається справа, Дисциплінарна палата може ухвалити рішення про відкриття відповідної дисциплінарної справи за власною ініціативою.

11. Дисциплінарна палата може своїм рішенням об'єднати в одну дисциплінарну справу кілька дисциплінарних справ, які перебувають у її провадженні.

12. Вища рада правосуддя на пленарному засіданні може ухвалити рішення про об'єднання дисциплінарних справ, які перебувають у провадженні різних Дисциплінарних палат, і передання їх на розгляд однієї Дисциплінарної палати.

13. Дисциплінарна палата розглядає дисциплінарну справу протягом дев'яноста днів з дня її відкриття. Цей строк може бути продовжений Дисциплінарною палатою не більше ніж на тридцять днів у виключних випадках, у разі потреби додаткової перевірки обставин та/або матеріалів дисциплінарної справи.

Стаття 50. Рішення у дисциплінарній справі

1. Дисциплінарна палата обговорює результати розгляду дисциплінарної справи в нарадчій кімнаті.

2. За результатами розгляду дисциплінарної справи Дисциплінарна палата ухвалює рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді або про відмову у притягненні до дисциплінарної відповідальності судді.

3. Доповідач не бере участі в голосуванні під час ухвалення рішення.

4. Рішення у дисциплінарній справі ухвалюється простою більшістю голосів.

5. Вид дисциплінарного стягнення визначається на основі принципу пропорційності, зокрема, враховуються характер дисциплінарного проступку судді, його наслідки, дані, що характеризують особу судді, ступінь його вини, наявність непогашених дисциплінарних стягнень, інші обставини, що впливають на можливість притягнення судді до дисциплінарної відповідальності.

6. Якщо Дисциплінарною палатою ухвалено рішення про відмову у притягненні судді до дисциплінарної відповідальності, дисциплінарне провадження припиняється.

7. Резолютивна частина рішення оголошується на засіданні негайно після його прийняття.

8. Рішення Дисциплінарної палати викладається у письмовій формі, підписується членами Дисциплінарної палати, які брали участь у його ухваленні. Рішення у дисциплінарній справі повинно містити:

1) прізвище, ім'я, по батькові судді, його посаду;

2) встановлені у дисциплінарній справі обставини з посиланням на докази;

3) мотиви, з яких ухвалено рішення;

4) суть рішення за результатами розгляду із зазначенням виду дисциплінарного стягнення в разі його застосування;

5) порядок і строк оскарження рішення, в тому числі дозвіл скаржнику на оскарження рішення, якщо він наданий.

9. У рішенні про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді Дисциплінарна палата може встановити порядок його виконання.

10. Копія рішення Дисциплінарної палати у семиденний строк з дня оголошення його резолютивної частини вручається чи надсилається судді та скаржнику.

Глава 5. Розгляд скарг на рішення про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді чи прокурора

Стаття 51. Розгляд скарги на рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді

1. Право оскаржити рішення Дисциплінарної палати у дисциплінарній справі до Вищої ради правосуддя має суддя, щодо якого ухвалено відповідне рішення.

Скаржник має право оскаржити рішення Дисциплінарної палати у дисциплінарній справі до Вищої ради правосуддя за наявності дозволу Дисциплінарної палати на таке оскарження.

2. Скарга на рішення Дисциплінарної палати має бути подана не пізніше тридцяти днів з дня його ухвалення. Вища рада правосуддя може поновити строк для оскарження рішення Дисциплінарної палати, якщо визнає, що він був пропущений з поважних причин.

3. Скарга на рішення Дисциплінарної палати може бути подана виключно до Вищої ради правосуддя.

4. Подання скарги на рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді зупиняє застосування дисциплінарного стягнення.

5. З дня ухвалення Дисциплінарною палатою рішення про застосування дисциплінарного стягнення у виді подання про звільнення судді з посади суддя автоматично відсторонюється від здійснення правосуддя до ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про його звільнення з посади або скасування рішення Дисциплінарної палати.

6. Скарга на рішення Дисциплінарної палати залишається без розгляду і повертається особі, яка її подала, якщо:

1) скарга не підписана чи не містить прізвища, імені, по батькові особи, яка подала скаргу;

2) скарга подана скаржником за відсутності дозволу Дисциплінарної палати на таке оскарження;

3) скарга не містить відомостей про місце проживання (місце перебування, місцезнаходження) особи, яка подала скаргу (якщо скарга подана скаржником);

4) скарга містить виражені у непристойній формі висловлювання або висловлювання, що принижують честь і гідність будь-якої особи;

5) скаргу подано після закінчення строку, встановленого для її подання, і Вищою радою правосуддя такий строк не поновлено.

7. Вища рада правосуддя розглядає скарги на рішення Дисциплінарної палати не пізніше шістдесяти днів із дня їх надходження. Цей строк може бути продовжений Вищою радою правосуддя не більше ніж на шістдесят днів у разі потреби додаткової перевірки обставин та/або матеріалів справи.

8. У розгляді скарги не беруть участі члени Вищої ради правосуддя, які входять до Дисциплінарної палати, що ухвалила оскаржуване рішення. Член Дисциплінарної палати, який був доповідачем у дисциплінарній справі при її розгляді Дисциплінарною палатою, має право виступити на засіданні Вищої ради правосуддя, в якому розглядається скарга на рішення Дисциплінарної палати, із доповіддю щодо рішення Дисциплінарної палати.

9. Розгляд скарги на рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді здійснюється в порядку, визначеному статтею 49 цього Закону.

10. За результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати Вища рада правосуддя має право:

1) скасувати повністю рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді та закрити дисциплінарне провадження;

2) скасувати частково рішення Дисциплінарної палати про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді та ухвалити нове рішення;

3) скасувати повністю або частково рішення Дисциплінарної палати про відмову в притягненні до дисциплінарної відповідальності судді та ухвалити нове рішення;

4) змінити рішення Дисциплінарної палати, застосувавши інший вид дисциплінарного стягнення;

5) залишити рішення Дисциплінарної палати без змін.

11. Копія рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати, у семиденний строк з дня ухвалення вручається чи надсилається судді та скаржнику або їх представникам.

Стаття 52. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати

1. Рішення Вищої ради правосуддя, ухвалене за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати, може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) суддя не був належним чином повідомлений про засідання Вищої ради правосуддя - якщо було ухвалено будь-яке з рішень, визначених пунктами 2-5 частини десятої статті 51 цього Закону;

4) рішення не містить посилань на визначені законом підстави дисциплінарної відповідальності судді та мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

2. Право на оскарження до суду рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати, має суддя, щодо якого було ухвалено відповідне рішення, та скаржник, якщо рішення Вищої ради правосуддя ухвалене за його скаргою.

3. У випадку скасування судом рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення Дисциплінарної палати, Вища рада правосуддя розглядає відповідну дисциплінарну справу повторно. Повторний розгляд справи здійснюється Вищою радою правосуддя у пленарному складі у порядку, визначеному статтею 49 цього Закону.

Стаття 53. Розгляд скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора

1. Прокурор, щодо якого прийнято рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності, може оскаржити таке рішення до Вищої ради правосуддя не пізніше тридцяти днів з дня вручення йому чи отримання ним поштою копії рішення.

2. Вища рада правосуддя може поновити строк для оскарження рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, якщо визнає, що він був пропущений з поважних причин.

3. Скарга на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора розглядається Вищою радою правосуддя у пленарному складі в порядку, визначеному статтею 49 цього Закону для розгляду дисциплінарної справи щодо судді.

4. Вища рада правосуддя розглядає скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора не пізніше шістдесяти днів з дня їх надходження. Цей строк може бути продовжений Вищою радою правосуддя не більше ніж на шістдесят днів у разі потреби додаткової перевірки обставин та (або) матеріалів справи.

5. За результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора Вища рада правосуддя має право:

1) скасувати повністю рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора та закрити дисциплінарне провадження;

2) скасувати частково рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора та ухвалити нове рішення;

3) скасувати повністю або частково рішення відповідного органу про відмову в притягненні до дисциплінарної відповідальності прокурора та ухвалити нове рішення;

4) змінити рішення відповідного органу, застосувавши інший вид дисциплінарного стягнення;

5) залишити рішення відповідного органу без змін.

6. Копія рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, у семиденний строк з дня його ухвалення вручається чи надсилається прокурору або його представнику.

Стаття 54. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора

1. Рішення Вищої ради правосуддя за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) прокурор не був належним чином повідомлений про засідання Вищої ради правосуддя - якщо було ухвалено будь-яке з рішень, визначених пунктами 2-5 частини п'ятої статті 53 цього Закону;

4) рішення не містить посилань на визначені законом підстави дисциплінарної відповідальності прокурора та мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

2. Право на оскарження до суду рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, мають цей прокурор та скаржник, якщо таке рішення Вищої ради правосуддя ухвалене за його скаргою.

3. У випадку скасування судом рішення Вищої ради правосуддя, ухваленого за результатами розгляду скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності прокурора, Вища рада правосуддя розглядає відповідну дисциплінарну справу повторно. Повторний розгляд справи здійснюється Вищою радою правосуддя у пленарному складі у порядку, визначеному статтею 49 цього Закону.

Глава 6. Звільнення судді з посади

Стаття 55. Звільнення судді з посади за загальними обставинами

1. Питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 1 та 4 частини шостої статті 126 Конституції України, розглядається на засіданні Вищої ради правосуддя.

2. У разі звернення судді із заявою про звільнення з посади за власним бажанням Вища рада правосуддя ухвалює рішення про звільнення судді з посади після попереднього з'ясування дійсного волевиявлення судді, чи не має місце сторонній вплив на нього або примус.

3. Вища рада правосуддя має право зупинити розгляд питання про звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 1 та 4 частини шостої статті 126 Конституції України, на час розгляду скарги або заяви, наслідком якої може бути звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 2, 3, 6 частини шостої статті 126 Конституції України.

4. За результатами розгляду питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 1 та 4 частини шостої статті 126 Конституції України, Вища рада правосуддя ухвалює вмотивоване рішення.

Стаття 56. Звільнення судді з посади за особливими обставинами

1. Питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 2, 3, 5 та 6 частини шостої статті 126 Конституції України, розглядається на засіданні Вищої ради правосуддя.

2. Питання про звільнення судді з підстави, визначеної пунктом 2 частини шостої статті 126 Конституції України (порушення суддею вимог щодо несумісності), Вища рада правосуддя розглядає в порядку розгляду справи щодо порушення вимог щодо несумісності, визначеному главою 3 розділу II цього Закону.

3. Питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 3 та 6 частини шостої статті 126 Конституції України (вчинення суддею істотного дисциплінарного проступку, грубе чи систематичне нехтування обов'язками, що є несумісним зі статусом судді або виявило його невідповідність займаній посаді; порушення суддею обов'язку підтвердити законність джерела походження майна), Вища рада правосуддя розглядає на підставі подання Дисциплінарної палати про звільнення судді.

Суддя, стосовно якого розглядається питання про звільнення, повідомляється про засідання Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному цим Законом. Неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду питання за його відсутності.

4. При розгляді питання про звільнення судді з підстави, визначеної пунктом 5 частини шостої статті 126 Конституції України (незгода на переведення до іншого суду в разі ліквідації чи реорганізації суду, в якому суддя обіймає посаду), Вища рада правосуддя встановлює факт відмови судді від переведення до іншого суду (у тому числі факт ухилення від виконання відповідного рішення про переведення) на підставі заяви судді або повідомлення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про таку заяву судді, або повідомлення голови відповідного суду чи його заступника про неприбуття судді до суду для здійснення правосуддя.

5. Запрошення на засідання Вищої ради правосуддя судді, стосовно якого розглядається питання про звільнення його з посади з підстави, визначеної пунктом 5 частини шостої статті 126 Конституції України, є обов'язковим. Суддя та/або його представник має право бути заслуханим на засіданні Вищої ради правосуддя та надати відповідні пояснення. У разі неможливості з поважних причин взяти участь у засіданні Вищої ради правосуддя суддя може заявити клопотання про відкладення розгляду питання про звільнення його з посади. Повторна неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду питання за його відсутності.

6. За результатами розгляду питання про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 2, 3, 5 та 6 частини шостої статті 126 Конституції України, Вища рада правосуддя ухвалює вмотивоване рішення.

Стаття 57. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді з посади

1. Рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді з посади з підстав, визначених пунктами 1, 2 та 4 частини шостої статті 126 Конституції України, може бути оскаржене та скасоване з підстав, визначених законом.

2. Рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді з підстав, визначених пунктами 3 та 6 частини шостої статті 126 Конституції України, може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилань на визначені законом підстави звільнення судді та мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

3. Рішення Вищої ради правосуддя про звільнення судді з підстави, визначеної пунктом 5 частини шостої статті 126 Конституції України, може бути оскаржене та скасоване з підстав, визначених частиною другою цієї статті, або у випадку, якщо суддя не був належним чином повідомлений про засідання Вищої ради правосуддя, на якому було ухвалене рішення.

Глава 7. Надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом

Стаття 58. Подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом

1. Без згоди Вищої ради правосуддя суддю не може бути затримано або утримувано під вартою чи арештом до винесення обвинувального вироку судом, за винятком затримання судді під час або відразу ж після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину.

2. Подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом вноситься на розгляд Вищої ради правосуддя Генеральним прокурором або його заступником. Подання про надання згоди на затримання, утримання під вартою чи арешт судді, повинно відповідати вимогам, встановленим Кримінальним процесуальним кодексом України, при цьому щодо кожного виду запобіжного заходу подається окреме подання.

3. Подання повинно бути вмотивованим, містити конкретні факти і докази, що підтверджують вчинення суддею суспільно небезпечного діяння, визначеного Кримінальним кодексом України, обґрунтування необхідності такого затримання (утримання).

4. Подання, що не відповідає вимогам цієї статті, Вища рада правосуддя вмотивованим рішенням повертає Генеральному прокурору або його заступнику.

Стаття 59. Порядок розгляду подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом

1. Вища рада правосуддя розглядає подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом не пізніше п'яти днів з дня отримання подання.

2. Розгляд подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом здійснюється Вищою радою правосуддя без виклику судді. У разі необхідності Вища рада правосуддя може викликати суддю для надання пояснень. Повідомлення про дату, час і місце розгляду відповідного клопотання направляється Генеральному прокурору або його заступнику невідкладно.

3. Неявка судді, Генерального прокурора, його заступника або уповноваженого одним із них прокурора на засідання Вищої ради правосуддя незалежно від причин не перешкоджає розгляду подання.

4. Розгляд подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом починається з короткого викладу головуючим на засіданні Вищої ради правосуддя наведеного у поданні обґрунтування необхідності такого затримання (утримання).

5. Після короткого викладу наведеного у поданні обґрунтування необхідності затримання судді, утримання його під вартою чи арештом слово надається Генеральному прокурору, його заступнику або уповноваженому одним із них прокурору. Якщо засідання проводиться з викликом судді і він з'явився на засідання, то слово для надання пояснень також надається судді, щодо якого внесено подання, або його представнику. Якщо суддя відмовляється від надання пояснень, Вища рада правосуддя розглядає подання про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом без його пояснень.

Стаття 60. Рішення Вищої ради правосуддя про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом

1. Рішення про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом оголошується присутнім на засіданні та негайно вручається Генеральному прокурору, його заступнику або уповноваженому прокурору.

Стаття 61. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом

1. Рішення Вищої ради правосуддя про надання згоди на затримання судді, утримання його під вартою чи арештом може бути оскаржене в порядку, визначеному кримінальним процесуальним законодавством, як

ПРОДОВЖЕННЯ НА 12—13-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 8–11-Й СТОР.

складова частина скарги на відповідну ухвалу слідчого судді про затримання судді, утримання його під вартою чи арештом.

Глава 8. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя

Стаття 62. Підстави тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя

1. Суддю може бути тимчасово відсторонено від здійснення правосуддя за рішенням Вищої ради правосуддя:

1) у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності;

2) при проведенні кваліфікаційного оцінювання;

3) в порядку застосування дисциплінарного стягнення.

2. З дня ухвалення Дисциплінарною палатою рішення про застосування дисциплінарного стягнення у виді подання про звільнення судді з посади суддя вважається тимчасово відстороненим від здійснення правосуддя без ухвалення Вищою радою правосуддя окремого рішення.

3. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя з інших підстав не допускається.

4. Повідомлення про рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя надсилається до суду, в якому такий суддя обіймає посаду в день розгляду Вищою радою правосуддя питання щодо судді, а також розміщується на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя та на офіційному веб-порталі «Судова влада України».

Стаття 63. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності

1. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності здійснюється Вищою радою правосуддя на строк не більше двох місяців на підставі вмотивованого клопотання Генерального прокурора або його заступника. На стадії судового провадження строк відсторонення встановлюється до набрання законної сили вироком суду або закриття кримінального провадження.

2. Клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності подається до Вищої ради правосуддя стосовно судді, який є підозрюваним, обвинувачуваним (підсудним), на будь-якій стадії кримінального провадження.

3. Клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності, подане без дотримання визначених законом вимог, повертається Вищою радою правосуддя Генеральному прокурору або його заступнику.

4. Генеральний прокурор або його заступник можуть уповноважити прокурора на вручення судді копії клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності та матеріалів, що обґрунтовують клопотання, а також на представлення відповідного клопотання під час розгляду на засіданні Вищої ради правосуддя.

5. Вища рада правосуддя розглядає клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності невідкладно, але не пізніше семи днів з дня надходження клопотання.

6. Повідомлення про дату, час і місце розгляду відповідного клопотання направляється судді, стосовно якого подано клопотання, Генеральному прокурору або його заступнику, до суду, в якому суддя обіймає посаду, та невідкладно розміщується на офіційному веб-сайті Вищої ради правосуддя.

7. Неявка на засідання Вищої ради правосуддя судді, Генерального прокурора або його заступника чи уповноваженого одним із них прокурора, які були належним чином повідомлені про дату, час і місце засідання, не перешкоджає розгляду клопотання.

8. Розгляд клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя починається з короткого викладу членом Вищої ради правосуддя, який визначений доповідачем, наведеного у клопотанні обґрунтування необхідності такого тимчасового відсторонення.

9. Після короткого викладу наведеного у клопотанні обґрунтування необхідності тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя слово надається Генеральному прокурору або його заступнику або уповноваженому прокурору, судді (його представнику), щодо якого внесене клопотання, для надання пояснень. Якщо суддя відмовляється від надання пояснень, Вища рада правосуддя розглядає клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя без його пояснень.

10. За результатами розгляду клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя Вища рада правосуддя ухвалює рішення, копія якого не пізніше семи робочих днів направляється Генеральному прокурору або його заступнику, судді, стосовно якого ухвалено рішення, а також невідкладно направляється до суду, в якому такий суддя обіймає посаду.

11. Суддя відстороняється від здійснення правосуддя з дня ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про його тимчасове відсторонення від здійснення правосуддя на строк, зазначений у рішенні, який не може становити більше двох місяців. На стадії судового провадження строк відсторонення встановлюється до набрання законної сили вироком суду або закриття кримінального провадження.

Стаття 64. Продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності

1. Продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності здійснюється в порядку, визначеному статтею 63 цього Закону для тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя, на строк не більше двох місяців, а в разі якщо обвинувальний акт передано до суду, - до набрання законної сили вироком суду або закриття кримінального провадження.

2. Клопотання про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя подається Генеральним прокурором або його заступником не пізніше як за десять днів до закінчення строку, на який суддю було відсторонено.

3. Клопотання про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності, подане без дотримання визначених законом вимог, повертається Вищою радою правосуддя Генеральному прокурору або його заступнику без розгляду.

4. Клопотання про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності підлягає задоволенню, якщо:

1) обставини, які стали підставою для тимчасового відсторонення від здійснення правосуддя, продовжують існувати;

2) сторона обвинувачення не мала можливості забезпечити досягнення цілей, заради яких було застосовано тимчасове відсторонення від здійснення правосуддя, іншими способами протягом дії попереднього рішення.

5. У разі ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності суддя відсторонюється від посади з дня ухвалення Вищою радою правосуддя такого рішення на строк, зазначений у рішенні, який не може становити більше двох місяців, а в разі якщо обвинувальний акт передано до суду, - до набрання законної сили рішенням суду за результатами закінчення судового провадження.

6. Повторне звернення Генерального прокурора або його заступника із клопотанням про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності або із клопотанням про продовження строку такого відсторонення стосовно судді в межах одного кримінального провадження не допускається, крім випадків скасування попереднього рішення Вищої ради правосуддя судом.

7. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності припиняється у разі закриття кримінального провадження стосовно судді або набрання законної сили вироком суду без ухвалення Вищою радою правосуддя окремого рішення про припинення тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя.

Стаття 65. Оскарження рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя чи рішення про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності

1. Рішення Вищої ради правосуддя про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності, продовження строку такого відсторонення може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилання на визначені законом підстави його ухвалення або мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

2. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя не зупиняє його виконання.

Стаття 66. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя при проведенні кваліфікаційного оцінювання

1. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя при проведенні кваліфікаційного оцінювання здійснюється Вищою радою правосуддя за поданням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

2. Внесене Вищою кваліфікаційною комісією суддів України подання підлягає невідкладному розгляду Вищою радою правосуддя, але не пізніше семи календарних днів з дня надходження.

3. Розгляд подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України здійснюється Вищою радою правосуддя без виклику судді. У разі необхідності Вища рада правосуддя може викликати суддю для надання пояснень.

4. За результатами розгляду подання Вища рада правосуддя ухвалює рішення, копія якого не пізніше семи днів направляється Вищій кваліфікаційній комісії суддів України, судді, стосовно якого ухвалено таке рішення, до суду, в якому суддя обіймає посаду.

5. Суддя тимчасово відстороняється від здійснення правосуддя з дня ухвалення Вищою радою правосуддя рішення про тимчасове відсторонення від здійснення правосуддя.

6. Про завершення кваліфікаційного оцінювання судді, стосовно якого ухвалено рішення про тимчасове відсторонення від здійснення правосуддя, Вища кваліфікаційна комісія суддів України повідомляє Вищу раду правосуддя не пізніше трьох днів з дня ухвалення відповідного рішення.

7. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя припиняється з дня ухвалення Вищою кваліфікаційною комісією суддів України рішення про підтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді або з дня звільнення судді з посади внаслідок непідтвердження здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді - без ухвалення Вищою радою правосуддя окремого рішення про припинення тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя.

Стаття 67. Оскарження рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя при проведенні кваліфікаційного оцінювання

1. Рішення Вищої ради правосуддя про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя при проведенні кваліфікаційного оцінювання може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не містить посилання на визначені законом підстави його ухвалення або мотиви, з яких Вища кваліфікаційна комісія суддів України дійшла відповідних висновків;

2) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, чи склад Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, що ухвалив рішення про направлення подання, не мав повноважень його ухвалювати;

3) рішення Вищої ради правосуддя не підписане будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

4) рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про внесення подання, на підставі якого Вища рада правосуддя ухвалила рішення, не підписано будь-ким із складу членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, які брали участь в ухваленні рішення про внесення подання;

5) подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не підписане уповноваженою на це особою.

Стаття 68. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності

1. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності здійснюється Вищою радою правосуддя на підставі рішення Дисциплінарної палати про застосування дисциплінарного стягнення у виді подання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя.

2. Суддя, стосовно якого розглядається питання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності, та/або його представник може бути заслуханим на засіданні Вищої ради правосуддя.

3. Неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду питання за його відсутності.

4. За результатами розгляду подання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності Вища рада правосуддя ухвалює вмотивоване рішення.

Стаття 69. Оскарження рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності

1. Рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилання на визначені законом підстави тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя в порядку дисциплінарної відповідальності та мотиви, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

Глава 9. Переведення суддів

Стаття 70. Переведення судді з одного суду до іншого

1. Переведення судді з одного суду до іншого здійснюється Вищою радою правосуддя:

1) на підставі та в межах рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України і доданих до неї матеріалів;

2) на підставі подання Дисциплінарної палати про переведення судді до суду нижчого рівня.

2. Відрядження як тимчасове переведення судді до іншого суду того самого рівня і спеціалізації здійснюється у порядку, затвердженому Вищою радою правосуддя за поданням Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, погодженим з Державною судовою адміністрацією України.

Стаття 71. Порядок розгляду питання про переведення судді з одного суду до іншого та ухвалення Вищою радою правосуддя рішення

1. Питання про переведення судді з одного суду до іншого розглядається на засіданні Вищої ради правосуддя.

2. Суддя, стосовно якого розглядається питання про переведення з одного суду до іншого, запрошується на засідання Вищої ради правосуддя у порядку, визначеному цим Законом. Неявка судді на засідання незалежно від причин не перешкоджає розгляду питання за його відсутності.

3. Розгляд питання про переведення судді з одного суду до іншого починається з оголошення рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України чи подання Дисциплінарної палати головуючим у засіданні Вищої ради правосуддя.

4. За результатами розгляду питання про переведення судді з одного суду до іншого Вища рада правосуддя ухвалює вмотивоване рішення.

Стаття 72. Оскарження рішення Вищої ради правосуддя про переведення судді

1. Рішення Вищої ради правосуддя про переведення судді може бути оскаржене та скасоване виключно з таких підстав:

1) склад Вищої ради правосуддя, який ухвалив відповідне рішення, не мав повноважень його ухвалювати;

2) рішення не підписано будь-ким із складу членів Вищої ради правосуддя, які брали участь у його ухваленні;

3) рішення не містить посилань на визначені законом підстави для переведення судді та мотивів, з яких Вища рада правосуддя дійшла відповідних висновків.

Глава 10. Вжиття заходів щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя

Стаття 73. Заходи щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя

1. Вища рада правосуддя з метою забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя:

1) веде і оприлюднює на своєму офіційному веб-сайті реєстр повідомлень суддів про втручання в діяльність судді щодо здійснення правосуддя, проводить перевірку таких повідомлень, оприлюднює результати та ухвалює відповідні рішення;

2) вносить до відповідних органів чи посадових осіб подання про виявлення та притягнення до встановленої законом відповідальності осіб, якими вчинено дії або допущено бездіяльність, що порушує гарантії незалежності суддів або підриває авторитет правосуддя;

3) вносить на розгляд зборів відповідного суду подання про звільнення судді з адміністративної посади у разі невиконання ним рішення Вищої ради правосуддя;

4) ухвалює та оприлюднює публічні заяви і звернення;

5) звертається до суб'єктів права законодавчої ініціативи, органів, які уповноважені приймати правові акти, із пропозиціями щодо забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя;

6) звертається до прокуратури та органів правопорядку щодо надання інформації про розкриття та розслідування злочинів, вчинених щодо суду, суддів, членів їх сімей, працівників апаратів судів, злочинів проти правосуддя, вчинених суддями, працівниками апарату суду;

7) готує у співпраці з органами суддівського самоврядування, іншими органами та установами системи правосуддя, громадськими об'єднаннями і оприлюднює щорічну доповідь про стан забезпечення незалежності суддів в Україні;

8) вживає інших заходів, які є необхідними для забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя.

2. Вища рада правосуддя вживає заходів, що визначені у частині першій цієї статті, з власної ініціативи, за зверненням судді, судів, органів та установ системи правосуддя.

3. Повідомлення судді про втручання в діяльність щодо здійснення правосуддя іншим суддею розглядається в порядку, визначеному цим Законом для розгляду дисциплінарної скарги.

4. Вища рада правосуддя співпрацює з Радою суддів України, Громадською радою доброчесності, громадськими об'єднаннями, відповідними органами інших держав, міжнародними організаціями та їхніми органами щодо розроблення та впровадження заходів забезпечення незалежності суддів та авторитету правосуддя.

Стаття 74. Подання Вищої ради правосуддя

1. Подання Вищої ради правосуддя з питань, визначених пунктами 2, 3 частини першої статті 73 цього Закону, є обов'язковим для розгляду відповідним органом чи посадовою особою протягом десяти днів після його отримання, якщо інший строк не встановлено законом.

2. Про рішення, ухвалене за результатами розгляду подання Вищої ради правосуддя, та вжиті заходи відповідний орган чи посадова особа зобов'язані невідкладно (але не більше ніж протягом трьох днів) повідомити Вищу раду правосуддя.

3. У разі необхідності здійснення довготривалих заходів Вища рада правосуддя має право у поданні вимагати від відповідного органу чи посадової особи щомісяця інформувати Вищу раду правосуддя про вжиті заходи та досягнуті результати.

4. Нерозгляд або несвоєчасний розгляд подання Вищої ради правосуддя, ненадання або несвоєчасне надання відповіді на подання мають наслідком відповідальність, установлену законом.

Розділ III
ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування, крім:

пункту 10 частини першої статті 3, глави 9 розділу II цього Закону, які набирають чинності через два роки з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)»;

підпункту «а» пункту 19 цього розділу в частині зміни у тексті слів «Верховний Суд України» у всіх відмінках на слова «Верховний Суд» у відповідному відмінку, який набирає чинності з дня початку роботи Верховного Суду в порядку і складі, що визначені Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII;

абзацу третього підпункту «а», підпункту «е» пункту 23 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону, але не раніше 1 січня 2017 року.

2. Визнати таким, що втратив чинність з дня набрання чинності цим Законом, Закон України «Про Вищу раду юстиції» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 25, ст. 146 із наступними змінами).

3. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) у Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

а) у примітці до статті 172^4 слова «членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі), народних засідателів і» виключити;

б) статтю 185^3 викласти в такій редакції:

«Стаття 185^3. Прояв неповаги до суду

Неповага до суду, що виразилась у злісному ухиленні від явки в суд свідка, потерпілого, позивача, відповідача або в непідкоренні зазначених осіб та інших громадян розпорядженню головуючого чи в порушенні порядку під час судового засідання, а так само вчинення будь-ким дій, які свідчать про явну зневагу до суду або встановлених у суді правил, —

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі діяння, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, —

тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, або адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.

Злісне ухилення експерта, перекладача від явки в суд —

тягне за собою накладення штрафу від двадцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Невиконання поручителем зобов'язань, покладених судом під час провадження у справах за адміністративними позовами з приводу затримання та видворення іноземців та осіб без громадянства, —

тягне за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

в) статтю 188^{32} викласти в такій редакції:

«Стаття 188^{32}. Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя

Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органу або члена Вищої ради правосуддя щодо надання інформації, судової справи (її копії), розгляд якої закінчено, надання завідомо недостовірної інформації, а так само недодержання встановлених законом строків надання інформації, судової справи (її копії), розгляд якої закінчено, Вищій раді правосуддя, її органу або члену Вищої ради правосуддя —

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятдесяти до ста п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після накладення адміністративного стягнення, —

тягнуть за собою накладення штрафу від ста п'ятдесяти до двохсот п'ятдесяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ненадання або несвоєчасне надання відповіді на подання Вищої ради правосуддя про виявлення та притягнення до відповідальності осіб, якими вчинено дії або допущено бездіяльність, що порушують гарантії незалежності суддів або підривають авторитет правосуддя, —

тягнуть за собою накладення штрафу від двохсот до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян»;

г) у частині першій статті 255:

в абзаці «органів Державної прикордонної служби України (частини друга, четверта і п'ята статті 85, статті 92, частина третя

статті 185^3, 185^{10}, 191, 204-204^2, 205-206^1)» пункту 1 слова і цифри «частина третя статті 185^3» замінити словами і цифрами «частина четверта статті 185^3»;

в абзаці «територіальних органів і територіальних підрозділів центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сферах міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб (частина третя статті 185^3)» пункту 1 слова і цифри «частина третя статті 185^3» замінити словами і цифрами «частина четверта статті 185^3»;

у пункті 7^1 слова і цифри «частини перша та друга статті 185^3» замінити словами і цифрами «частини перша, друга та третя статті 185^3»;

у пункті 9^2 слова «Вищої ради юстиції» замінити словами «Вищої ради правосуддя»;

2) у частині першій статті 67 Кодексу торговельного мореплавства України (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., №№ 47-52, ст. 349) слова «Генеральним прокурором України» замінити словами «Генеральним прокурором»;

3) у Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131):

а) абзац перший частини першої статей 112 та 346 після слів «члена

Кабінету Міністрів України» доповнити словами «Голови чи члена Вищої ради правосуддя, Голови чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України»;

б) абзац перший частини першої статті 344 після слів «члена Кабінету Міністрів України» доповнити словами «Голову чи члена Вищої ради правосуддя, Голову чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України»;

в) доповнити статтею 351^2 такого змісту:

«Стаття 351^2. Перешкоджання діяльності Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України

1. Невиконання законних вимог Вищої ради правосуддя, її органу чи члена Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України чи члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, створення штучних перешкод у їх роботі —

караються штрафом від ста до однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або арештом на строк до шести місяців, або обмеженням волі на строк до трьох років»;

г) у тексті Кодексу слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;

4) в абзаці одинадцятому частини першої статті 24 Кримінально-виконавчого кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 3-4, ст. 21) слова «Генеральний прокурор України» замінити словами «Генеральний прокурор»;

5) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2005 р., №№ 35-37, ст. 446):

а) у частині шостій і в абзаці першому частини сьомої статті 171^1 слова «Вищої ради юстиції» замінити словами «Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України»;

б) у тексті Кодексу слова «Вища рада юстиції» в усіх відмінках замінити словами «Вища рада правосуддя» у відповідному відмінку;

6) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88):

а) у частині першій статті 3:

у пункті 8 після слів «органу державного бюро розслідувань» доповнити словами «органу Державної кримінально-виконавчої служби України»;

у пункті 17 після слів «органу державного бюро розслідувань» доповнити словами «органу Державної кримінально-виконавчої служби України»;

б) у статті 38:

пункт 1 частини першої доповнити новим підпунктом «ґ» такого змісту:

«ґ) органів Державної кримінально-виконавчої служби України»;

частину третю після слів «органів, що здійснюють контроль за додержанням податкового законодавства» доповнити словами «органів Державної кримінально-виконавчої служби України»;

в) частину другу статті 131 доповнити пунктом 4^1 такого змісту:

«4^1) тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя»;

г) друге речення частини третьої статті 154 виключити;

ґ) доповнити статтею 155^1 такого змісту:

«Стаття 155^1. Тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності та продовження строку такого тимчасового відсторонення

1. Рішення про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності ухвалюється Вищою радою правосуддя на підставі вмотивованого клопотання Генерального прокурора або його заступника в порядку, встановленому законом.

2. Клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності подається до Вищої ради правосуддя стосовно судді, який є підозрюваним, обвинувачуваним (підсудним) на будь-якій стадії кримінального провадження.

3. Клопотання про тимчасове відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності повинно відповідати вимогам частини другої статті 155 цього Кодексу.

4. Генеральний прокурор або його заступник має право звернутися з клопотанням про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя.

5. Клопотання про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності подається до Вищої ради правосуддя стосовно судді, який є підозрюваним, обвинувачуваним (підсудним) на будь-якій стадії кримінального провадження.

6. Клопотання про продовження строку тимчасового відсторонення судді від здійснення правосуддя у зв'язку з притягненням до кримінальної відповідальності повинно відповідати вимогам частини другої статті 155 цього Кодексу»;

д) у статті 216:

абзац п'ятий пункту 1 частини п'ятої викласти в такій редакції:

«суддею, суддею Конституційного Суду України, присяжним (під час виконання ним обов'язків у суді), Головою, заступником Голови, членом, інспектором Вищої ради правосуддя, Головою, заступником Голови, членом, інспектором Вищої кваліфікаційної комісії суддів України»;

після частини п'ятої доповнити новою частиною такого змісту:

«6. Слідчі органів Державної кримінально-виконавчої служби України здійснюють досудове розслідування злочинів, вчинених на території або в приміщеннях Державної кримінально-виконавчої служби України».

У зв'язку з цим частини шосту - дев'яту вважати відповідно частинами сьомою - десятою;

е) частину шосту статті 232 після слів «органу, що здійснює контроль за дотриманням податкового законодавства» доповнити словами «органу Державної кримінально-виконавчої служби України»;

є) у частині п'ятій статті 246:

абзац четвертий після слів «Державного бюро розслідувань» доповнити словами «Державної кримінально-виконавчої служби України»;

абзац п'ятий після слів «головою державного бюро розслідувань» доповнити словами «керівником Державної кримінально-виконавчої служби України»;

ж) пункт 2 частини першої статті 480 викласти в такій редакції:

«2) судді, судді Конституційного Суду України, а також присяжного на час виконання ним обов'язків у суді, Голови, заступника Голови, члена Вищої ради правосуддя, Голови, заступника Голови, члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України»;

з) пункт 3 частини першої статті 481 викласти в такій редакції:

«3) судді, судді Конституційного Суду України, присяжному на час виконання ним обов'язків у суді, Голові, заступнику Голови, члену Вищої ради правосуддя, Голові, заступнику Голови, члену Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, працівникам Національного антикорупційного бюро України - Генеральним прокурором або його заступником»;

и) частину першу статті 482 викласти в такій редакції:

«1. Затримання судді чи утримання його під вартою чи арештом здійснюється за згодою Вищої ради правосуддя.

Без згоди Вищої ради правосуддя суддю не може бути затримано або утримувано під вартою чи арештом до винесення обвинувального вироку судом, за винятком затримання судді під час або відразу ж після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину.

Суддя, затриманий за підозрою у вчиненні діяння, за яке встановлена кримінальна відповідальність, повинен бути негайно звільнений після з'ясування його особи, за винятком:

1) якщо Вищою радою правосуддя надано згоду на затримання судді у зв'язку з таким діянням;

2) затримання судді під час або відразу ж після вчинення тяжкого або особливо тяжкого злочину, якщо таке затримання є необхідним для попередження вчинення злочину, відвернення чи попередження наслідків злочину або забезпечення збереження доказів цього злочину. Суддя має бути негайно звільнений, якщо мета такого затримання (попередження вчинення злочину, відвернення чи попередження наслідків злочину або забезпечення збереження доказів цього злочину) досягнута»;

і) частину четверту статті 575 після слів «органу Державного бюро розслідувань України» доповнити словами «органу Державної кримінально-виконавчої служби України»;

ї) у тексті Кодексу слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;

7) у Законі України «Про оперативно-розшукову діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 22, ст. 303 із наступними змінами):

а) у статті 9^1:

частину другу після слів «керівником розвідувального органу Міністерства оборони України або їх заступниками» доповнити словами «керівником структурного підрозділу Державної кримінально-виконавчої служби України або його уповноваженим заступником»;

частину третю після слів «керівником розвідувального органу Міністерства оборони України» доповнити словами «керівником органу Державної кримінально-виконавчої служби України або його уповноваженим заступником»;

б) у тексті Закону слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;

8) у тексті Закону України «Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 35, ст. 358 із наступними змінами) слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;

9) у статті 24 Закону України «Про державний захист працівників суду і правоохоронних органів» (Відомості Верховної Ради України, 1994 р., № 11, ст. 50 із наступними змінами) слова «Генеральний прокурор України» замінити словами «Генеральний прокурор»;

10) у частині шостій статті 27 Закону України «Про державну таємницю» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 49, ст. 428; 2004 р., № 23, ст. 320; 2008 р., № 27-28, ст. 252; 2015 р., № 36, ст. 360) слова «Генеральному прокурору України» замінити словами «Генеральному прокурору»;

11) у Законі України «Про комітети Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 17, ст. 146):

а) у статті 18:

частину п'яту після слів «Національної ради України з питань телебачення і радіомовлення» доповнити словами «про обрання і звільнення Верховною Радою України членів Вищої ради правосуддя»;

у частині сьомій слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;

частину дев'яту виключити;

б) у пункті 5 частини першої статті 25 слова «Генеральному прокурору України» замінити словами «Генеральному прокурору»;

12) у пункті 1 частини першої статті 13, частині третій статті 20 Закону України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 20, ст. 99; 2013 р., № 21, ст. 208) слова «Генеральним прокурором України» замінити словами «Генеральним прокурором»;

13) абзац дев'ятий частини першої статті 6 Закону України «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» (Відомості Верховної Ради України, 1998 р., № 35, ст. 236) викласти в такій редакції:

«Генерального прокурора»;

14) у частині першій статті 8 Закону України «Про пенсії за особливі заслуги перед Україною» (Відомості Верховної Ради України, 2000 р., № 35, ст. 289; 2005 р., № 6, ст. 142; 2014 р., № 6-7, ст. 80) слова «Генеральним прокурором України» замінити словами «Генеральним прокурором»;

15) в абзаці першому частини першої статті 31 Закону України «Про статус депутатів місцевих рад» (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 40, ст. 290; 2015 р., № 2-3, ст. 12) слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;

16) у пункті 6 частини другої статті 7 Закону України «Про контррозвідувальну діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 12, ст. 89; 2013 р., № 21, ст. 208) слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;

17) у частині третій статті 24, статті 31 Закону України «Про боротьбу з тероризмом» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 25, ст. 180) слова «Генеральним прокурором України» замінити словами «Генеральним прокурором»;

18) у частині четвертій статті 3 Закону України «Про доступ до судових рішень» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 15, ст. 128) слова «Кабінетом Міністрів України» замінити словами «Вищою радою правосуддя»;

19) у Регламенті Верховної Ради України, затвердженому Законом України «Про Регламент Верховної Ради України» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 14-17, ст. 133 із наступними змінами):

а) у частині четвертій статті 14, частині першій статті 34, частині першій статті 168, частині третій статті 178, назві глави 33, статтях 212 та 213 слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку, а також у тексті Регламенту слова «Верховний Суд України» у всіх відмінках замінити словами «Верховний Суд» у відповідному відмінку;

б) у пункті 1 частини четвертої статті 88 слова «до Генеральної прокуратури України» замінити словами «Генеральному прокурору»;

в) у частині першій статті 140:

у пункті 4 слова «повідомлення Верховного Суду України, вищих спеціалізованих судів України, Міністерства юстиції України, Генеральної прокуратури України» замінити словами «повідомлення Вищої ради правосуддя, Верховного Суду, вищих спеціалізованих судів України, Міністерства юстиції України, Генерального прокурора»;

у пункті 6 слова «роз'яснення Верховного Суду України щодо положень закону, якщо такі є» виключити;

г) у частині першій статті 168 слова «Голова Вищої ради юстиції» замінити словами «Голова Вищої ради правосуддя»;

ґ) у назві глави 30 та статті 170 слово «неможливість» у всіх відмінках замінити словом «неспроможність» у відповідному відмінку;

д) у пункті 4 частини третьої статті 174 слова «(крім суддів Конституційного Суду України та суддів судів загальної юрисдикції)» замінити словами «(крім суддів та суддів Конституційного Суду України)»;

е) статтю 208^1 викласти в такій редакції:

«Стаття 208^1. Порядок обрання членів Вищої ради правосуддя та порядок їх звільнення

1. Відповідно до частини другої статті 131 Конституції України Верховна Рада обирає членів Вищої ради правосуддя.

2. Не пізніш як за шість місяців до закінчення строку повноважень члена Вищої ради правосуддя або протягом 14 днів з дня дострокового припинення ним повноважень Апарат Верховної Ради оприлюднює інформацію на її офіційному веб-сайті та повідомляє депутатські фракції (депутатські групи) про початок прийому пропозицій депутатських фракцій (депутатських груп) щодо кандидатів на посади членів Вищої ради правосуддя. Депутатська фракція (депутатська група) може запропонувати одного кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя незалежно від кількості вакантних посад.

3. Депутатська фракція (депутатська група) подає пропозицію щодо кандидата на посаду члена Вищої ради правосуддя разом з визначеними Законом України «Про Вищу раду правосуддя» документами до Апарату Верховної Ради протягом 45 днів з дня оголошення про початок прийому пропозицій від депутатських фракцій (депутатських груп).

4. Інформація про осіб, які претендують бути обраними на посаду члена Вищої ради правосуддя, оприлюднюється на офіційному веб-сайті Верховної Ради не пізніше ніж за 30 днів до розгляду комітетом, до предмета відання якого належать питання правосуддя, питань, зазначених в частині п'ятій цієї статті.

5. Комітет, до предмета відання якого належать питання правосуддя, розглядає документи, подані з пропозиціями депутатських фракцій (депутатських груп), і попередньо обговорює питання щодо їх відповідності вимогам, встановленим Законом України «Про Вищу раду правосуддя», та подає на розгляд Верховної Ради рекомендацію з висновками щодо кожного кандидата.

6. Рішення комітету, до предмета відання якого належать питання правосуддя, та відомості про кандидатів на посаду члена Вищої ради правосуддя надаються народним депутатам не пізніше як за три дні до розгляду Верховною Радою відповідного питання.

7. Кожен із кандидатів має право до початку голосування виступити на пленарному засіданні Верховної Ради.

Народні депутати можуть ставити запитання до кандидата на пленарному засіданні щодо будь-якої інформації стосовно кандидата, крім інформації, яка стосується його приватного життя і щодо якої відсутні розумні підстави вважати, що вона може бути важливою для визначення здатності кандидата належним чином виконувати повноваження члена Вищої ради правосуддя, а також інформації, що становить державну таємницю.

8. Після виступів кандидатів та обговорення кандидатур проводиться голосування.

9. Добір на посаду члена Вищої ради правосуддя Верховна Рада здійснює відкритим рейтинговим голосуванням по кожному кандидату окремо.

10. Верховна Рада обирає членів Вищої ради правосуддя списком, визначеним за підсумками рейтингового голосування, відповідно до кількості вакантних посад відкритим голосуванням більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.

11. Якщо в результаті голосування відповідно до частини десятої цієї статті Верховна Рада не обрала членів Вищої ради правосуддя списком, повторний добір проводиться відповідно до частини дев'ятої цієї статті. Кандидати, включені до такого списку, не беруть участі в повторному доборі. За результатами повторного добору Верховна Рада проводить голосування для обрання членів Вищої ради правосуддя списком відповідно до частини десятої цієї статті. Повторний добір і голосування проводяться до вичерпання усіх кандидатів.

12. Якщо Верховна Рада не обрала жодного з кандидатів на посаду члена Вищої ради правосуддя, Апарат Верховної Ради оприлюднює на офіційному веб-сайті Верховної Ради інформацію про новий прийом пропозицій депутатських фракцій (депутатських груп) щодо кандидатів на посади членів Вищої ради правосуддя відповідно до частини другої цієї статті. Депутатська фракція (депутатська група) може повторно подавати пропозицію щодо особи, яку Верховна Рада не обрала списком відповідно до частини десятої цієї статті.

13. Подання про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади вноситься до Верховної Ради Вищою радою правосуддя. З письмовим поданням одночасно подаються документи, що підтверджують наявність передбачених Законом України «Про Вищу раду правосуддя» підстав для звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади.

14. Комітет, до предмета відання якого належать питання правосуддя, здійснює попередній розгляд подання та інших документів і готує рекомендацію.

Якщо комітет виявив невідповідність подання вимогам Закону України «Про Вищу раду правосуддя», комітет приймає висновок з обґрунтуванням такої невідповідності. Комітет передає такий висновок до Голови Верховної Ради України, який повертає подання Вищій раді правосуддя разом із висновком комітету для усунення недоліків.

15. Обговорення питання про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади на пленарному засіданні Верховної Ради починається з оголошення головуючим на пленарному засіданні Верховної Ради подання Вищої ради правосуддя.

16. Питання про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади розглядається в його присутності.

17. Після оголошення подання Вищої ради правосуддя члену Вищої ради правосуддя, щодо якого розглядається питання про звільнення, надається слово для виступу, він відповідає на запитання народних депутатів.

18. У разі повторного неприбуття на засідання Верховної Ради члена Вищої ради правосуддя, щодо якого розглядається питання про звільнення, таке питання може бути розглянуто за його відсутності.

19. Рішення про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади приймається відкритим поіменним голосуванням.

20. У разі якщо рішення про звільнення члена Вищої ради правосуддя з посади не прийнято, повторне голосування і повторний розгляд цього питання з тих самих підстав не допускається.

21. Рішення про обрання на посаду та звільнення з посади члена Вищої ради правосуддя оформлюється відповідною постановою Верховної Ради»;

є) статтю 212 викласти в такій редакції:

«Стаття 212. Порядок надання згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора

1. Відповідно до пункту 25 частини першої статті 85 Конституції України Верховна Рада розглядає питання про надання згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора.

2. Президент України подає до Верховної Ради письмове подання про надання згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Генерального прокурора. Подання про надання згоди на призначення Генерального прокурора подається разом з відомостями про кандидата на посаду (частина друга статті 205 цього Регламенту).

3. Верховна Рада розглядає подання Президента України не пізніше ніж через 10 днів після дня надходження цього подання до Верховної Ради.

4. Під час розгляду питання про надання згоди на призначення на посаду Генерального прокурора у пленарному засіданні Верховної Ради бере участь Президент України.

5. Кандидату на посаду Генерального прокурора надається можливість відповісти на запитання представників депутатських фракцій (депутатських груп), народних депутатів. Час для обговорення кандидатури на посаду Генерального прокурора та відповідей на запитання визначається Верховною Радою і повинен становити не менше однієї години.

6. Комітет, до предмета відання якого належить питання попереднього розгляду кандидатури на посаду Генерального прокурора та питання звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора, готує відповідне рішення та має право на виступ свого представника під час розгляду Верховною Радою питання про надання згоди на призначення на посаду Генерального прокурора.

7. Рішення про надання згоди Верховної Ради на призначення на посаду та звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора приймається відкритим поіменним голосуванням більшістю голосів народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради.

8. Рішення про надання згоди на призначення на посаду та звільнення з посади Президентом України Генерального прокурора оформляється відповідною постановою Верховної Ради»;

ж) статті 214, 215, 216 та 216^1 виключити;

з) у назві глави 34 слова «членами Вищої ради юстиції» замінити словами «членами Вищої ради правосуддя», а слова «суддями Конституційного Суду України» виключити;

и) у статті 217:

частину першу викласти в такій редакції:

«1. Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, призначений Верховною Радою, члени Вищої ради правосуддя, обрані Верховною Радою, члени Центральної виборчої комісії складають присягу перед Верховною Радою у строки і за текстом, що визначені відповідно законами України «Про Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини», «Про Вищу раду правосуддя», «Про Центральну виборчу комісію». Складення присяги здійснюється зазначеними особами особисто на пленарному засіданні Верховної Ради»;

частину другу доповнити абзацом другим такого змісту:

«Член Вищої ради правосуддя складає присягу невідкладно після його обрання Верховною Радою»;

частини третю та четверту доповнити словами «якщо інше не визначено цим Регламентом»;

у частині п'ятій слова «відповідно», «обрана», «члена Вищої ради юстиції», «чи обрання» виключити;

у частині шостій слова «члена Вищої ради юстиції» замінити словами «члена Вищої ради правосуддя», а слова «судді Конституційного Суду України» виключити;

і) у назві глави 35 слова «затримання чи арешт судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції» виключити;

ї) у статті 218:

у частині першій слова «відповідно до частини третьої статті 126, статті 149 Конституції України - на затримання чи арешт судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції» виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

«2. Подання про надання згоди на притягнення до кримінальної відповідальності, затримання чи арешт народного депутата ініціюється прокурором. При цьому щодо кожного виду запобіжного заходу подається окреме подання. Подання щодо народного депутата повинно бути підтримано і внесено до Верховної Ради Генеральним прокурором (виконувачем обов'язків Генерального прокурора)»;

у частині третій слова «затримання чи арешт судді суду загальної юрисдикції, судді Конституційного Суду України» виключити;

у частині четвертій слова «відповідно Генеральному прокурору України (виконувачу обов'язків Генерального прокурора України) або Голові Верховного Суду України» замінити словами «Генеральному прокурору (виконувачу обов'язків Генерального прокурора)»;

й) у статті 220:

частину другу викласти в такій редакції:

«2. У засіданнях комітету бере участь Генеральний прокурор (виконувач обов'язків Генерального прокурора)»;

у частині четвертій слова «відповідно Генеральному прокурору України (виконувачу обов'язків Генерального прокурора України) або Голові Верховного Суду України» замінити словами «Генеральному прокурору (виконувачу обов'язків Генерального прокурора)»;

к) у статті 221:

у частинах першій та другій слова «затримання чи арешт судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції» виключити;

ЗАКІНЧЕННЯ НА 14—15-Й СТОР.

ПОЧАТОК НА 8—13-Й СТОР.

у частині третій:

у пункті 1 слова «Генеральному прокурору України (виконувачу обов'язків Генерального прокурора України) чи Голові Верховного Суду України» замінити словами «Генеральному прокурору (виконувачу обов'язків Генерального прокурора)»;

у пункті 2 слова «судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції, щодо яких» замінити словами «щодо якого»;

у пунктах 2 та 3 частини сьомої слова «судді Конституційного Суду України, судді суду загальної юрисдикції» виключити;

у частині дев'ятій слова «відповідно Генерального прокурора України (виконувача обов'язків Генерального прокурора України) чи Голову Верховного Суду України» замінити словами «Генерального прокурора (виконувача обов'язків Генерального прокурора)»;

л) у частині першій статті 240 слова «та суддів судів загальної юрисдикції» виключити;

20) у Законі України «Про адвокатуру та адвокатську діяльність» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 27, ст. 282):

а) в абзаці шостому частини першої статті 7 слова «членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі)» виключити;

б) у частині першій статті 23 слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;

в) у пункті 7 частини першої статті 44 слова «Вищої ради юстиції» замінити словами «Вищої ради правосуддя»;

г) пункт 6 частини сьомої статті 54 викласти в такій редакції:

«6) обирає двох членів Вищої ради правосуддя»;

21) статтю 37 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 13, ст. 222; 2015 р., № 2-3, ст. 12) викласти в такій редакції:

«Стаття 37. Відносини Кабінету Міністрів України з органами судової влади

1. Кабінет Міністрів України може бути позивачем та відповідачем у судах, зокрема звертатися до суду, якщо це необхідно для здійснення його повноважень у спосіб, що передбачений Конституцією та законами України.

2. Інтереси Кабінету Міністрів України у судах представляє Міністерство юстиції України, якщо інше не передбачено законами України або актами Кабінету Міністрів України.

3. Органи виконавчої влади, державні підприємства, установи та організації зобов'язані на вимогу Кабінету Міністрів України або Міністерства юстиції України в установлений ними строк подати матеріали, необхідні для розгляду справ у судах.

4. Кабінет Міністрів України взаємодіє із Вищою радою правосуддя, іншими органами та установами системи правосуддя з питань, віднесених до їх компетенції»;

22) у частині п'ятій статті 27 Закону України «Про Національне антикорупційне бюро України» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 47, ст. 2051) слова «Генерального прокурора України» замінити словами «Генерального прокурора»;

23) у Законі України «Про запобігання корупції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 49, ст. 2056 із наступними змінами):

а) у пункті 1 частини першої статті 3:

у підпункті «а» слова «Генеральний прокурор України» замінити словами «Генеральний прокурор»;

підпункт «г» викласти в такій редакції:

«ґ) судді, судді Конституційного Суду України, Голова, заступник Голови, члени, інспектори Вищої ради правосуддя, посадові особи секретаріату Вищої ради правосуддя, Голова, заступник Голови, члени, інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, посадові особи секретаріату цієї Комісії, посадові особи Державної судової адміністрації України, присяжні (під час виконання ними обов'язків у суді)»;

б) у частині п'ятій статті 9:

в абзаці першому слова «Генеральним прокурором України (виконувачем обов'язків Генерального прокурора України)» замінити словами «Генеральним прокурором (виконувачем обов'язків Генерального прокурора)»;

в абзаці другому слова «Генеральний прокурор України» замінити словами «Генеральний прокурор»;

в) в абзаці п'ятому частини першої статті 19 слова «Вищій раді юстиції» замінити словами «Вищій раді правосуддя»;

г) у частині другій статті 25 слова «членів Вищої ради юстиції (крім тих, які працюють у Вищій раді юстиції на постійній основі), народних засідателів і» виключити;

ґ) у частині першій статті 35 слова «суддів Конституційного Суду України та суддів судів загальної юрисдикції» замінити словами «суддів, суддів Конституційного Суду України»;

д) статтю 45 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Дія розділу VII цього Закону не поширюється на посадових осіб закладів, установ та організацій, які здійснюють основну діяльність у сфері соціального обслуговування населення, соціальної та професійної реабілітації інвалідів і дітей-інвалідів, соціального захисту ветеранів війни та учасників антитерористичної операції, охорони здоров'я (крім керівників закладів охорони здоров'я центрального, обласного, районного, міського (міст обласного значення, міст Києва та Севастополя) рівня), освіти (крім керівників вищих навчальних закладів та їх заступників), науки (крім президентів Національної академії наук України та національних галузевих академій наук, перших віце-президентів, віце-президентів та головних учених секретарів Національної академії наук України та національних галузевих академій наук, інших членів Президії Національної академії наук України та президій національних галузевих академій наук, обраних загальними зборами Національної академії наук України та національних галузевих академій наук відповідно, керівників науково-дослідних інститутів та інших наукових установ), культури, мистецтв, відновлення та збереження національної пам'яті, фізичної культури, спорту, національно-патріотичного виховання»;

е) у примітці до статті 50:

після слів «член Центральної виборчої комісії» доповнити словами «член, інспектор Вищої ради правосуддя, член, інспектор Вищої кваліфікаційної комісії суддів України»;

слова «Генеральний прокурор України» замінити словами «Генеральний прокурор»;

є) у статті 56:

частину другу після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Щодо кандидатів на посади члена Вищої ради правосуддя, члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, обрання яких здійснюється з'їздом суддів України, з'їздом адвокатів України, всеукраїнською конференцією прокурорів, з'їздом представників юридичних вищих навчальних закладів та наукових установ, організація проведення спеціальної перевірки покладається на секретаріат Вищої ради правосуддя, секретаріат Вищої кваліфікаційної комісії суддів України відповідно».

У зв'язку з цим абзаци третій та четвертий вважати відповідно абзацами четвертим та п'ятим;

у примітці:

після слів «члена Центральної виборчої комісії» доповнити словами «члена Вищої ради правосуддя, члена Вищої кваліфікаційної комісії суддів України»;

слова «Генерального прокурора України» замінити словами «Генерального прокурора»;

24) у пункті 25 частини першої статті 1 Закону України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 50-51, ст. 2057; 2015 р., № 17, ст. 118, № 39, ст. 375; 2016 р., № 4, ст. 43):

а) в абзаці сьомому слова «члени Вищої ради юстиції» замінити словами «члени Вищої ради правосуддя»;

б) в абзаці восьмому слова «Генеральний прокурор України» замінити словами «Генеральний прокурор»;

25) у статті 2 Закону України «Про здійснення правосуддя та кримінального провадження у зв'язку з проведенням антитерористичної операції» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 39, ст. 2009) слова «Генеральним прокурором України» замінити словами «Генеральним прокурором»;

26) у Законі України «Про очищення влади» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 44, ст. 2041):

а) у статті 2:

у пункті 2 слова «Генерального прокурора України» замінити словами «Генерального прокурора»;

у пункті 4 слова «членів Вищої ради юстиції» замінити словами «членів Вищої ради правосуддя», а слово «професійних» виключити;

б) у статті 5:

у частині четвертій:

в абзацах першому та другому слово «професійних» виключити;

в абзаці третьому слова «Вищої ради юстиції» замінити словами «Вищої ради правосуддя»;

у частині тринадцятій слово «професійного» виключити, а слова «Вищої ради юстиції» замінити словами «Вищої ради правосуддя»;

27) у Законі України «Про прокуратуру» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 2-3, ст. 12 із наступними змінами):

а) у частині другій статті 6, статтях 7, 8, 8^1, 9, частині першій статті 15, частині четвертій статті 16, статті 17, абзаці другому частини п'ятої статті 19, статті 21, абзаці третьому частини третьої статті 23, статті 24, частині другій статті 25, абзаці третьому частини четвертої статті 27, частині першій статті 34, частині другій статті 36, статті 39, статті 40, частині першій статті 41, статті 42, частині п'ятій статті 46, статтях 49, 51, частині другій статті 53, частині другій статті 54, частині другій статті 56, частині другій статті 57, абзаці другому частини другої статті 58, частині другій статті 61, статті 63, пункті 1 частини дев'ятої статті 71, частині п'ятій статті 81, частині першій статті 90, частині другій статті 91, частині другій статті 94 слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;

б) частину другу статті 40 викласти в такій редакції:

«2. Строк повноважень Генерального прокурора становить шість років. Одна й та ж особа не може обіймати посаду Генерального прокурора два строки поспіль»;

в) у пункті 2 частини першої статті 42, частині п'ятій статті 49, частині першій статті 50, статтях 53, 62, частині першій статті 63,

пункті 1 частини першої статті 64 слова «Вища рада юстиції» в усіх відмінках замінити словами «Вища рада правосуддя» у відповідному відмінку;

г) у статтях 45-47, пункті 4 частини першої статті 77, частині третій статті 78 слова «скарга (заява)» в усіх відмінках і числах замінити словами «дисциплінарна скарга» у відповідному відмінку та числі;

ґ) у статті 50:

у частині першій слова «до Вищої ради юстиції» замінити словами «до Вищої ради правосуддя»;

у частині другій слова «Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів» замінити словами «Вищої ради правосуддя»;

частину третю викласти в такій редакції:

«3. Подання адміністративного позову до суду на рішення Вищої ради правосуддя про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності або про неможливість подальшого перебування особи на посаді прокурора не зупиняє дію такого рішення, але суд у порядку забезпечення адміністративного позову може відповідною ухвалою зупинити дію рішення Вищої ради правосуддя про притягнення прокурора до дисциплінарної відповідальності або про неможливість подальшого перебування особи на посаді»;

д) у частині першій статті 66, статтях 67-70, частинах першій і восьмій статті 71, частині першій статті 72, частині третій статті 73, пункті 1 частини першої статті 74 слова «всеукраїнська конференція працівників прокуратури» в усіх відмінках і числах замінити словами «всеукраїнська конференція прокурорів» у відповідному відмінку і числі;

е) у частині другій статті 67:

у пункті 2 слова «призначає членів Вищої ради юстиції» замінити словами «обирає членів Вищої ради правосуддя»;

у пункті 4 слова «Кодекс професійної етики та поведінки працівників прокуратури» замінити словами «Кодекс професійної етики та поведінки прокурорів»;

є) у статті 78:

абзац перший частини восьмої доповнити словами «а також порядок і строк оскарження рішення, в тому числі дозвіл особі, яка подала дисциплінарну скаргу, на оскарження рішення, якщо він наданий»;

доповнити частиною десятою такого змісту:

«10. Особа, яка подала дисциплінарну скаргу про вчинення прокурором дисциплінарного проступку, має право оскаржити рішення Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів до Вищої ради правосуддя за наявності дозволу Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії прокурорів на таке оскарження»;

ж) у пункті 2 розділу XII «Прикінцеві положення» слова «До затвердження всеукраїнською конференцією працівників прокуратури Кодексу професійної етики та поведінки працівників прокуратури» замінити словами «До затвердження всеукраїнською конференцією прокурорів Кодексу професійної етики та поведінки прокурорів»;

з) у розділі XIII «Перехідні положення»:

у пункті 6^1:

слова «всеукраїнської конференції працівників прокуратури» замінити словами «всеукраїнської конференції прокурорів»;

доповнити абзацом другим такого змісту:

«У разі необхідності звільнення або обрання члена Вищої ради правосуддя до набрання чинності відповідними положеннями цього Закону скликання та проведення всеукраїнської конференції прокурорів для обрання чи звільнення членів Вищої ради правосуддя здійснюється в порядку, затвердженому Генеральним прокурором»;

пункт 8 виключити;

28) у статті 23 Закону України «Про пробацію» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 13, ст. 93) слова «Генеральний прокурор України» замінити словами «Генеральний прокурор»;

29) в абзаці третьому пункту 1 частини першої статті 7 Закону України «Про Рахункову палату» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 36, ст. 360) слова «Вищої ради юстиції» замінити словами «Вищої ради правосуддя»;

30) у пункті 2 частини першої статті 5 Закону України «Про Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 1, ст. 2) слова «Генеральним прокурором України» замінити словами «Генеральним прокурором»;

31) у Законі України «Про державну службу» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 4, ст. 43):

а) статтю 5 доповнити частиною четвертою такого змісту:

«4. Особливості правового регулювання державної служби в системі правосуддя визначаються законодавством про судоустрій і статус суддів»;

б) в абзаці четвертому пункту 1 частини другої статті 6:

слова «Верховного Суду України» замінити словами «Верховного Суду»;

доповнити словами «керівників секретаріатів Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України та їх заступників, Голови Державної судової адміністрації України та його заступників»;

в) пункт 6 частини другої статті 14 виключити;

г) у статті 91:

у частині першій слова «Верховного Суду України» та «Вищої ради юстиції» замінити відповідно словами «Верховного Суду» та «Вищої ради правосуддя»;

частину другу доповнити словами «а керівники апаратів (секретаріатів) судів, органів та установ системи правосуддя - з особливостями, передбаченими законодавством про судоустрій і статус суддів»;

ґ) частину четверту статті 92 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Особливості патронатної служби в судах, органах та установах системи правосуддя визначаються законодавством про судоустрій і статус суддів»;

32) у тексті Закону України «Про Державне бюро розслідувань» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 6, ст. 55) слова «Генеральний прокурор України» в усіх відмінках замінити словами «Генеральний прокурор» у відповідному відмінку;

33) у Законі України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 31, ст. 545):

а) пункт 3 частини першої статті 28 викласти в такій редакції:

«3) має досвід професійної діяльності адвоката, в тому числі щодо здійснення представництва в суді та/або захисту від кримінального обвинувачення щонайменше сім років»;

б) пункт 3 частини першої статті 38 викласти в такій редакції:

«3) має досвід професійної діяльності адвоката, в тому числі щодо здійснення представництва в суді та/або захисту від кримінального обвинувачення щонайменше десять років»;

в) пункти 3 та 4 частини шостої статті 69 викласти в такій редакції:

«3) науковим ступенем - науковий ступінь у сфері права, здобутий у вищому навчальному закладі (університеті, академії чи інституті, крім вищих військових навчальних закладів) чи науковій установі України або аналогічному вищому навчальному закладі чи науковій установі іноземної держави. Науковий ступінь, здобутий у вищому навчальному закладі чи науковій установі іноземної держави, повинен бути визнаний в Україні в установленому законодавством порядку;

4) стажем наукової роботи - стаж професійної діяльності у сфері права на посадах наукових (науково-педагогічних) працівників у вищому навчальному закладі (університеті, академії чи інституті, крім вищих військових навчальних закладів) чи науковій установі України або аналогічному вищому навчальному закладі чи науковій установі іноземної держави»;

г) частину першу статті 88 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Якщо Громадська рада доброчесності у своєму висновку встановила, що суддя (кандидат на посаду судді) не відповідає критеріям професійної етики та доброчесності, то Вища кваліфікаційна комісія суддів України може ухвалити рішення про підтвердження здатності такого судді (кандидата на посаду судді) здійснювати правосуддя у відповідному суді лише у разі, якщо таке рішення підтримане не менше ніж одинадцятьма її членами»;

ґ) частину четверту статті 101 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Вища кваліфікаційна комісія суддів України може переглядати рішення, прийняті палатою чи колегією, щодо допуску до конкурсу або добору»;

д) статтю 103 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

«5. Інспектори Вищої кваліфікаційної комісії суддів України не є державними службовцями, їх статус визначається цим Законом. Особливості діяльності визначаються Положенням про інспектора Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, яке затверджується Вищою кваліфікаційною комісією суддів України»;

е) частини третю та п'яту статті 142 викласти в такій редакції:

«3. Щомісячне довічне грошове утримання виплачується судді у відставці в розмірі 50 відсотків суддівської винагороди судді, який працює на відповідній посаді. За кожний повний рік роботи на посаді судді понад 20 років розмір щомісячного довічного грошового утримання збільшується на два відсотки грошового утримання судді»;

«5. Пенсія або щомісячне довічне грошове утримання судді виплачується незалежно від заробітку (прибутку), отримуваного суддею після виходу у відставку. Щомісячне довічне грошове утримання суддям виплачується органами Пенсійного фонду України за рахунок коштів Державного бюджету України»;

є) у частині першій статті 150 слова «та Національної школи суддів України» виключити;

ж) частину восьму статті 155 викласти в такій редакції:

«8. В апаратах судів можуть створюватися управління, відділи, сектори, що здійснюють свої функції на підставі положень, які затверджуються керівником апарату відповідного суду»;

з) у розділі XII «Прикінцеві та перехідні положення»:

пункт 3 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Господарські суди Автономної Республіки Крим, областей, міст Києва та Севастополя продовжують здійснювати свої повноваження без обмеження строком до утворення та початку діяльності окружних господарських судів, юрисдикція яких розповсюджується на відповідну територію».

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

пункт 22 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Судді, які на день набрання чинності цим Законом пройшли кваліфікаційне оцінювання та підтвердили свою здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді, до 1 січня 2017 року отримують суддівську винагороду, визначену відповідно до положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529; 2015 р., №№ 18-20, ст. 132 із наступними змінами)»;

пункт 25 викласти в такій редакції:

«25. Право на отримання щомісячного довічного грошового утримання у розмірі, визначеному цим Законом, має суддя, який за результатами кваліфікаційного оцінювання підтвердив відповідність займаній посаді (здатність здійснювати правосуддя у відповідному суді) або призначений на посаду судді за результатами конкурсу, проведеного після набрання чинності цим Законом, та працював на посаді судді щонайменше три роки з дня прийняття щодо нього відповідного рішення за результатами такого кваліфікаційного оцінювання або конкурсу.

В інших випадках, коли суддя іде у відставку після набрання чинності цим Законом, розмір щомісячного довічного грошового утримання становить 80 відсотків суддівської винагороди, обчисленої відповідно до положень Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., №№ 41-45, ст. 529; 2015 р., №№ 18-20, ст. 132 із наступними змінами). За кожний повний рік роботи на посаді судді понад 20 років розмір щомісячного довічного грошового утримання збільшується на два відсотки грошового утримання судді, але не може бути більшим ніж 90 відсотків суддівської винагороди судді, обчисленої відповідно до зазначеного Закону»;

пункт 26 доповнити абзацом другим такого змісту:

«Встановити, що до 1 січня 2017 року для членів Вищої кваліфікаційної комісії суддів України розмір посадового окладу становить 10 розмірів мінімальної заробітної плати, збільшених на коефіцієнт 1,3, та зберігаються надбавки і доплати, передбачені законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом»;

пункт 34 доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«Судді, призначені чи обрані на посаду до набрання чинності цим Законом, зберігають визначення стажу роботи на посаді судді відповідно до законодавства, що діяло на день їх призначення (обрання)»;

у підпункті 1 пункту 46 слова «у судах, між судами, між судами та органами суддівського врядування» замінити словами «у судах, в органах суддівського врядування, між судами, між судами та органами суддівського врядування»;

34) у Законі України «Про органи та осіб, які здійснюють примусове виконання судових рішень і рішень інших органів» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 29, ст. 535):

а) у статті 24:

частину третю доповнити абзацами другим - четвертим такого змісту:

«Протягом перших трьох років зайняття діяльністю приватного виконавця мінімальний розмір страхової суми за договором страхування цивільно-правової відповідальності приватного виконавця не може бути меншим загальної суми стягнення за виконавчими документами, що перебувають на виконанні у приватного виконавця протягом року, але не менше 1 тисячі мінімальних розмірів заробітної плати станом на початок відповідного календарного року.

Строк зайняття діяльністю приватного виконавця обчислюється з дня внесення інформації про приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

До строку зайняття діяльністю приватного виконавця не зараховується строк зупинення діяльності приватного виконавця»;

частину четверту після слова «перевищує» доповнити словом «мінімальний»;

б) частину першу статті 27 після слів «з урахуванням» доповнити словами «суми стягнення та»;

35) у Законі України «Про виконавче провадження» (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542):

а) у статті 4:

у частині першій:

пункт 4 доповнити абзацом другим такого змісту:

«реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) боржника (для фізичних осіб - платників податків)»;

в абзаці дев'ятому слова «реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання в установленому порядку відмовилися від

прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку в паспорті) боржника (для фізичних осіб - платників податків)» виключити;

частину четверту доповнити абзацом тринадцятим такого змісту:

«При поверненні стягувачу виконавчого документа без прийняття до виконання стягувачу повертається сплачений ним авансовий внесок»;

б) частину другу статті 5 доповнити абзацами тринадцятим - п'ятнадцятим такого змісту:

«Протягом першого року зайняття діяльністю приватного виконавця, приватний виконавець не може здійснювати примусове виконання рішень за якими сума стягнення становить двадцять та більше мільйонів гривень або еквівалентну суму в іноземній валюті.

Строк зайняття діяльністю приватного виконавця обчислюється з дня внесення інформації про приватного виконавця до Єдиного реєстру приватних виконавців України.

До строку зайняття діяльністю приватного виконавця не зараховується строк зупинення діяльності приватного виконавця»;

в) частину четверту статті 15 доповнити абзацом другим такого змісту:

«За рішеннями про стягнення судового збору, про накладення штрафу (як засобу процесуального примусу) стягувачем є Державна судова адміністрація України»;

г) у пункті 19 частини третьої статті 18 слова «який видав виконавчий документ» виключити;

ґ) у частині другій статті 26:

абзац перший після слова «характеру» доповнити словами «та рішень про забезпечення позову»;

доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

«У разі виконання рішення Європейського суду з прав людини авансовий внесок не сплачується»;

д) в абзаці першому частини третьої статті 36 слово «державний» виключити;

е) у пункті 2 частини першої статті 37 слова «протягом року» виключити;

є) частину третю статті 40 викласти в такій редакції:

«3. У разі повернення виконавчого документа стягувачу з підстав, передбачених пунктами 1, 3, 4, 6 частини першої статті 37 цього Закону, закінчення виконавчого провадження з підстав, передбачених пунктами 1, 2, 4, 6, 9 (крім випадку, передбаченого частиною дев'ятою статті 27 цього Закону), 11, 14 і 15 частини першої статті 39 цього Закону, якщо виконавчий збір не стягнуто, державний виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня повернення виконавчого документа (закінчення виконавчого провадження) виносить постанову про стягнення виконавчого збору, яку виконує в порядку, встановленому цим Законом»;

ж) у частині третій статті 52 слово «державний» виключити;

з) у частині четвертій статті 58 слова «акта опису та арешту майна» замінити словами «постанови про опис та арешт майна (коштів) боржника»;

и) у частині восьмій статті 61 слова «початковою» та «початкова» виключити;

і) в абзаці третьому частини третьої статті 74 після слова «або» слово «державний» виключити, а після слів «винесених у виконавчому провадженні» слова «державним виконавцем» виключити;

ї) розділ XIII «Прикінцеві та перехідні положення» доповнити пунктом 1^1 такого змісту:

«1^1. До 1 січня 2018 року приватний виконавець не може здійснювати примусове виконання рішень за якими сума стягнення становить шість та більше мільйонів гривень або еквівалентну суму в іноземній валюті»;

36) у Законі України «Про адміністративні послуги» (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., № 32, ст. 409; 2016 р., № 3, ст. 30):

а) у частині сьомій статті 11 слова «Суб'єкт надання адміністративних послуг не може» замінити словами «Орган виконавчої влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи не можуть»;

б) у частині третій статті 18 слова «Суб'єкти надання адміністративних послуг» замінити словами «Орган виконавчої влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи»;

37) у частині першій статті 14 Закону України «Про безоплатну правову допомогу» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 577; 2013 р., № 21, ст. 208; 2015 р., № 2-3, ст. 12; 2016 р., № 10, ст. 99, № 27, ст. 521):

а) пункт 1 викласти в такій редакції:

«1) особи, які перебувають під юрисдикцією України, якщо їхній середньомісячний дохід не перевищує двох розмірів прожиткового мінімуму, розрахованого та затвердженого відповідно до закону для осіб, які належать до основних соціальних і демографічних груп населення, а також інваліди, які отримують пенсію або допомогу, що призначається замість пенсії, у розмірі, що не перевищує двох прожиткових мінімумів для непрацездатних осіб - на всі види правових послуг, передбачених частиною другою статті 13 цього Закону»;

б) доповнити пунктами 2^1 і 2^2 такого змісту:

«2^1) внутрішньо переміщені особи - на всі види правових послуг, передбачених частиною другою статті 13 цього Закону;

2^2) громадяни України, які звернулися із заявою про взяття їх на облік як внутрішньо переміщених осіб, - на правові послуги, передбачені пунктами 2 і 3 частини другої статті 13 цього Закону, з питань, пов'язаних з отриманням довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи, до моменту отримання довідки про взяття на облік внутрішньо переміщеної особи»;

в) у пункті 9 слова «на правові послуги, передбачені пунктами 1-3 частини другої статті 13 цього Закону, стосовно питань, пов'язаних з їх соціальним захистом» замінити словами «на всі види правових послуг, передбачених частиною другою статті 13 цього Закону»;

г) доповнити пунктом 9^1 такого змісту:

«9^1) особи, які перебувають під юрисдикцією України і звернулися для отримання статусу особи, на яку поширюється дія Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», - на правові послуги, передбачені пунктами 2 і 3 частини другої статті 13 цього Закону, - до моменту прийняття рішення про надання такого статусу»;

38) абзац перший частини десятої статті 33 Закону України «Про вищу освіту» (Відомості Верховної Ради України, 2014 р., № 37-38, ст. 2004; 2015 р., № 52, ст. 482) після слів «у сфері цивільного захисту» доповнити словами «центрального органу виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань».

4. Вища рада правосуддя утворюється шляхом реорганізації Вищої ради юстиції.

5. Члени Вищої ради юстиції, призначені або обрані до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», набувають статусу члена Вищої ради правосуддя та здійснюють повноваження членів Вищої ради правосуддя протягом строку, на який вони були призначені чи обрані, але не довше, ніж до 30 квітня 2019 року.

Частини шоста та дев'ята статті 6 цього Закону щодо обмеження права адвоката брати участь в органі професійного самоврядування та обов'язку припинити участь в органах адвокатського самоврядування застосовуються до членів Вищої ради правосуддя, які призначені (обрані) після набрання чинності цим Законом.

6. Міністр юстиції України та Генеральний прокурор України припиняють свої повноваження як члени Вищої ради юстиції з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)». Голова Верховного Суду України припиняє свої повноваження як член Вищої ради юстиції після обрання Голови Верховного Суду.

7. Якщо на день набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» відповідним суб'єктом не призначено кількість членів Вищої ради юстиції, яких такий суб'єкт мав призначити відповідно до закону, члена Вищої ради правосуддя на відповідну вакантну посаду обирає з'їзд суддів України у межах визначеної Конституцією України кількості членів Вищої ради правосуддя, які обираються з'їздом суддів України.

До утворення Верховного Суду у порядку і складі, що визначені Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, обрання делегатів на з'їзд суддів України здійснюється з такими особливостями:

1) збори суддів Верховного Суду України обирають трьох делегатів;

2) збори суддів Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, збори суддів Вищого господарського суду України, збори суддів Вищого адміністративного суду України обирають по одному делегату від двадцяти суддів, які працюють у відповідному суді.

8. До 1 січня 2018 року суддя, який обирається (призначається) членом Вищої ради правосуддя, крім визначених цим Законом вимог, повинен мати стаж роботи на посаді судді не менше 10 років.

9. Встановити, що до 1 січня 2017 року для членів Вищої ради правосуддя розмір посадового окладу становить 10 розмірів мінімальної заробітної плати, збільшених на коефіцієнт 1, 3, та зберігаються надбавки і доплати, передбачені законодавством, що діяло до набрання чинності цим Законом.

10. Голова Вищої ради юстиції, його заступник набувають статусу та здійснюють повноваження відповідно Голови Вищої ради правосуддя, його заступника, визначені цим Законом, до закінчення строку, на який вони були обрані.

11. Упродовж строку, визначеного підпунктом 7 пункту 16^1 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, Президент України здійснює переведення суддів за поданням Вищої ради правосуддя, яке вноситься на підставі та в межах рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України або на підставі подання Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя.

12. Питання про звільнення судді з підстави, визначеної підпунктом 4 пункту 16^1 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України, розглядаються на засіданні Вищої ради правосуддя в пленарному складі на підставі подання Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному статтею 56 цього Закону. Оскарження рішення про звільнення судді за результатами оцінювання відбувається в порядку, встановленому статтею 57 цього Закону.

13. Матеріали та подання Вищої ради юстиції про призначення на посади суддів вперше, не розглянуті до дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», передаються до Вищої ради правосуддя для вирішення питання про призначення відповідних суддів (внесення відповідних подань).

Кандидати на посаду судді, матеріали щодо яких передані до Вищої ради правосуддя згідно з абзацом першим цього пункту і які на шістдесятий день з дня набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII не відповідають вимогам для призначення на посаду судді відповідно до Конституції України, припиняють участь у процедурах призначення на посаду судді.

Кандидати на посаду судді, матеріали щодо яких передані до Вищої ради правосуддя згідно з абзацом першим цього пункту і які не пізніше ніж на шістдесятий день з дня набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII відповідають вимогам для призначення на посаду судді відповідно до Конституції України та Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, повторно складають кваліфікаційний іспит, проходять спеціальну перевірку та беруть участь у конкурсі на зайняття посади судді.

Для проведення спеціальної перевірки, кваліфікаційного іспиту та конкурсу на зайняття посади судді Вища рада правосуддя передає відповідні матеріали Вищій кваліфікаційній комісії суддів України.

Матеріали та рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про обрання суддів безстроково, щодо яких на день набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» рішення не прийнято, розглядаються Вищою радою правосуддя в порядку, встановленому главою 2 розділу II цього Закону.

За результатами кваліфікаційного оцінювання суддя, призначений на посаду строком на п'ять років до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», повноваження якого припинилися із закінченням строку, на який його було призначено, може бути призначений на посаду за поданням Вищої ради правосуддя за умови підтвердження відповідності цій посаді згідно з підпунктами 2 та 4 пункту 16^1 розділу XV «Перехідні положення» Конституції України.

Рекомендації Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про призначення кандидатів на посаду судді до судів, які знаходяться в районі проведення антитерористичної операції і в яких неможливо здійснювати правосуддя, не розглянуті Вищою радою юстиції, повертаються до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України. Зазначені кандидати, які не пізніше ніж на шістдесятий день з дня набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII відповідають вимогам для призначення на посаду судді відповідно до Конституції України та Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, проходять спеціальну перевірку та беруть участь у конкурсі на зайняття вакантних посад судді у судах Донецької та Луганської областей, незалежно від результатів кваліфікаційного іспиту, складеного до набрання чинності цим Законом.

Вища рада правосуддя розглядає питання щодо призначення суддів вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду в порядку, передбаченому статтею 36 цього Закону. Особливості призначення суддів на посади суддів вищого спеціалізованого суду або Верховного Суду визначаються статтею 81 та частиною другою статті 82 Закону України «Про судоустрій і статус суддів».

14. Матеріали та подання Вищої ради юстиції про звільнення суддів, за якими до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» не прийнято рішення Президентом України чи Верховною Радою України, передаються до Вищої ради правосуддя для ухвалення рішення про звільнення суддів з посад з підстав, зазначених у поданнях. Рішення про звільнення судді з посади ухвалюється Вищою радою правосуддя у пленарному складі без виклику судді, щодо якого розглядається питання про звільнення. Регламентом Вищої ради правосуддя може бути передбачена спрощена процедура розгляду цього питання.

Суддя, щодо якого до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» Вищою радою юстиції внесено подання про його звільнення з посади за порушення ним присяги і рішення щодо якого не було прийнято Президентом України чи Верховною Радою України, звільняється з посади судді на підставі пункту 3 частини шостої статті 126 Конституції України.

У разі якщо суддю з будь-яких причин не звільнено з посади у зв'язку з досягненням шістдесяти п'яти років до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», його повноваження припиняються з 30 вересня 2016 року, крім випадку, якщо до 30 вересня 2016 року у встановленому законом порядку суддею було подано заяву про відставку. У разі якщо суддею було подано заяву про відставку, Вища рада правосуддя розглядає таку заяву у порядку, визначеному цим Законом, та ухвалює одне з таких рішень:

1) рішення про звільнення судді з посади у зв'язку з поданням заяви про відставку на підставі пункту 4 частини шостої статті 126 Конституції України;

2) рішення про відмову у звільненні судді з посади у зв'язку з поданням заяви про відставку, якщо суддя не має стажу роботи на посаді судді, необхідного для виходу у відставку відповідно до законодавства, яке діяло на день подання суддею заяви про відставку. У такому випадку повноваження судді припиняються з 30 вересня 2016 року.

15. Заяви про порушення вимог законодавства щодо несумісності, в тому числі звернення Міністерства юстиції України, подані відповідно до Закону України «Про очищення влади», а також провадження щодо порушення вимог законодавства щодо несумісності, відкриті Вищою радою юстиції до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», рішення стосовно яких не прийнято, передаються Вищій раді правосуддя для розгляду та прийняття рішень у порядку, визначеному цим Законом для розгляду справ щодо несумісності.

16. Верховна Рада України протягом 30 днів з дня набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)» передає Вищій раді правосуддя документи (матеріали) про переведення суддів для внесення подання Президенту України.

17. Заява (скарга) щодо поведінки судді, передана Вищою кваліфікаційною комісією суддів України для розгляду Вищій раді правосуддя чи її Дисциплінарним палатам після набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, залишається без розгляду та долучається до суддівського досьє, якщо на день набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII сплив строк притягнення судді до дисциплінарної відповідальності за фактом, викладеним у цій заяві (скарзі). Регламентом Вищої ради правосуддя може бути передбачена спрощена процедура попередньої перевірки заяв (скарг), які були подані до Вищої кваліфікаційної комісії суддів України раніше, ніж за три роки до набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII.

Звернення та скарги на дії суддів, щодо яких станом на 29 вересня 2016 року сплив строк притягнення до дисциплінарної відповідальності, не підлягають розгляду (а якщо провадження по ним відкрито, воно підлягає закриттю), окрім заяв та скарг на дії суддів, визначені в статті 3 Закону України «Про відновлення довіри до судової влади в Україні». Скарги та звернення долучаються до суддівського досьє.

18. Рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді чи прокурора у дисциплінарних справах, відкритих до набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, оскаржуються до Вищої ради правосуддя та розглядаються нею у пленарному складі в порядку, встановленому цим Законом.

Скарги на рішення відповідного органу про притягнення до дисциплінарної відповідальності судді чи прокурора у дисциплінарних справах, не розглянуті Вищою радою юстиції до набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, розглядаються Вищою радою правосуддя у пленарному складі в порядку, встановленому цим Законом.

19. Заяви (скарги) щодо поведінки суддів місцевих та апеляційних судів, передані Вищою кваліфікаційною комісією суддів України Вищій раді правосуддя, розглядаються Дисциплінарними палатами Вищої ради правосуддя в порядку, встановленому цим Законом. Перевірка заяви (скарги) на відповідність вимогам, визначеним на день її подання, здійснюється членом Вищої ради правосуддя одноособово.

Рішення Вищої кваліфікаційної комісії суддів України про направлення рекомендації до Вищої ради юстиції для вирішення питання щодо внесення подання про звільнення судді з посади, прийняті до набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, Вища рада правосуддя розглядає в порядку, встановленому главою 6 розділу II цього Закону. За результатом розгляду Вища рада правосуддя може прийняти рішення про звільнення судді з посади на підставі пункту 3 частини шостої статті 126 Конституції України.

20. Попередня перевірка заяв (скарг) щодо поведінки суддів Верховного Суду України, Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, Вищого господарського суду України, Вищого адміністративного суду України, які надійшли до Вищої ради юстиції до набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, здійснюється членом Вищої ради правосуддя, визначеним автоматизованим розподілом між членами Вищої ради юстиції, проведеним до набрання чинності цим Законом.

21. Дисциплінарні справи, відкриті Вищою радою юстиції до набрання чинності Законом України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя розглядають у порядку, передбаченому пунктом 32 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» від 2 червня 2016 року № 1402-VIII, з урахуванням особливостей, визначених регламентом Вищої ради правосуддя.

Заяви та скарги, передані на розгляд члену Вищої ради юстиції за результатами автоматизованого розподілу до створення дисциплінарних органів Вищої ради правосуддя, залишаються в такого члена та можуть бути розглянуті дисциплінарним органом, до якого входить такий член, у випадках, встановлених цим Законом.

22. До забезпечення технічної можливості здійснення повного фіксування засідань Вищої ради правосуддя та її органів технічними засобами, але не пізніше ніж до 1 липня 2017 року, фіксування засідань Вищої ради правосуддя чи її органів здійснюється у відповідних протоколах.

23. Вищій раді юстиції протягом двадцяти днів з дня набрання чинності цим Законом:

1) утворити Комісію з питань реорганізації Вищої ради юстиції та утворення Вищої ради правосуддя;

2) розробити та затвердити порядок здійснення заходів, пов'язаних із реорганізацією Вищої ради юстиції та утворенням Вищої ради правосуддя.

24. Кабінету Міністрів України:

1) у місячний строк з дня набрання чинності цим Законом підготувати та подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо фінансування першочергових заходів, необхідних для реалізації цього Закону;

2) у тримісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

а) привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

б) забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

в) передбачати у проектах законів України про Державний бюджет України на 2017 рік та на наступні роки видатки, пов'язані з реалізацією положень цього Закону.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
21 грудня 2016 року.
№ 1798-VIII.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Бюджетного кодексу України щодо уточнення розпорядників бюджетних коштів

Верховна Рада України **постановляє:**

I. Внести до Бюджетного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2010 р., № 50-51, ст. 572) такі зміни:

1. У частині десятій статті 17 слова «до прийняття рішення вищими спеціалізованими судами, Верховним Судом України» виключити.

2. У пункті 1 частини другої статті 22 слова «Верховний Суд України, вищі спеціалізовані суди та інші органи, безпосередньо визначені Конституцією України, в особі їх керівників, а також» замінити словами «Верховний Суд, Вища рада правосуддя та інші органи, безпосередньо визначені Конституцією України, в особі їх керівників, а також Державна судова адміністрація України».

3. Частину третю статті 23 доповнити реченням такого змісту: «Пропозиції про зменшення бюджетних призначень на утримання судів, інших органів і установ системи правосуддя мають бути погоджені Кабінетом Міністрів України з Вищою радою правосуддя».

4. У статті 33:

частину другу після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«Вища рада правосуддя до 1 березня року, що передує плановому, подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо пріоритетних завдань фінансового забезпечення судової влади та її незалежності».

У зв'язку з цим абзац шостий вважати абзацом сьомим;

частину четверту доповнити пунктом 3^1 такого змісту:

«3^1) пріоритетних завдань фінансового забезпечення судової влади та її незалежності».

5. Частину другу статті 37 викласти в такій редакції:

«2. Кабінет Міністрів України до схвалення проекту закону про Державний бюджет України подає цей проект закону:

Раді національної безпеки і оборони України по статтях, пов'язаних із забезпеченням національної безпеки і оборони України;

Вищій раді правосуддя по статтях, пов'язаних із забезпеченням функціонування судів і діяльності суддів, органів та установ системи правосуддя».

6. Частину першу статті 38 доповнити пунктом 11^1 такого змісту:

«11^1) інформація щодо врахування пропозицій Вищої ради правосуддя до проекту закону про Державний бюджет України по статтях, пов'язаних із забезпеченням функціонування судів і діяльності суддів, органів та установ системи правосуддя (з вмотивованим обґрунтуванням)».

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом місяця з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України П. ПОРОШЕНКО.

м. Київ,
21 грудня 2016 року.
№ 1800-VIII.

ДЕНЬ

№ 1 (6506) СЕРЕДА, 4 СІЧНЯ 2017

Сьогодні в Україні очікуються опади. Температура вночі 3—6 градусів морозу. Вдень від мінус 1 до 1 вище нуля. У південних областях до 4 тепла, у Криму до 7 градусів вище нуля. Вітер південно-західний, 7—12 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 4 СІЧНЯ

1919. Директорія ухвалила гетьманський закон про скасування державної варти і почала формування народної міліції. **1921.** У Харкові ВУЦВК прийняв постанову «Про перейменування Херсонської губернії в Миколаївську». **1980.** Пішов з життя Борис Барвінський — український військовик, підполковник Армії УНР (генерал-хорунжий в еміграції). **1991.** Народився Василь Наливайко — солдат Збройних Сил України. Нагороджений орденом «За мужність» III ступеня (2015, посмертно). **1995.** Президент України Леонід Кучма видав указ «Про відродження історико-культурних та господарських традицій Українського козацтва».

У пошуках виходу з мінського лабіринту

Попри чергові домовленості у форматі Україна—ОБСЄ—Росія про новорічний режим тиші на Донбасі, російсько-окупаційні війська цими святковими днями продовжували обстріли наших позицій із забороненого Мінськими домовленостями озброєння. За інформацією штабу АТО (дані на 3.01), за минулу добу гібриди 32 рази вели вогонь в усіх напрямках фронту.

Під Новий рік і Різдво так хочеться вірити в диво. Однак у мінський формат, схоже, уже ніхто не вірить. Тим не менш, альтернативні подарунки-сюрпризи ні Дід Мороз, ні Санта-Клаус діставати зі своїх мішків не поспішають. Тому намагаються розважити нас старими іграшками...

Про можливість введення поліцейської місії ОБСЄ на Донбас говорять чи не з початку воєнних дій на сході нашої країни. Президент України закликав Радбез ООН скерувати таку місію в зону конфлікту. Однак цю ідею не підтримали. Пізніше Петро Порошенко висунув ініціативу — про введення на Донбас поліцейського контингенту Євросоюзу, але й ця пропозиція не знайшла підтримки в міжнародних партнерів.

Восени минулого року після берлінської зустрічі «нормандської четвірки» тема поліцейської місії знову набула актуальності. Ідею навіть підтримала Москва. Однак лише на словах. Тому що керовані із Кремля «лідери» квазіутворень на території ОРДЛО відразу висловилися категорично проти. І вже тоді було зрозуміло, що єдиної політичної волі з цього питання немає й навряд чи вона буде у всіх 57 країн — учасниць ОБСЄ, зокрема й Росії. Щоб не говорили в Кремлі, але РФ блокувала і блокуватиме невигідні для неї рішення ОБСЄ.

Крім того, ця організація досі не проводила таких місій і не має досвіду, сил і засобів для її запуску. Щоправда, у цьому може допомогти РФ, яка неодноразово пропонувала офіційно відправити свій «миротворчий контингент» на нашу територію. На такий сценарій, без сумніву, погодилися б в ОРДЛО. І Україна б отримала заморожений конфлікт на Донбасі на кшталт Придністров'я. Втім, у будь-якому разі під час формування поліцейської місії для Донбасу РФ у ній відіграватиме не останню роль.

Щодо озброєної місії, то йдеться не про важку техніку. А отже, оснащені до зубів російським «військторгом» бойовики не реагуватимуть на присутність міжнародних поліцейських. Та й навряд чи їх пустять далі лінії розмежування. А ті, своєю чергою, не стануть надійним гарантом встановлення миру на Донбасі, якщо не буде виконано перших пунктів Мінських домовленостей — припинення вогню, виведення російських військ з нашої території, відновлення контролю над державним кордоном.

У ситуації хронічного ігнорування результатів переговорів тристороннього формату і безсумнівної їх кризи тема введення поліцейської місії ОБСЄ, яку знову виносять на порядок денний, має вигляд чергової спроби пошуку виходу з мінського лабіринту.

Ольга ВАУЛІНА.

Гонорар дипломата рятуватиме бійця

Пораненому в зоні АТО бійцю Сергію Федотову передали гроші на лікування від литовського дипломата.

У листопаді минулого року в Луцьку відбулася презентація книги Надзвичайного і Повноважного Посла Литовської Республіки в Швейцарській Конфедерації Валентини Цайтлер «Свидригайло — великий князь Волинської землі». Гроші, отримані від її продажу, автор вирішила передати на лікування Сергію Федотову, який під час виконання військового обов'язку в Донецькій області дістав мінновибухове поранення обох стоп, а також вогнепальне поранення грудної клітки. Воїн уже переніс понад двадцять операцій, та небезпека втратити стопу є й досі.

Днями гроші й книгу з автографом автора Сергію Федотову передала начальник управління туризму та промоції Луцької міськради Наталія Бунда **(на знімку)**.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Фото відділу інформаційної роботи Луцької міської ради.

Дрібні підприємці згортають свій бізнес

У Черкасах фізичні особи — підприємці масово подають заяви до Центру надання адміністративних послуг на закриття свого бізнесу.

Як повідомляють працівники центру, після того як парламент 6 грудня минулого року ухвалив зміни до законодавства щодо сплати єдиного соціального внеску незалежно від наявності прибутку, багато фізичних осіб — підприємців вирішили згорнути свій бізнес.

— Я не зможу щомісяця сплачувати 704 гривні, — бідкається відвідувач ЦНАП Олег Гончар. — На жаль, через величезні черги наприкінці року не зміг закрити свою справу. Тепер доведеться платити соцвнесок у січні, хоч я вже не працюватиму як фізична особа — підприємець. Де взяти на це гроші, не знаю.

Щодня, зазначили у ЦНАП, до адміністраторів звертаються із заявами про закриття бізнесу 100—150 осіб.

Лідія ЛІСОВА.

Черкаська область.

Над номером працювали: Сергій ДЕМСЬКИЙ, Сергій ВОЛОТКОВСЬКИЙ, Юліана ШЕВЧУК.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ,** Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Направлення матеріалів для друку в газеті є наданням згоди автора на обробку його персональних даних.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.
- Ⓟ Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2017 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 22 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 18 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 55 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк: ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15 www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 51953

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**
Сайт — www.golos.com.ua

